

พฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้าสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์อู่ชู
ของ บริษัท ไทยอโต้เซลล์ จำกัด

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวทิตสุดา จักรสินนท์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

ตุลาคม 2546

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๖๕๘.๘๘
ท ๔๔๓พ
ร.๓

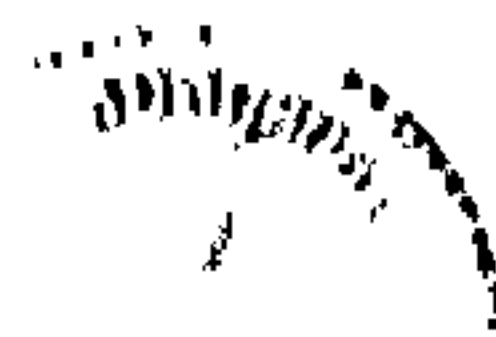
พฤติกรรมการณ์ชำระหนี้ของลูกค้ำสินเชื่อเข้าซื้อรถยนต์อู่ชู
ของ บริษัท ไทยอ้อโต้เซลล์ จ้กักด

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวทิตสุดา จักรสิรินนท์

๒๖ ส.ค. ๒๕๔๗

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
ตุลาคม ๒๕๔๖

h ๒๓๗๔๓๖ ร.๓

ทิตสุตา จักรสิรินนท์.(2546). พฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้าสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ยี่ห้อของ บริษัท ไทยออยล์เซลส์ จำกัด. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : อาจารย์ ดร. พนิด กุลศิริ.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้าสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ยี่ห้อของ บริษัทฯ กับลักษณะผู้เช่าซื้อ เงื่อนไขในการเช่าซื้อ ลักษณะองค์ประกอบการพิจารณาสินเชื่อเช่าซื้อ ลักษณะผู้ค้ำประกันการเช่าซื้อ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้ำประกัน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือกลุ่มลูกค้าที่ใช้บริการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ยี่ห้อของ บริษัทไทยออยล์เซลส์ จำกัด จำนวน 432 ราย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติไคสแควร์ สถิติCramer's V และสถิติการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะผู้เช่าซื้อโดยเฉพาะสถานภาพสมรสและสภาพที่พำนักอาศัยของผู้เช่าซื้อ องค์ประกอบการพิจารณาสินเชื่อเช่าซื้อโดยเฉพาะประเภทของรถยนต์และหลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ของผู้เช่าซื้อในด้านประวัติการชำระค่างวดล่าช้า จำนวนวันที่ชำระค่างวดหลังจากครบกำหนดชำระ และชนิดของการได้รับแจ้งข้อมูลกรณีชำระล่าช้า และยังพบว่าลักษณะผู้ค้ำประกันโดยเฉพาะสภาพที่พำนักอาศัยของผู้ค้ำประกัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ของผู้เช่าซื้อ ในด้านจำนวนวันที่ชำระค่างวดหลังจากครบกำหนดชำระและชนิดของการได้รับแจ้งข้อมูลกรณีชำระล่าช้า นอกจากนี้ ผลการศึกษาพบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้เช่าซื้อ อัตราเงินวางเริ่มแรก(เงินดาวน์) และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ค้ำประกัน เป็นตัวแปรที่นำมาใช้จำแนกประเภทลูกหนี้ เป็น 3 กลุ่มคือกลุ่มลูกหนี้ปกติ ลูกหนี้มีปัญหา และลูกหนี้เสีย โดยอัตราเงินวางเริ่มแรกจะเป็นตัวแปรสำคัญในการจำแนกประเภทลูกหนี้

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอให้ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับตัวแปรที่นำมาใช้วิเคราะห์สินเชื่อ โดยเฉพาะ 3 ตัวแปรหลักที่สามารถนำมาใช้จำแนกประเภทลูกหนี้ได้ ควรจะอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ด้านการสอบถามข้อมูลของผู้เช่าซื้อและผู้ค้ำประกันควรมีเอกสารประกอบการตอบข้อมูล และจัดให้มีการพัฒนาทักษะความรู้ในการวิเคราะห์สินเชื่อเป็นประจำ

**LOAN PAYMENT BEHAVIOR OF ISUZU CAR-HIRE PURCHASERS
OF THAI AUTO SALES COMPANY LIMITED**

**AN ABSTRACT
BY
MISS TITSUDA JAKSIRINONT**

**Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Business Administration degree in Management
at Srinakharinwirot University**

October 2003

Titsuda Jaksirinont. (2003). *Loan Payment Behavior of Isuzu Car-Hire Purchasers of Thai Auto Sales Co.,Ltd.* Master's project, M.B.A.(Management). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor : Dr. Panid Kulsiri.

The purpose of this research was to investigate the relationship between loan payment behavior of Isuzu car-hire purchasers of Thai Auto Sales Co.,Ltd. and characteristics of hirers, hire-purchase conditions(proviso), characteristics of other hire-purchase related components, characteristics of guarantors and relationships between hirers and guarantors. The sample of this study comprised 432 Isuzu car hirers of Thai Auto Sales Company. Questionnaires were used as the instrument of data collection. Percentage, mean, standard deviation, Chi-Square, Cramer's V and Discriminant Analysis were utilized to analyze the data.

The results of this research revealed that characteristics of hirers, in particular, the marital status and the types of hirer's residence had relationships with hirers' loan payment behavior. Meanwhile, characteristics of other hire-purchase related components, in particular, types of vehicle and financial statement had relationship with hirers' loan payment behavior in the aspects of delayed payment records, number of overdue payment days after the setting day, and types of notification of the overdue payment. Moreover, characteristics of guarantors in terms of types of guarantors' residence had relationships with hirers' loan payment behavior in the aspect of number of overdue payment days after the setting day and types of notification of the overdue payment. Finally, it was found that hirers' average income, down payment, and guarantors' average income were significant discriminators of three types of debtor, i.e. punctual debt payers, non-performing debt payers and bad debt payers. Down payment was found the most important discriminator of types of debtor.

In this study, the researcher suggested that the company should emphasize on variables related to the credit analysis. In particular, the three discriminators of types of debtor should be standardized. Documents should be required in addition to the hirers and guarantors' information inquiring. Moreover, the skill development program on credit analysis should be continuously provided.

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้
พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
พนิต กุลศิริ

(อาจารย์ ดร. พนิต กุลศิริ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
ศิริวรรณ

(รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

คณะกรรมการสอบ

.....
พนิต กุลศิริ

(อาจารย์ ดร. พนิต กุลศิริ)

.....ประธาน

.....
วรางคณา อติศรประเสริฐ

(อาจารย์ ดร. วรางคณา อติศรประเสริฐ)

.....กรรมการ

.....
รัฐ

(อาจารย์ รัฐ สาเรือง)

.....กรรมการ

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....
กวี กรกวิน

.....คณบดีคณะสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กวี กรกวิน)

วันที่ 24 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2546

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ โดยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ดร.พนิต กุลศิริ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้ความรู้ คำแนะนำ ความช่วยเหลือ ตรวจสอบและปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆของงาน และพยายามผลักดันให้เกิดงานวิจัยใหม่ที่มีคุณค่าและมีประโยชน์ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

และขอขอบพระคุณ ดร.วรางคณา อติศรประเสริฐ และ อาจารย์รัฐ สาเรือง ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือวัดในการศึกษาครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ ผู้บริหาร บริษัทไทยอโต้เซลล์ จำกัด ที่สนับสนุนข้อมูล แง่คิด มุมมอง ซึ่งเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยเป็นอย่างมาก และขอขอบคุณ พี่และน้อง ผู้ร่วมงานทุกท่านที่คอยเป็นกำลังใจ และให้การช่วยเหลือเป็นอย่างดี โดยเฉพาะน้องๆแผนกบัญชี และแผนกคอมพิวเตอร์ ที่คอยอำนวยความสะดวกในทุกๆเรื่อง และเพื่อนสนิททุกท่านที่ช่วยเหลือและเป็นกำลังใจ รวมถึงเจ้าหน้าที่โครงการทุกท่านที่คอยอำนวยความสะดวก

ประโยชน์ และคุณค่าของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบให้กับ บิดาผู้ล่วงลับ และมารดาที่สนับสนุนให้รักการศึกษา พี่ๆทุกท่านที่คอยเป็นกำลังใจและดูแลอย่างใกล้ชิด และคุณไสว ญาณภีร์ดี ผู้ประสิทธิประสาทวิชาชีพัญชีให้แก่ผู้วิจัย

ด้วยความตั้งใจ และความมุ่งมั่นที่จะให้งานวิจัยนี้ เป็นประโยชน์สำหรับองค์กร เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายและการวางแผนพิจารณาปล่อยสินเชื่อรวมถึงพยากรณ์กลุ่มลูกค้าในอนาคตด้วย

ทิตสุดา จักรสิรินนท์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
	ความสำคัญของการวิจัย	5
	ขอบเขตของการวิจัย	5
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	5
	ตัวแปรที่ศึกษา	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ	8
	กรอบแนวคิดในการวิจัย	10
	สมมติฐานในการวิจัย	11
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
	แนวคิดเกี่ยวกับภาวะหนี้สิน	12
	แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม	13
	แนวคิดเกี่ยวกับแบบแผนการใช้จ่าย	14
	ทฤษฎีของการบริโภคสินค้าประเภทคงทน	15
	ทฤษฎีที่ใช้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการปล่อยสินเชื่อเข้าซื้อ	16
	ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้	16
	หลักแห่งการแสวงหากำไรสูงสุด	18
	หลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์สินเชื่อ C's POLICY	18
	ความหมายและลักษณะสำคัญของการเข้าซื้อ	19
	ลักษณะการดำเนินงานธุรกิจเข้าซื้อ	20
	ประวัติความเป็นมาของบริษัท ไทยออดีเทลส์ จำกัด	23
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	28
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	30
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	31
	สถิติพื้นฐาน	31
	สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน	32
	การเลือกใช้สถิติในการทดสอบสมมติฐาน	35
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
5	สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	96

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
5 (ต่อ)	
สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า.....	96
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	99
อภิปรายผล	107
ข้อเสนอแนะ.....	110
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	111
บรรณานุกรม	112
ภาคผนวก	115
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	133

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ปริมาณการจำหน่ายรถยนต์ในประเทศระหว่างปี 2536 - 2545.....	2
2	ตารางแสดงรายได้จากการประกอบธุรกิจของบริษัทระหว่างปี 2543 - 2545.....	4
3	การเลือกใช้สถิติ Discriminant Analysis ในการทดสอบสมมติฐาน.....	35
4	การเลือกใช้สถิติ Chi – Square ในการทดสอบสมมติฐาน.....	36
5	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของลักษณะผู้เช่าซื้อ.....	38
6	แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของลักษณะผู้เช่าซื้อ.....	39
7	แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเงื่อนไขในการเช่าซื้อ.....	40
8	แสดงจำนวนและค่าร้อยละขององค์ประกอบพิจารณาสินเชื่อเช่าซื้อ.....	40
9	แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของลักษณะผู้ค้ำประกัน.....	42
10	แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะผู้ค้ำประกัน.....	42
11	แสดงจำนวนและร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้ำประกัน.....	44
12	แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการชำระหนี้ของผู้เช่าซื้อ.....	44
13	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง อาชีพของผู้เช่าซื้อกับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ.....	47
14	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง อาชีพของผู้เช่าซื้อกับประวัติการชำระค่างวดเช่าซื้อล่าช้า.....	48
15	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง อาชีพของผู้เช่าซื้อกับวันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ.....	49
16	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง อาชีพของผู้เช่าซื้อกับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯกรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ.....	50
17	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพสมรสของผู้เช่าซื้อกับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ.....	51
18	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพสมรสของผู้เช่าซื้อกับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ.....	51
19	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพสมรสของผู้เช่าซื้อกับวันที่ชำระค่างวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ.....	52
20	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพสมรสของผู้เช่าซื้อกับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯกรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ.....	53
21	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพที่พักอาศัยของผู้เช่าซื้อกับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ.....	54
22	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพที่พักอาศัยของผู้เช่าซื้อกับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ.....	55
23	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพที่พักอาศัยของผู้เช่าซื้อกับวันที่ชำระค่างวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ.....	56
24	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพที่พักอาศัยของผู้เช่าซื้อกับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ.....	57

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
25	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อกับวิธีการชำระค่า งวดของผู้เช่าซื้อ.....	58
26	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อกับประวัติการชำระ ค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ	59
27	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อกับวันที่ชำระค่างวด ล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ.....	60
28	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อกับการได้รับการติดต่อ แจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ.....	61
29	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อกับวิธีการชำระค่างวด ของผู้เช่าซื้อ.....	62
30	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อกับประวัติการชำระค่า งวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ.....	63
31	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อกับวันที่ชำระค่างวดล่า ช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ	64
32	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อกับการได้รับการติดต่อ แจ้งข้อมูลจากบริษัท กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ	65
33	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง วัตถุประสงค์ในการขอเช่าซื้อกับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่า ซื้อ	66
34	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง วัตถุประสงค์ในการขอเช่าซื้อกับประวัติการชำระค่างวดล่าช้า ของผู้เช่าซื้อ.....	66
35	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง วัตถุประสงค์ในการขอเช่าซื้อกับวันที่ชำระค่างวดล่าช้า นับจาก วันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ	67
36	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง วัตถุประสงค์ในการขอเช่าซื้อกับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อ มูลจากบริษัทกรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ.....	68
37	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเช่าซื้อกับวิธีการ ชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ.....	69
38	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเช่าซื้อกับ ประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ	70
39	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเช่าซื้อกับวันที่ ชำระค่างวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ.....	71
40	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเช่าซื้อกับการได้ รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัท กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ.....	72
41	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง อาชีพของผู้ค้ำประกันกับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ.....	73

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
42 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง อาชีพของผู้ค้าประกันกับประวัติการชำระค่าวงดล่าช้าของผู้ เช่าซื้อ.....	74
43 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง อาชีพของผู้ค้าประกันกับวันที่ชำระค่าวงดล่าช้านับจากวัน ครบกำหนดชำระเงินค่าวงดของผู้เช่าซื้อ	75
44 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง อาชีพของผู้ค้าประกันกับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจาก บริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่าวงดเช่าซื้อ	76
45 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพสมรสของผู้ค้าประกันกับวิธีการชำระค่าวงดของผู้ เช่าซื้อ.....	77
46 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพสมรสของผู้ค้าประกันกับประวัติการชำระค่าวงดล่า ช้าของผู้เช่าซื้อ.....	78
47 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพสมรสของผู้ค้าประกันกับวันที่ชำระค่าวงดล่าช้านับ จากวันครบกำหนดชำระเงินค่าวงดของผู้เช่าซื้อ	79
48 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพสมรสของผู้ค้าประกันกับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อ มูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่าวงดเช่าซื้อ.....	80
49 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกันกับวิธีการชำระค่าวงดของผู้ เช่าซื้อ.....	81
50 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกันกับประวัติการชำระค่าวงดล่า ช้าของผู้เช่าซื้อ.....	82
51 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกันกับวันที่ชำระค่าวงดล่าช้านับ จากวันครบกำหนดชำระเงินค่าวงดของผู้เช่าซื้อ	83
52 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกันกับการได้รับการติดต่อแจ้ง ข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่าวงดเช่าซื้อ	84
53 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพของการพักอาศัยของผู้ค้าประกันกับวิธีการชำระค่า วงดของผู้เช่าซื้อ.....	85
54 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพของการพักอาศัยของผู้ค้าประกันกับประวัติการ ชำระค่าวงดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ.....	86
55 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพของการพักอาศัยของผู้ค้าประกันกับวันที่ชำระค่า วงดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่าวงดของผู้เช่าซื้อ.....	87
56 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพของการพักอาศัยของผู้ค้าประกันกับการได้รับการ ติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่าวงดเช่าซื้อ.....	88
57 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกันกับวิธีการชำระ ค่าวงดของผู้เช่าซื้อ.....	89
58 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกันกับประวัติการ ชำระค่าวงดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ.....	90

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
59 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกันกับวันที่ชำระค่า งวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ.....	91
60 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกันกับการได้รับ การติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ.....	92
61 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามกลุ่มลูกหนี้ 3 กลุ่ม.....	93
62 สรุปผลการทดสอบตัวแปร	94
63 แสดงการทำนายการเป็นสมาชิกกลุ่ม โดยการจำแนกประเภทที่ได้รับการวิเคราะห์ด้วยวิธี แบบขั้นตอน (Stepwise Method).....	95

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 เส้นอุปสงค์ของเงินกู้.....	16
2 เส้นอุปทานของเงินให้กู้.....	17
3 อัตราดอกเบี้ยดุลยภาพในทฤษฎีปริมาณเงินกู้.....	17
4 ขั้นตอนของการเข้าซื้อ.....	21

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภายหลังจากวิกฤตการณ์ของประเทศไทยปี 2540 จนถึงปัจจุบัน สภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทยมีความผันผวนค่อนข้างรุนแรง อันเป็นผลกระทบจากภาวะการชะลอตัวของเศรษฐกิจโดยรวม ธุรกิจต่าง ๆ ประสบปัญหาในหลายด้าน และทำให้ผู้ประกอบการมีความสามารถในการชำระหนี้ลดลง ทำให้มีหนี้เสียและหนี้ไม่มีคุณภาพมากขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบอย่างต่อเนื่องต่อธุรกิจทุกภาคอุตสาหกรรมและการบริการ หลายกิจการจำเป็นต้องล้มเลิกอย่างสิ้นเชิง หลายกิจการอยู่รอดและสามารถขยายกิจการจนประสบผลสำเร็จได้ โดยในการขยายกิจการจำเป็นต้องจัดหาทรัพย์สินเพิ่มเช่น รถยนต์ เครื่องจักร อุปกรณ์สำนักงาน ธุรกิจเช่าซื้อจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีส่วนพัฒนาตลาดเครดิตเพื่อการบริโภค(ในรูปของการเช่าซื้อ)ทั้งนี้เพราะธนาคารพาณิชย์ซึ่งเป็นสถาบันการเงินหลักของประเทศไทยไม่นิยมให้สินเชื่อประเภทนี้ เพราะเครดิตเพื่อการบริโภคมีความเสี่ยงสูงมากเมื่อเทียบกับเครดิตประเภทอื่น ในขณะที่เดียวกันธนาคารพาณิชย์ก็ถูกควบคุมระดับอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืม จึงเป็นเหตุให้เครดิตเพื่อการบริโภคเป็นธุรกิจที่ให้กู้ยืมที่ได้ผลตอบแทนไม่คุ้มกับความเสี่ยง แต่สำหรับบริษัทที่ประกอบธุรกิจให้เช่าซื้อนั้น แม้ว่าจะมีการควบคุมระดับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้เช่นเดียวกับธนาคารพาณิชย์ แต่บริษัทเหล่านี้สามารถเรียกเก็บค่าบริการหรือค่าธรรมเนียมต่างๆที่เกี่ยวข้องได้ ทำให้บริษัทสามารถเรียกเก็บอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง (ดอกเบี้ยเงินกู้ปกติบวกค่าบริการ)จากเครดิตเพื่อการบริโภคได้สูงเท่าที่สภาพตลาดอำนวย โดยไม่มีข้อจำกัดทางกฎหมาย จากผลกำไรที่ค่อนข้างสูงนี้เป็นเหตุให้บริษัทที่ประกอบธุรกิจให้เช่าซื้อได้เกิดขึ้นมากมาย เป็นผลทำให้เครดิตเพื่อการบริโภคมีการพัฒนาและขยายตัวมากขึ้น

สำหรับในประเทศไทย ธุรกิจเช่าซื้อเป็นธุรกิจที่ได้พัฒนามาจากระบบการซื้อขายเงินผ่อน โดยเริ่มแรกเป็นการให้เช่าซื้อจักรเย็บผ้า ของ บริษัทซิงเกอร์ประเทศไทยจำกัด ในปี2512 และต่อมามีการพัฒนาอย่างรวดเร็วตามความต้องการบริโภคของประชาชนในสินค้าประเภทต่างๆ เช่น สินค้าเครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์สำนักงาน และรถยนต์ ทำให้มีธุรกิจเช่าซื้อเกิดขึ้นมากมาย นับจากปี2540ที่เศรษฐกิจชะลอตัว ทำให้ความต้องการสินเชื่อในระบบเศรษฐกิจรวมลดลง สถาบันการเงินจึงมีสภาพคล่องส่วนเกิน และหันมาเน้นการให้สินเชื่อรายย่อยเพื่ออุปโภคบริโภคแทน จากสาเหตุนี้เอง ทำให้อัตราการขยายตัวของสินเชื่อเพื่อเช่าซื้อรถยนต์ เพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด จากอัตราร้อยละ 65 ในปี2543 เป็นร้อยละ 92 ในปี2544 ทำให้สัดส่วนสินเชื่อเพื่อการเช่าซื้อรถยนต์ เมื่อเทียบกับสินเชื่อทั้งหมดในระบบ ขยับขึ้นทันทีจากในอดีตที่ไม่เกินร้อยละ 10 มาเป็นร้อยละ 16 ในปี2543 และร้อยละ 27 ในปี2544 คิดเป็นส่วนแบ่งการตลาด 27% ของสินเชื่อทั้งหมดในปี 2544 และเพิ่มขึ้นเป็น 35% เมื่อสิ้นปี2545

ปัจจัยบวกที่สนับสนุนให้ตลาดสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ขยายตัวขึ้นทั้งในตลาดรถใหม่และรถเก่า เนื่องมาจากอัตราดอกเบี้ยที่ยังทรงตัวในระดับต่ำ3.25-3.5% ต่อปีสำหรับรถยนต์นั่ง ส่วนรถกระบะจะสูงกว่าประมาณ 0.25-0.5% (ที่มา:สมาคมเช่าซื้อไทย) และอาจปรับลดลงได้อีกเล็กน้อย รวมไปถึงการแข่งขันของสถาบันการเงินและบริษัทที่ดำเนินธุรกิจให้เช่าซื้อที่มีการลดเงื่อนไขการวางเงินดาวน์โดยลดลงจาก 25% เป็น12%-15% ควบคู่ไปกับการขยายระยะเวลาการผ่อนชำระจาก 48 เดือน เป็น 60 เดือน ทำให้สัดส่วนการซื้อรถยนต์ด้วย

เงินสดต่อการให้บริการสินเชื่อเช่าซื้อ เริ่มกลับข้างอีกครั้งจากในช่วงก่อนวิกฤตการณ์การเงินที่ 70-75 : 25-30 มาเป็นการซื้อรถด้วยเงินผ่อนเพิ่มขึ้น โดยในปี 2544 การให้บริการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์เพิ่มขึ้นเป็นประมาณ 60% และจะยังคงสูงขึ้นต่อเนื่องเป็น 65-70% ประกอบกับอุตสาหกรรมรถยนต์ในประเทศไทยมีแนวโน้มการเติบโตมาก โดยที่ทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจร่วมมือกันที่จะทำให้ประเทศไทยเป็นเมืองดีทรอยต์แห่งเอเชีย ซึ่งหมายถึง การเป็นศูนย์กลางการผลิตและการส่งออกรถยนต์ในภูมิภาคนี้ ทั้งนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจได้ร่วมกันจัดทำแผนแม่บทอุตสาหกรรมยานยนต์ ซึ่งมีการกำหนดเป้าหมายการผลิตรถยนต์ให้ได้ 1 ล้านคันต่อปีภายในปี 2549

การฟื้นตัวอย่างรวดเร็วของอุตสาหกรรมรถยนต์ของไทยปรากฏชัดเจนจากยอดการผลิตและการจำหน่ายรถยนต์ในประเทศในปี 2545 ที่ผ่านมา ซึ่งมีปริมาณสูงถึง 409,362 คัน โดยเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 37.8 จากปี 2544 จนทำให้มีการคาดการณ์ว่าภายใน 1-2 ปี ยอดการจำหน่ายรถยนต์ในประเทศจะกลับไปสู่ระดับที่เคยทำไว้สูงสุดที่ 589,126 คันในปี 2539 เมื่อครั้งก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจได้ค่อนข้างแน่นอน ภาวะตลาดที่กลับมาคึกคักของตลาดรถยนต์ในประเทศ ยังคงปรากฏอย่างต่อเนื่องมาในปี 2546 โดยในช่วง 3 เดือนแรกของปี 2546 ยอดการจำหน่ายรถยนต์ในประเทศไทยยังคงพุ่งแรงไม่หยุด คือมีจำนวนทั้งสิ้น 19,113 คันขยายตัวเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา 42.4% ทำให้คาดว่ายอดจำหน่ายรถยนต์ในปี 2546 จะอยู่ที่ประมาณ 500,000 คัน หรือเพิ่มขึ้นจากยอดขายปี 2545 กว่าร้อยละ 20 (ที่มา: กระแสทรรศน์-หมวดเศรษฐกิจ, ศูนย์วิจัยกสิกรไทย ปีที่ 9 ฉบับที่ 1245, 18 เม.ย. 2546)

ตาราง 1 ปริมาณการจำหน่ายรถยนต์ในประเทศระหว่างปี 2536 – 2545

ปี พ.ศ.	ยอดรวมรถเพื่อการพาณิชย์	สัดส่วนของยอดรถยนต์เพื่อการพาณิชย์	ยอดรวมรถยนต์นั่งส่วนบุคคล	สัดส่วนของยอดรถยนต์นั่งส่วนบุคคล	ยอดรวมทั้งหมด
2536	282,299	61.84%	174,169	38.16%	456,468
2537	330,008	67.95%	155,670	32.05%	485,678
2538	408,209	71.42%	163,371	28.58%	571,580
2539	416,396	70.68%	172,730	29.32%	589,126
2540	231,096	63.64%	132,060	36.36%	363,156
2541	97,765	67.86%	46,300	32.14%	144,065
2542	151,472	69.38%	66,858	30.62%	218,330
2543	179,083	68.30%	83,106	31.70%	262,189
2544	192,483	64.81%	104,502	35.19%	296,985
2545	283,009	69.13%	126,353	30.87%	409,362

หน่วย : คัน

ที่มา : สมาคมอุตสาหกรรมยานยนต์ไทย : 2545

รถยนต์เพื่อการพาณิชย์ หมายถึง รถยนต์ที่ใช้เพื่อการขนส่งผู้โดยสาร หรือ บรรทุกสินค้า หรือ รับจ้าง หรือ ให้เช่า ซึ่งมีขนาดน้ำหนักเกินกว่า 1,000 กิโลกรัม(1ตัน) ส่วนรถยนต์นั่งส่วนบุคคล หมายถึง รถยนต์นั่งที่สามารถบรรทุกคนได้ไม่เกิน 7 คน (ที่มา:กรมการขนส่งทางบก)

ภาวะตลาดรถยนต์ในประเทศขณะนี้ยังคงคึกคักอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปีที่ผ่านมา เป็นผลมาจากภาวะการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยซึ่งมีอัตราการเจริญเติบโตร้อยละ 5.2 ในปี 2545 ได้ทำให้ผู้บริโภคมีความเชื่อมั่นในภาวะเศรษฐกิจมากขึ้นรวมทั้งมีกำลังซื้อสูงขึ้น ดังนั้นหลังจากที่ผู้บริโภคจำนวนมากได้ชะลอการซื้อหรือการเปลี่ยนรถใหม่มานานตั้งแต่ครั้งเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ต่างก็ได้กลับมาซื้อรถอีกเมื่อภาวะเศรษฐกิจกระเตื้องขึ้น นอกจากนี้เนื่องจากรถยนต์จัดเป็น สินค้าบริโภคประเภทคงทน (Durable Goods) ที่มีวงจรอายุใช้งานหรือ Life Cycle โดยทั่วไปประมาณ 5-10 ปี ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของผู้บริโภค ซึ่งบางคนชอบเปลี่ยนรถรุ่นใหม่ ๆ หลังจากใช้งานเพียงไม่กี่ปี ดังนั้นผู้บริโภคที่ได้มีการซื้อรถในปี 2539 ซึ่งเป็นปีที่ยอดจำหน่ายรถยนต์ในประเทศไทยทำสถิติสูงสุด ก็จะทยอยกลับมาซื้อรถคันใหม่แทนคันเก่า ตั้งแต่ประมาณปี 2545 เป็นต้นไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อภาวะเศรษฐกิจและกำลังซื้อของผู้บริโภคเอื้ออำนวย อัตราดอกเบี้ยในตลาดที่ต่ำเป็นประวัติการณ์จึงทำให้ผู้บริโภคซื้อรถยนต์มากขึ้น ทั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นการเช่าซื้อ คือ ซื้อด้วยเงินผ่อน ซึ่งทำให้ธุรกิจที่ให้บริการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ต่างทำการแข่งขันกันอย่างรุนแรงระหว่างค่ายรถยนต์ต่างๆ ด้วยการใช้กลยุทธ์การตลาดต่างๆ เพื่อส่งเสริมการขาย รวมทั้งการทยอยเปิดตัวออกรถยนต์รุ่นและแบบใหม่ๆ เป็นระลอกเพื่อดึงดูดผู้บริโภคและแย่งชิงส่วนแบ่งตลาด ซึ่งเป็นการช่วยกระตุ้นยอดขายรถยนต์เป็นอย่างมาก ทำให้ตลาดรถยนต์มีความคึกคักอย่างต่อเนื่อง กลยุทธ์การตลาดก็มี อาทิ เงินไขเงินดาวน์ต่ำ อัตราดอกเบี้ยที่ต่ำมาก ระยะเวลาผ่อนยาวนาน ยิ่งไปกว่านั้นปัจจุบัน การที่บริษัทรถยนต์แม่ในต่างประเทศได้เข้ามามีบทบาทในการบริหารงาน รวมทั้งการวางแผนกลยุทธ์และดำเนินงานด้านการตลาดโดยการจัดตั้งบริษัทให้เช่าซื้อรถยนต์เพื่อสนับสนุนการจำหน่ายรถยนต์ซึ่งเป็นลักษณะ “CAPTIVE FINANCE” คือเป็นบริษัทที่ให้เช่าซื้อรถยนต์โดยมีบริษัทแม่(บริษัทผู้ผลิตและจำหน่ายรถยนต์) สนับสนุนทางด้านเงินทุน ซึ่งปัจจุบันก็มีหลายบริษัท เช่น โตโยต้าลีส์ซิ่ง, บีเอ็มดับเบิลยูลีส์ซิ่ง, ฟอर्डและมาสด้า (ไฟร์มส์ ลีส์ซิ่ง), วอลโว่(สแกนดิเนเวียลีส์ซิ่ง) และอีซูซูลีส์ซิ่ง ทำให้ภาวะการแข่งขันของตลาดรถยนต์ทวีความคึกคักและมีผลต่อเนื่องไปยังธุรกิจเช่าซื้อให้มีการแข่งขันกันสูงมากขึ้นด้วย

จากปริมาณการจำหน่ายรถยนต์พบว่ารถยนต์เพื่อการพาณิชย์มีสัดส่วนของการเจริญเติบโตสูง โดยอีซูซุเป็นรถยนต์เพื่อการพาณิชย์ที่มียอดจำหน่ายสูงสุดติดต่อกันมาเป็นเวลา 21 ปี และเพื่อเป็นการสนับสนุนการจำหน่าย จึงทำให้เกิดการให้บริการด้านสินเชื่อเช่าซื้อขึ้น เพื่อให้การบริการสำหรับลูกค้าอีซูซุโดยเฉพาะ บริษัท ไทยออยล์เชลล์ จำกัด หรือที่รู้จักกันในนามของ “อีซูซูลีส์ซิ่ง” เริ่มเปิดดำเนินการเมื่อปี พ.ศ.2528 โดยเริ่มแรกมีทุนจดทะเบียน 10 ล้านบาท ต่อมาในปี พ.ศ.2540 ได้มีการเพิ่มทุนจดทะเบียนเป็น 200 ล้านบาท แสดงให้เห็นถึงความมั่นคงของบริษัทฯ โดยพิจารณาได้จากสถานะภาพทางธุรกิจที่มี บริษัทมิตซูบิชิคอร์ปอเรชั่น จำกัด(เป็นกลุ่มธุรกิจที่มีชื่อเสียงในประเทศญี่ปุ่น) ถือหุ้นอยู่ถึงร้อยละ 49 และบริษัทตรีเพชโรอีซูซุเชลล์ จำกัด ถือหุ้นอยู่ร้อยละ 44.50 โดยปัจจุบันมีสาขาทั้งสิ้น 8 สาขาทั่วประเทศโดยมีการขยายฐานธุรกิจไปสู่ภูมิภาคต่างๆทั่วประเทศ ซึ่งบริษัทฯ มีการประกอบธุรกิจหลัก 2 ประเภทคือ

1. ธุรกิจเช่าซื้อรถยนต์ใหม่ (เฉพาะรถยนต์อีซูซุ),รถยนต์มือสอง (Used-Car,Refinance)
2. ธุรกิจเช่าทรัพย์สินหรือลีส์ซิ่ง

โดยบริษัทฯ มีรายได้จากการดำเนินงานแยกตามประเภทของการให้บริการ คือมีสัดส่วนของธุรกิจเช่าซื้อร้อยละ 90 และธุรกิจเช่าทรัพย์สินหรือลีส์ซิ่งร้อยละ 10

ตาราง 2 ตารางแสดงรายได้จากการประกอบธุรกิจของบริษัทระหว่างปี 2543 – 2545

ประเภทธุรกิจ	ปี 2545		ปี 2544		ปี 2543	
	รายได้	ร้อยละ	รายได้	ร้อยละ	รายได้	ร้อยละ
ธุรกิจเช่าซื้อ	590,837	91.92	518,918	93.63	355,650	96.28
ธุรกิจเช่าทรัพย์สิน	51,910	8.08	35,288	6.37	13,748	3.72
ยอดรวม	642,747	100.0	554,206	100.0	369,398	100.0

หน่วย : พันบาท

ที่มา: งบการเงินประจำปี 2545 และ 2544

จากภาวะการแข่งขันของธุรกิจเช่าซื้อที่มีแนวโน้มสูงขึ้น ประกอบกับบริษัทเป็นหนึ่งในบริษัทที่มีสัดส่วนของการให้บริการเช่าซื้อรถยนต์อีซูซุอยู่ในลำดับต้นๆ และบริษัทมีอัตราการขยายตัวค่อนข้างสูงโดยจะพิจารณาได้จาก ตารางแสดงรายได้จากธุรกิจเช่าซื้อในรอบระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา แม้ว่าจะมีรายได้สูงแต่ก็ถือว่ามีความเสี่ยงสูงเช่นกัน เนื่องจากสัญญาเช่าซื้อเป็นลักษณะของการผ่อนจ่ายที่ละงวดจนสิ้นสุดสัญญา ซึ่งระยะเวลาของการผ่อนจ่ายจะเริ่มจาก 1 ปีเป็นต้นไป ดังนั้นจึงถือเป็นความเสี่ยงที่อาจเกิดในอนาคต และอาจทำให้ลูกค้าเปลี่ยนสถานภาพเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้หรือเป็นหนี้สูญ ซึ่งจะให้มีผลกระทบต่อผลการดำเนินงาน ธุรกิจ จึงเป็นที่มาของประเด็นที่ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาถึงพฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้าที่ใช้บริการสินเชื่อเช่าซื้ออีซูซุ เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงกลยุทธ์ทางธุรกิจอันจะนำมาเป็นแนวทางในการตัดสินใจ เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายควบคุมหรือวางแผนการตลาดและแผนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจเช่นปัจจุบันให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเพื่อจะได้ไม่ก่อให้เกิดปัญหากระทบต่อธุรกิจ เศรษฐกิจ และสังคมโดยรวมของประเทศไทย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้าสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์อีซูซุของบริษัทไทยอโต้เชลล์ จำกัด
2. เพื่อศึกษาลักษณะผู้เช่าซื้อที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้าสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์อีซูซุของบริษัทไทยอโต้เชลล์ จำกัด
3. เพื่อศึกษาเงื่อนไขในการเช่าซื้อที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้าสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์อีซูซุของบริษัทไทยอโต้เชลล์ จำกัด
4. เพื่อศึกษาลักษณะองค์ประกอบการพิจารณาสินเชื่อเช่าซื้อที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้าสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์อีซูซุของบริษัทไทยอโต้เชลล์ จำกัด
5. เพื่อศึกษาลักษณะผู้ค้ำประกันการเช่าซื้อที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้าสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์อีซูซุของบริษัทไทยอโต้เชลล์ จำกัด

6. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกันที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้าสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ยี่ห้อของ บริษัท ไทยออยล์ จำกัด

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลการศึกษาครั้งนี้จะทำให้ผู้บริหารนำไปเป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายและการวางแผนพิจารณาการปล่อยสินเชื่อในอนาคตและนำไปใช้พยากรณ์กลุ่มลูกค้าใหม่ในอนาคตได้
2. ผลการศึกษาครั้งนี้จะนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดมาตรการควบคุมเพื่อลดความเสี่ยงของธุรกิจเช่าซื้อ
3. ใช้สถิติขั้นสูงเพื่อ วิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) โดยมีผลในการขยายความรู้ในเรื่องการใช้เครื่องมือสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

โครงการวิจัยนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาพฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้าสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ยี่ห้อของ บริษัท ไทยออยล์ จำกัด โดยศึกษาตัวแปรอันประกอบด้วย ลักษณะผู้เช่าซื้อ เงื่อนไขในการเช่าซื้อ องค์ประกอบของการพิจารณาสินเชื่อเช่าซื้อ ลักษณะผู้ค้าประกัน และความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกัน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือลูกค้าที่ใช้บริการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ยี่ห้อของ บริษัท ไทยออยล์ จำกัด จำนวน 20,000 ราย (ฐานข้อมูลลูกค้า ณ สิ้นปี 2545, แผนกคอมพิวเตอร์, บริษัท ไทยออยล์ จำกัด)

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือกลุ่มลูกค้าที่ใช้บริการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ยี่ห้อของ บริษัท ไทยออยล์ จำกัด จำนวน 392 ราย (จากสูตรการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง Taro Yamane) เพื่อค่าความสูญเสียอีก 10% เท่ากับ 40 ราย รวมเป็น 432 ราย

การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จะใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ซึ่งเป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยพิจารณาจากพฤติกรรมการชำระหนี้ของผู้เช่าซื้อ ซึ่งแบ่งแยกเป็น 3 กลุ่ม แล้วจึงทำการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ตารางเลขสุ่ม (Table of Random Numbers) ซึ่งใช้ Function Rand ใน Microsoft Excel

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) แบ่งได้ดังนี้

1. ลักษณะผู้เช่าซื้อ
 - 1.1 อายุ ปี
 - 1.2 อาชีพ แบ่งเป็น 6 กลุ่ม
 - 1.2.1 เกษตรกร
 - 1.2.2 ข้าราชการ
 - 1.2.3 พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - 1.2.4 ลูกจ้างหรือพนักงานบริษัทเอกชน
 - 1.2.5 ค้าขาย / เจ้าของกิจการ
 - 1.2.6 อื่นๆ โปรดระบุ
 - 1.3 สถานภาพสมรส
 - 1.3.1 โสด
 - 1.3.2 สมรส
 - 1.3.3 หย่าร้าง / หม้าย
 - 1.4 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน บาท
 - 1.5 สภาพที่พักอาศัย
 - 1.5.1 บ้านเดี่ยว
 - 1.5.2 ทาวน์เฮาส์
 - 1.5.3 อาคารพาณิชย์
 - 1.5.4 คอนโดมิเนียม
 - 1.5.5 บ้านพักข้าราชการ / บ้านพักบริษัทฯ
 - 1.5.6 บ้านไม้/บ้านปูน
 - 1.5.7 อื่นๆ โปรดระบุ
 - 1.6 สถานภาพของการพักอาศัย
 - 1.6.1 เจ้าของ
 - 1.6.2 ผู้อาศัย
 - 1.6.3 เช่า / เช้ง
 - 1.6.4 อื่นๆ โปรดระบุ
2. เงื่อนไขในการเช่าซื้อ
 - 2.1 วงเงินสินเชื่อที่ได้รับอนุมัติจากบริษัทฯ บาท
 - 2.2 อัตราเงินวางเริ่มแรก(เงินดาวน์) %
 - 2.3 ระยะเวลาการผ่อนชำระ ปี
 - 2.4 ค่างวดเช่าซื้อต่อเดือน บาท

3. องค์ประกอบการพิจารณาสินเชื่อเช่าซื้อ
 - 3.1 ประเภทของรถยนต์ (ใหม่ , เก่า)
 - 3.2 วัตถุประสงค์ในการขอเช่าซื้อ
 - 3.3 หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเช่าซื้อ
4. ลักษณะผู้ค้ำประกัน
 - 4.1 อายุ ปี
 - 4.2 อาชีพ แบ่งเป็น 6 กลุ่ม
 - 4.2.1 เกษตรกร
 - 4.2.2 ข้าราชการ
 - 4.2.3 พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - 4.2.4 ลูกจ้างหรือพนักงานบริษัทเอกชน
 - 4.2.5 ค้าขาย / เจ้าของกิจการ
 - 4.2.6 อื่นๆ โปรดระบุ
 - 4.3 สถานภาพสมรส
 - 4.3.1 โสด
 - 4.3.2 สมรส
 - 4.3.3 หย่าร้าง / หม้าย
 - 4.4 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน บาท
 - 4.5 สภาพที่พักอาศัย
 - 4.5.1 บ้านเดี่ยว
 - 4.5.2 ทาวน์เฮาส์
 - 4.5.3 อาคารพาณิชย์
 - 4.5.4 คอนโดมิเนียม
 - 4.5.5 บ้านพักข้าราชการ / บ้านพักบริษัทฯ
 - 4.5.6 บ้านไม้/บ้านปูน
 - 4.5.7 อื่นๆ โปรดระบุ
 - 4.6 สถานภาพของการพักอาศัย
 - 4.6.1 เจ้าของ
 - 4.6.2 ผู้อาศัย
 - 4.6.3 เช่า / เช้ง
 - 4.6.4 อื่นๆ โปรดระบุ
5. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้ำประกัน

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

พฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้ายืมสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์อู่ชูชู่ ของบริษัทไทยอโต้เชลล์จำกัด ซึ่งแบ่งแยกพฤติกรรมการชำระหนี้ เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. ลูกหนี้ปกติ : (ไม่ค้างชำระ)
2. ลูกหนี้มีปัญหา : (ค้างชำระไม่เกิน 3 งวด)
3. ลูกหนี้เสีย : (ค้างชำระเกิน 3 งวด)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **การเช่าซื้อ (Hire Purchase)** ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2535 หมายถึง การซื้อผ่อนเงินเป็นงวดๆ เมื่อส่งเงินครบตามหนังสือสัญญาแล้วจึงจะได้กรรมสิทธิ์ การเช่าซื้อประกอบด้วย ผู้ให้เช่าซื้อและผู้เช่าซื้อ การเช่าซื้อจะสมบูรณ์ต้องทำเป็นหนังสือเท่านั้น มิฉะนั้นจะตกเป็นโมฆะ เว้นแต่จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น หากผู้เช่าซื้อผิดนัดไม่ชำระค่างวดเช่าซื้อจำนวน 2 งวดติดต่อกัน หรือกระทำความผิดสัญญาเช่าซื้อในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ ผู้ให้เช่าซื้อจะบอกเลิกสัญญาเช่าซื้อนั้นได้โดยรับเงินค่างวดเช่าซื้อที่ได้มีการชำระมาแล้วทั้งสิ้นและยึดคืนทรัพย์สินที่ให้เช่าซื้อ ในกรณีที่มีการผิดนัดชำระค่างวดเช่าซื้องวดสุดท้าย ผู้ให้เช่าซื้อจะกระทำเช่นที่กล่าวข้างต้นได้ ก็ต่อเมื่อระยะเวลาในการชำระค่าเช่าซื้อผ่านพ้นไปอีกงวดหนึ่งนับจากงวดสุดท้าย การเช่าซื้อในงานวิจัยนี้ หมายถึง การเช่าซื้อรถยนต์อู่ชูชู่ ที่มีขนาดน้ำหนักเกินกว่า 1,000 กิโลกรัม (1 ตัน) จากบริษัทไทยอโต้เชลล์จำกัด
2. **สินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์** หมายถึง การกู้ยืมเพื่อประโยชน์ในการจัดซื้อรถยนต์โดยการผ่อนชำระเงินเป็นงวดๆ จนครบถ้วนตามสัญญาเช่าซื้อ
3. **ลูกค้า** หมายถึง บุคคลทั่วไปที่ขอใช้บริการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์อู่ชูชู่กับ บริษัท ไทยอโต้เชลล์ จำกัด
4. **พฤติกรรมการชำระหนี้** หมายถึง อุปนิสัยในการชำระค่างวดเช่าซื้อของลูกค้า ซึ่งแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ 1) ไม่ค้างชำระ 2) ค้างชำระไม่เกิน 3 งวด 3) ค้างชำระเกิน 3 งวด
5. **ผู้ให้เช่าซื้อ** หมายถึง ผู้ที่เป็นเจ้าของทรัพย์สิน นำทรัพย์สินของตนออกให้เช่า โดยตกลงรับชำระค่าเช่าซื้อเป็นงวดๆ เมื่อครบกำหนดงวดที่เช่าซื้อแล้ว ผู้ให้เช่าซื้อให้ค้ำประกันว่าจะโอนขายทรัพย์สินที่ให้เช่าซื้อนั้นตกเป็นของผู้เช่าซื้อ ผู้ให้เช่าซื้อในงานวิจัยนี้หมายถึง บริษัทไทยอโต้เชลล์ จำกัด
6. **ผู้เช่าซื้อ** หมายถึง บุคคล นิติบุคคล ที่ผูกพันสัญญาเช่าซื้อทรัพย์สิน โดยตกลงจะผ่อนส่งค่าเช่าซื้อเป็นงวดๆ เมื่อครบกำหนดงวดเช่าซื้อแล้ว สามารถเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ทรัพย์สินนั้น ผู้เช่าซื้อในงานวิจัยนี้หมายถึง ลูกค้าที่ใช้บริการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์อู่ชูชู่กับ บริษัทไทยอโต้เชลล์ จำกัด
7. **ผู้ค้ำประกัน** หมายถึง บุคคล นิติบุคคล ที่มีพันธะจะต้องชำระหนี้สินทั้งหมดแทนผู้เช่าซื้อในกรณีที่ผู้เช่าซื้อไม่สามารถชำระหนี้ตามสัญญาเช่าซื้อ
8. **ลักษณะผู้เช่าซื้อ** หมายถึง อายุ อาชีพ สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้เช่าซื้อ
9. **สภาพที่พักอาศัย** หมายถึง ลักษณะของสถานที่อันเป็นที่อยู่อาศัยของผู้เช่าซื้อและของผู้ค้ำประกัน ซึ่งแบ่งเป็น บ้านเดี่ยว ทาวน์เฮาส์ อาคารพาณิชย์ คอนโดมิเนียม บ้านพักข้าราชการ/บ้านพักบริษัท บ้านไม้/บ้านปูน และอื่นๆ

10. สถานภาพของการพักอาศัย หมายถึง สถานะในการอยู่อาศัยของผู้เช่าซื้อและของผู้ค้าประกัน ซึ่งอาจเป็นเจ้าของ ผู้อาศัย ผู้เช่าหรือเช่า และอื่นๆ

11. เงื่อนไขในการเช่าซื้อ หมายถึง ข้อตกลงระหว่างผู้ให้เช่าซื้อและผู้เช่าซื้อที่เห็นพ้องต้องกันในการทำสัญญาเช่าซื้อโดยผู้เช่าซื้อจะต้องชำระหนี้สินตามเงื่อนไขนี้ ซึ่งประกอบด้วย วงเงินสินเชื่อที่ได้รับอนุมัติ หมายถึง จำนวนเงินที่ผู้ให้เช่าซื้อตกลงให้ลูกค้าหรือผู้เช่าซื้อกู้ยืม อัตราเงินวางเริ่มแรก(เงินดาวน์)หมายถึง เงินลดทั้งหมดที่ลูกค้าหรือผู้เช่าซื้อต้องชำระบางส่วนณวันที่ทำสัญญาเช่าซื้อ ระยะเวลาการผ่อนชำระ หมายถึง จำนวนเดือนของการผ่อนชำระค่างวดเช่าซื้อตามสัญญาเช่าซื้อ ค่างวดเช่าซื้อต่อเดือนหมายถึง จำนวนเงินค่างวดที่ผู้เช่าซื้อต้องชำระเป็นรายเดือน

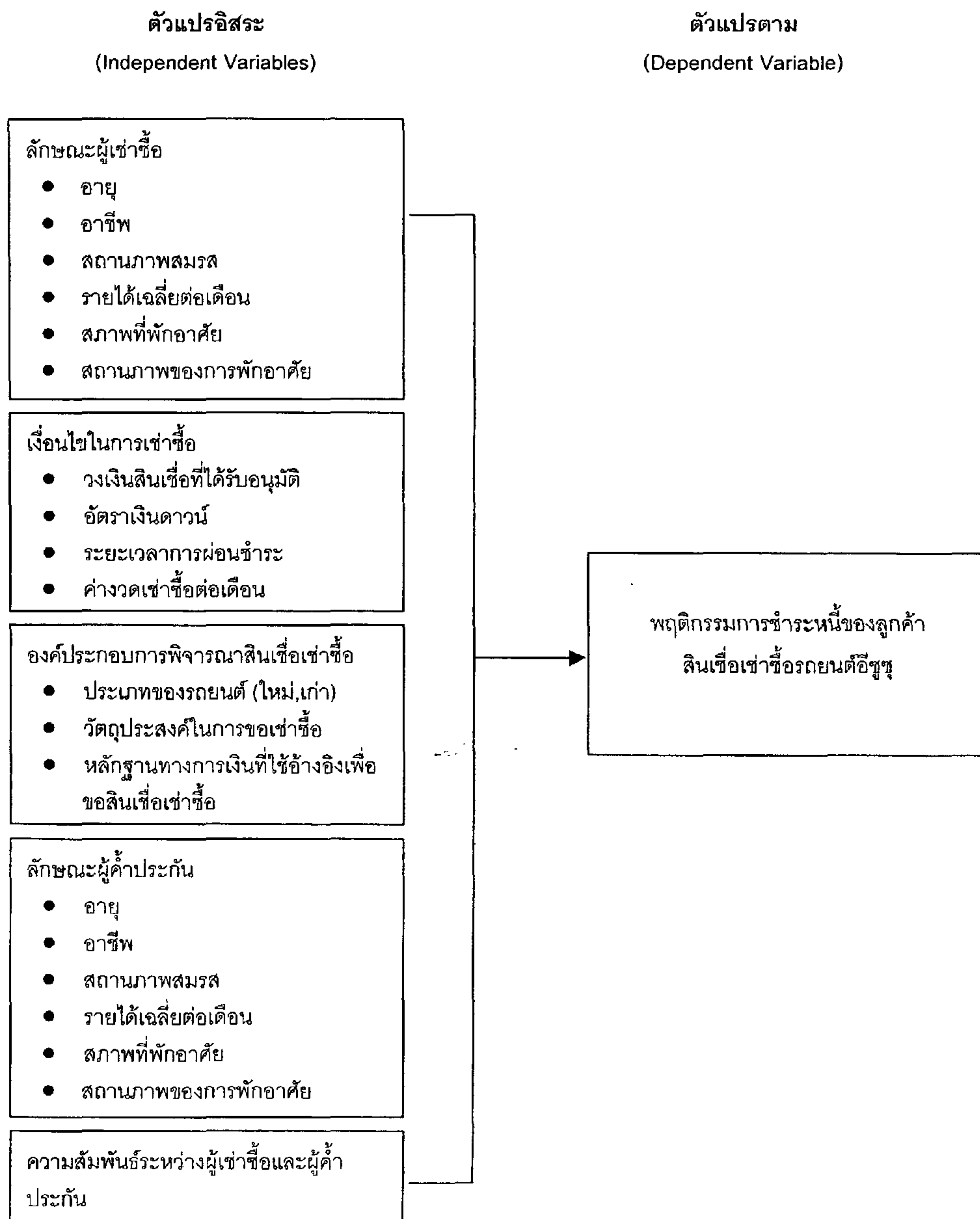
12. องค์ประกอบการพิจารณาสินเชื่อเช่าซื้อ หมายถึง ข้อมูลที่บริษัทหรือผู้ให้เช่าซื้อใช้เป็นส่วนประกอบอ้างอิง ในการวิเคราะห์เพื่อพิจารณาการปล่อยสินเชื่อ ประกอบด้วย ประเภทของรถยนต์ วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเช่าซื้อ หลักทรัพย์หรือหลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเช่าซื้อ

13. ลักษณะผู้ค้าประกัน หมายถึง อายุ อาชีพ สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ค้าประกัน

14. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกัน หมายถึง ความเกี่ยวพันระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย (Frame Work)

การศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้าสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ยี่ห้อของ บริษัท ไทยออดีเซลส์ จำกัด มีกรอบแนวความคิดในการวิจัยดังนี้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้าสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์อู่ชูชู ของ บริษัท ไทยอโต้เซลล์ จำกัด ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิดและงานวิจัย โดยได้นำเสนอแนวทฤษฎีรวมทั้งงานวิจัย ในอดีตที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับภาวะหนี้สิน
2. แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม
3. แนวคิดเกี่ยวกับแบบแผนการใช้จ่าย
4. ทฤษฎีของการบริโภคสินค้าประเภทคงทน
5. ทฤษฎีที่ใช้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการปล่อยสินเชื่อเช่าซื้อ
6. หลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์สินเชื่อ C's Policy
7. ความหมายและลักษณะสำคัญของการเช่าซื้อ
8. ลักษณะการดำเนินงานธุรกิจเช่าซื้อ
9. ประวัติความเป็นมาของบริษัท ไทยอโต้เซลล์ จำกัด
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับภาวะหนี้สิน

ความหมายของภาวะหนี้สิน

เมื่อกล่าวถึงภาวะหนี้สิน มีผู้ให้คำจำกัดความไว้หลากหลาย เช่น จากพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525) พอจะสรุปได้ว่า หมายถึง เงินที่ผู้หนึ่ง ติดค้างอยู่จะต้องใช้ให้แก่อีกผู้หนึ่ง ส่วนหนี้สิน หมายถึง นิติสัมพันธ์ระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 ฝ่ายขึ้นไป ซึ่งฝ่ายหนึ่งเรียกว่า เจ้าหนี้ มีสิทธิที่จะบังคับบุคคลอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเรียกว่าลูกหนี้ ให้กระทำการหรืองดเว้นกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด (Obligation) โดยปริยาย หมายถึง การที่จะต้องตอบแทนบุญคุณเขา

การก่อให้เกิดหนี้ อันเนื่องมาจากความทันสมัย (Modernization Theory) ภาวะหนี้สินที่เกิดขึ้นมีคำอธิบายสาเหตุการเกิดหลายแง่มุม ทั้งด้านกว้าง ซึ่งหมายถึง ด้านโครงสร้างสังคม และแนวนโยบายการบริหารพัฒนาประเทศเป็นการเน้นความทันสมัย จนถึงคำอธิบายขนาดเล็กลงถึงค่านิยมของบุคคล

ทฤษฎีความทันสมัย เป็นแนวคิดที่แพร่กระจายจากประเทศทุนนิยมตะวันตก ที่บรรดาประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลายเล็งเป้าหมายการเปลี่ยนแปลงสู่ความทันสมัยไปที่การพัฒนาแบบทุนนิยมตะวันตก โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกาและยุโรปตะวันตก ประจักษ์พยานที่เห็นชัดเรื่องนี้จะเห็นได้จากรูปแบบโครงสร้างของสังคม ระบบการศึกษา สาธารณสุข ระบบการผลิต ระบบการเมือง การปกครอง วิถีชีวิต ความเป็นอยู่มาตรฐานการบริโภคตลอดจนเทคโนโลยีต่าง ๆ ของประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่จะเลียนแบบสังคมตะวันตก

กระบวนการเปลี่ยนแปลงไปสู่ ความทันสมัยหรือสมัยใหม่ เป็นกระบวนการ การแปลงสภาพของระบบ ไม่ว่าจะเป็นระบบการเมือง ระบบเศรษฐกิจ ระบบความเชื่อที่แปรเปลี่ยนจากระบบประเพณีดั้งเดิมแบบเก่าไปสู่ระบบแบบแผนพฤติกรรมแบบใหม่ ซึ่งกระบวนการแปรเปลี่ยนจากวัฒนธรรมการบริโภคแบบ

ใหม่นี้จะยังผลให้เกิดปัญหา เน้นค่านิยม บริโภคนิยม ทำให้ก่อภาวะหนี้สินขึ้นมาและก่อให้เกิดการดำรงอยู่ของหนี้ ซึ่งนับวันหนี้สินจะพอกพูนขึ้นเรื่อย ๆ

2. แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม

ความหมายของค่านิยม

ค่านิยม (Value) เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ค่านิยมอาจจะเรียนรู้ได้จากพ่อ แม่ ครู อาจารย์ เพื่อนร่วมงาน สื่อมวลชนและอื่น ๆ ทั้งนี้หากบุคคลหนึ่งบุคคลใดมีค่านิยมในทางที่พึงประสงค์ การกระทำของเขาก็จะเป็นที่พึงปรารถนาของสังคม

นักวิชาการทางสังคมศาสตร์ต่างยอมรับว่า ค่านิยม (Value) มีบทบาทสำคัญต่อพฤติกรรมของมนุษย์ในฐานะที่เป็นตัวตัดสินใจ กำหนด ตั๋วนำ หรือตัวผลักดันให้พฤติกรรมโน้มเอียงไปทางใดทางหนึ่ง ค่านิยมจึงเป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้พฤติกรรมทางสังคมส่วนใหญ่ของมนุษย์ อิทธิพลของค่านิยมนี้จะเป็นที่ยอมรับและอ้างถึงอยู่เสมอ ในทางสังคมศาสตร์ถือว่าเป็นรากฐานของปัญหาทางสังคมมากมาย หากค่านิยมเกิดขัดกันมากก็อาจนำไปสู่พฤติกรรมที่มีการต่อสู้หรือปะทะกันอย่างเปิดเผยได้ (สุนทรี โคมัน และ สนิท สมัการ, 2522:35)

อาานนท์ อาภาภิรม (2521:87) ให้ความหมายของค่านิยมไว้ว่า เป็นสิ่งที่คนเลือกยึดถือ หรือปฏิบัติระหว่างสิ่งของหลายๆสิ่ง หรือในหลายๆสถานการณ์

ณรงค์ ศรีสวัสดิ์ (2515:39) พูดถึงค่านิยมว่า เป็นความคิดในทางวัตถุ หรือทางพฤติกรรมของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ดี เลว หรือพึงปรารถนา

ปราโมทย์ นาครทรรพ(2514:75) นิยามค่านิยมไว้ว่า เป็นแนวความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่พึงปรารถนาซึ่งมีอิทธิพลในการเลือกประพฤติดของมนุษย์

ธีระพร อูวรรณโน (2533: 75) ได้สรุปความหมายของค่านิยม โดยเน้นทางด้านจิตวิทยาตามแนวทางของนักวิชาการตะวันตกหลายคนเป็นต้นว่า Allport, Vernon, Lindzey, Shorr, Williams และ Rokeach เขาสรุปไว้เป็น 3 แนวทางดังนี้

1. ค่านิยม หมายถึง ความชอบ ซึ่งในการศึกษาแนวนี้จะใช้เกณฑ์ว่า “ชอบอะไรมากกว่าอะไร” ซึ่งค่านิยม ความหมายนี้ “บุคคล” จะถือเป็นตัวชี้หลักคือ “ค่านิยม” ถูกกำหนดออกมาจากภายในจิตใจของบุคคลนั่นเอง

2. ค่านิยม คือ การเห็นว่า “ควรชอบอะไร” (What Ought to be Desired) ซึ่งค่านิยมในความหมายนี้จะเน้นถึงความดี ความถูกต้อง หรือบางที่เรียกว่า อุดมคติทางจริยธรรม ค่านิยมในความหมายนี้จะถูกกำหนดโดยสังคม อันเป็นอิทธิพลหรือปัจจัยจาก “ภายนอก” นั่นเอง

3. ค่านิยม เป็นเรื่องของ “การชอบอะไรมากกว่าควรชอบอะไร” ค่านิยม ในความหมายนี้ จะเป็นการผสมผสานทั้ง “ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก” ของบุคคลเข้าไปแล้วมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือก ซึ่งแนวทางผสมนี้ ธีระพร อูวรรณโน ได้เน้นตามทัศนะของ Rokeach ศาสตราจารย์ทางสังคมวิทยาและจิตวิทยาแห่งมหาวิทยาลัยแห่งวอชิงตัน นั่นเอง

จากทัศนะความหมายของค่านิยมดังกล่าวข้างต้น จึงพอสรุปได้ว่า ค่านิยมเป็น “ค่า” ที่บุคคลนั้นได้ให้ “ค่า” ต่อสิ่งนั้น ๆ เหตุการณ์นั้น ๆ ทัศนะแนวคิดนั้นๆ แล้ว ตัดสินใจเลือก นั่นก็คือ ค่านิยมเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลในการกำหนด พฤติกรรมมนุษย์

โรเคช (ธีระพร อูวรรณโณ. 2532 : 286-288 , อ้างอิงจาก Rokeach. 1973) ได้ศึกษา ค่านิยม โดยใช้มาตรวัดเป็น 2 กลุ่ม คือ ค่านิยมจุดหมายปลายทางและค่านิยมปฏิบัติจัดอันดับความสำคัญในฐานะเน้นหลักการนำชีวิตไปสู่จุดหมายปลายทาง ซึ่งเกี่ยวข้องกับค่านิยม บริโภคนิยม อันทำให้เกิดภาวะหนี้สิน หากไม่มีความพร้อม โดยเฉพาะค่านิยม การมีชีวิตที่สุขสบาย ชอบความสบาย ไม่ชอบมีระเบียบแบบแผน หรือไม่มีพิธีรีตอง ชอบความเป็นกันเอง ชอบชีวิตง่าย ๆ ไม่จริงจังต่อชีวิต ไม่อยากลำบาก ไม่อยากเสียเวลา จึงซื้อทรัพย์สินที่ช่วยอำนวยความสะดวก ทั้งๆที่ไม่มีเงินสดก็ยังไม่ซื้อผ่อน ซึ่งต้องจ่ายแพงกว่าปกติ ทำให้เกิดภาวะหนี้สินระยะยาวและอาจมีการพอกพูนหนี้สินขึ้นเรื่อยๆ

ดิเรก ฤกษ์หรรษา (2521:11) ได้ศึกษาค่านิยมของชาวบ้านตำบลบางแก้ว อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ ผลปรากฏว่า ค่านิยมเด่นๆของชาวบ้านบางแก้ว ที่ก่อให้เกิดภาวะหนี้สิน คือค่านิยม มีความมั่นคง เช่นได้ครอบครองทรัพย์สิน แต่การได้มาซึ่งทรัพย์สินดังกล่าวนั้นเมื่อยังไม่พร้อมในเรื่องของเงินตราจะทำให้เกิด การก่อหนี้ขึ้นมาจากความต้องการมั่นคงนี้

3. แนวคิดเกี่ยวกับแบบแผนการใช้จ่าย

การวิเคราะห์แบบแผนการใช้จ่ายเงิน ดูจากความจำเป็นต่อการอยู่รอดของชีวิตและความเหมาะสมของฐานะทางเศรษฐกิจหรือรายได้ หรือวิเคราะห์ถึงการใช้จ่ายเพื่อเป็นการเพิ่มผลผลิตหรือก่อให้เกิดการผลิต

ดำรง ฐานดี (2524:24) ได้กล่าวถึงมนุษยวิทยาเศรษฐกิจ (Economic Anthropology) ว่าเป็นการศึกษาวิธีการและทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษากิจกรรมเชิงเศรษฐกิจ ทรัพย์สิน และแหล่งทรัพยากรต่าง ๆ การแลกเปลี่ยนและการใช้เงินตราสินเชื่อ และหนี้สิน บทบาทของตลาดที่มีผลต่อสภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมตลอดจนการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจของสังคมต่าง ๆ

ผลกระทบของการเป็นหนี้ การไม่มีพิธีรีตอง ชอบความสุขชั่วหน้า ชอบความสบาย ชอบโก้เก๋ในฐานะไม่รู้จักประมาณตน โดยไม่คิดว่าตนมีความสามารถพอจะรับค่าใช้จ่ายนั้นได้หรือไม่ บางครั้งก็จะเป็นการใช้จ่ายเงินในทางที่ไม่เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคม ทำให้เกิดผลกระทบ เช่น

ผลกระทบต่อสุขภาพกาย อิศระ แพนลีนฟ้า (2535:186-210) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมจากการเคลื่อนย้ายแรงงาน : ศึกษาเฉพาะกรณีบ้านนาสินवल ตำบลนาสินवल อำเภอยักษ์ภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจที่เห็นเด่นชัดช่วยให้มีรายได้ในการทำงานในเมืองเพิ่ม ซึ่งทำให้ฐานะความเป็นอยู่ของครอบครัวดีขึ้น สุขภาพอนามัย ส่วนใหญ่สมบูรณ์แข็งแรง เจริญเติบโตตามอายุและวัย ไม่ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม เช่น ด้านยาเสพติด

ผลกระทบด้านจิตใจ ปัจจุบันสุขภาพจิตเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อชีวิตมนุษย์มาก สาเหตุมาจากปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน การควบคุมสติสัมปชัญญะไม่ได้ ชอบทะเลาะวิวาทไปจนถึงการกระทำความผิด ทำร้ายร่างกายผู้อื่น ต้นเหตุของการเป็นเช่นนี้ ก็อยู่ที่จิตใจผู้มีสุขภาพจิตที่ดีเท่านั้นจึงจะสามารถต่อสู้กับสถานการณ์นั้นได้ดีและปล่อยใหสถานการณ์นั้นผ่านไปด้วยการกระทำที่ถูกต้อง เช่นเดียวกับผู้ที่ร่างกายแข็งแรง ผู้ที่มีสุขภาพจิตที่ดี ย่อมมีร่างกายแข็งแรงมีอารมณ์มั่นคง สามารถทำงานและปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี ความสำคัญของสุขภาพจิตต่อชีวิตประจำวัน คือ ใ้บุคคลมีความรับผิดชอบในการงานที่ทำทั้งด้านส่วนตัวและทางด้านสังคม มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักใช้ความสามารถของตน มีทัศนคติต่อสิ่งต่างๆให้เป็นคนที่มีความกระตือรือร้นในการทำงาน การประกอบอาชีพและพยายามแก้ไขปัญหาดังๆที่ตนประสบให้เป็นไปอย่างดีที่สุด ในสายตาของตนเองและสังคม

สมัญญา เสียงโน (2524:267-277) ได้ทำการวิจัยเรื่องความวิตกกังวลและวิธีลดความวิตกกังวลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของเขตกรุงเทพฯ ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อสุขภาพจิต นอกจากสภาพโรงเรียน ครอบครัว ครูและเพื่อน ยังมีระเบียบวินัยของโรงเรียน การเรียนการสอน จนทำให้เกิดความเครียดและเกิดความวิตกกังวลกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรอบ ๆ ตัว ทำให้มีผลต่อสุขภาพจิตไม่มากนักน้อย หากครอบครัว มีความเครียดจากการเป็นหนี้มาก ๆ ก็จะมีผลต่อสุขภาพจิตใจ

4. ทฤษฎีของการบริโภคสินค้าประเภทคงทน

ความต้องการสินค้าบริโภคคงทนตามทฤษฎีแล้วสามารถแบ่งได้เป็น ความต้องการขั้นปฐม(new demand) และความต้องการเพื่อทดแทน(replacement demand) กล่าวคือ ความต้องการขั้นปฐมของสินค้าบริโภคคงทนทั่วไป เป็นความต้องการที่เกิดขึ้นใหม่จากส่วนของประชาชนที่ยังไม่ได้เป็นเจ้าของสินค้านั้น สำหรับปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดของความต้องการขั้นปฐมคือ รายได้ สต็อกของสินค้าบริโภคคงทนของผู้บริโภคที่มีอยู่เดิม ระดับราคาสินค้าชนิดนั้น เป็นต้น ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดความต้องการบริโภคสินค้าคงทนถ้าเขียนเป็นฟังก์ชัน การบริโภคสินค้าคงทนจะประกอบด้วยรายได้ สต็อกของสินค้าบริโภคคงทนที่มีอยู่ในปีก่อน ราคาสินค้าชนิดนั้น ราคาของสินค้าอื่น ทักษะคติ หรือรสนิยม ความต้องการขั้นปฐม ในกรณี ของรถยนต์เป็นความต้องการที่เกิดขึ้นใหม่ จากส่วนของประชาชนที่ยังไม่ได้เป็นเจ้าของก็เช่นเดียวกับความต้องการของสินค้าบริโภคคงทนทั่วไป สำหรับปัจจัยที่เป็นตัวกำหนด ความต้องการขั้นปฐมของรถยนต์ ได้แก่ รายได้ สต็อกสินค้าที่มีอยู่ปีก่อน ราคารถยนต์ และรสนิยม และปัจจัยสำคัญอีกตัวหนึ่งคือ เครดิต(เครดิตของการให้เช่าซื้อรถยนต์)

ในกรณีที่ผู้บริโภคมีรายได้ไม่เพียงพอที่จะซื้อสินค้าคงทน เครดิตจะเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดการบริโภคสินค้าคงทน เพราะมีการซื้อสินค้าด้วยเงินผ่อน (Installment credit) โดยมีวิธีการผ่อนชำระเป็นงวดๆ จนกระทั่งครบจำนวนราคาสินค้านั้น ซึ่งเท่ากับบังคับให้ผู้บริโภคต้องออมเงินไว้หลังจากซื้อสินค้าบริโภคด้วยเงินผ่อน มีทฤษฎีต่างๆที่อธิบายถึงบทบาทของเครดิตไว้ดังนี้ คือ Burden (วีรชาติ วิทยาบุรณานนท์ : 2523) ได้วิเคราะห์ว่า การที่ผู้บริโภคได้ใช้เครดิตเพื่อการบริโภค ในการซื้อสินค้าเท่ากับว่าผู้บริโภคจะต้องออมหรือเก็บเงินไว้เพื่อชำระค่าสินค้านั้น การซื้อสินค้าด้วยเครดิตผู้บริโภคมีข้อผูกพัน คือ จะต้องรับภาระจ่ายเงินค่าสินค้านั้นภายหลัง การซื้อสินค้าด้วยเครดิตนี้ทำให้เกิดความไม่มีเสถียรภาพตามวัฏจักร เศรษฐกิจถ้าภาวะเศรษฐกิจกำลังไปสู่ทิศทางที่ดีขึ้น ผู้บริโภคจะซื้อสินค้าคงทนเพิ่มขึ้น มีการให้เครดิตเพิ่มขึ้น จึงทำให้ยอดคงเหลือเครดิต (credit outstanding) เพิ่มขึ้น ในขณะเดียวกันมีการผ่อนชำระคืน ค่าสินค้านั้นมากขึ้นด้วย ทำให้ผู้บริโภคมีเงินไปใช้จ่ายซื้อสินค้าอื่นน้อยลงเพราะข้อผูกพัน ที่ผู้บริโภคจะต้องชำระค่าสินค้านั้นเป็นสัดส่วนคงที่กับยอดเครดิตที่ให้ การให้ผู้บริโภคต้องผ่อนชำระค่าสินค้านี้ จึงทำให้ภาวะเศรษฐกิจต่อมาเกิดตกต่ำ (recession) ซึ่งเกิดจากผลของการให้เครดิตนี้ กล่าวโดยสรุป ทฤษฎีนี้ เป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงแบบของการบริโภคสินค้าคงทนที่ทำให้เกิดความไม่มีเสถียรภาพตามวัฏจักร เพราะผู้บริโภคสามารถเลื่อนการบริโภคของเขาออกไปได้ไม่ว่าภาวะ เศรษฐกิจจะเป็นเช่นไร

สำหรับทฤษฎีความต้องการทดแทน (Replacement) ได้วิเคราะห์ว่า เมื่อผู้บริโภคซื้อสินค้าคงทนชนิดหนึ่งมาแล้ว ผู้บริโภคจะต้องซื้อสินค้าคงทนชนิดนั้นมาเพื่อทดแทนของเดิมอีกในภายหลังไม่ใช่ซื้อมาเพียงครั้งเดียว ทฤษฎีนี้กล่าวต่อไปอีกว่า การที่ผู้บริโภคใช้เครดิตในการซื้อสินค้าบริโภคคงทน ทำให้ปริมาณสินค้าบริโภคคงทนเพิ่มขึ้น เพราะผู้บริโภคจะใช้เครดิตในการซื้อสินค้าก่อนที่สินค้านั้นจะหมดอายุการใช้งาน

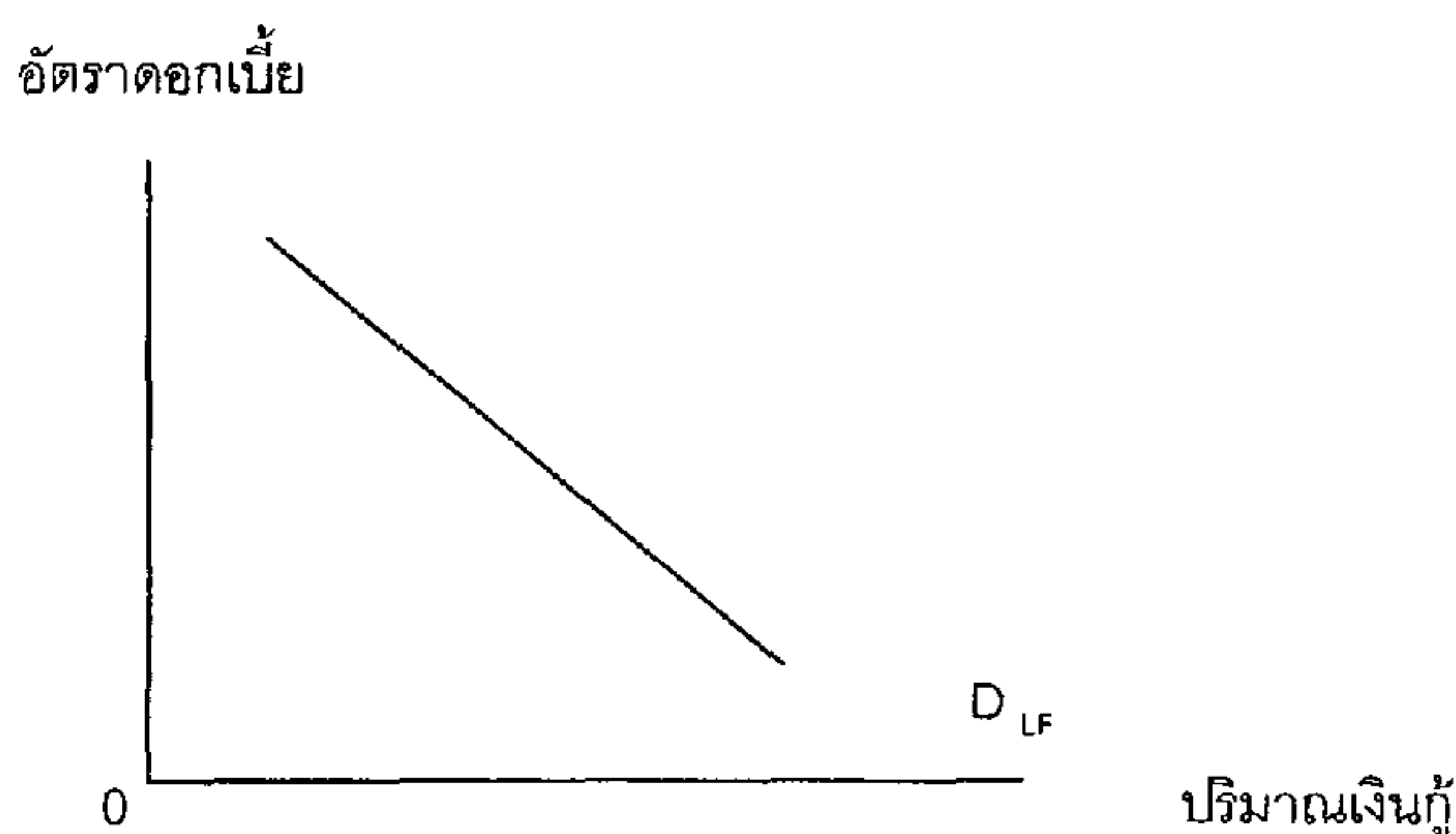
ผู้บริโภคนิยมใช้เครดิตในการซื้อสินค้าบริโภคคงทนมักจะใช้เครดิตในการซื้อสินค้าในครั้งต่อไปอีก กล่าวโดยสรุป คือ ทฤษฎีความต้องการทดแทนเป็นทฤษฎีที่กล่าวถึง แบบพฤติกรรมผู้บริโภคของผู้บริโภคเป็นไปโดยพยายามรักษามาตรฐานการครองชีพสูงสุด(irreversibility)ที่ผ่านมาของเขาเอาไว้ จึงทำให้ผู้บริโภคซื้อสินค้าคงทนมาเพื่อทดแทนของเดิมที่ใช้อยู่เดิม จากทฤษฎีที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า เครดิตมีความสำคัญต่อการบริโภคสินค้าคงทนมาก(โดยเฉพาะอย่างยิ่งรถยนต์) ซึ่งเป็นต้นเหตุที่ทำให้เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำหรือทำให้เศรษฐกิจเฟื่องฟูได้ และนอกจากนี้ยังก่อให้เกิดการเอาอย่างกันในเรื่องการบริโภคสินค้าคงทนโดยการใช้เครดิตเพื่อการบริโภค ซึ่งผู้บริโภคไม่จำเป็นต้องออมเงินไว้ให้ครบในการซื้อสินค้าคงทนมาบริโภค

5. ทฤษฎีที่ใช้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการปล่อยสินเชื่อเข้าซื้อ

5.1 ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้ (Loanable Funds Theory)

ทฤษฎีนี้ได้รับการพัฒนามาจากแนวคิดทางทฤษฎีของสำนักคลาสสิก โดยมีแนวคิดที่ดูความสัมพันธ์ระหว่างอุปสงค์และอุปทานของเงินกู้ ซึ่งทฤษฎีนี้ได้นำตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเป็นจริงของระบบเศรษฐกิจมาใช้ประกอบการวิเคราะห์และได้มีความเห็นว่า อัตราดอกเบี้ยจะถูกกำหนดโดยปฏิกิริยาของปัจจัย 2 ตัว คือ อุปสงค์ของเงินกู้ (Demand for loanable funds) และอุปทานของเงินให้กู้ (Supply of loanable funds) ซึ่งปริมาณเงินที่จะให้กู้ได้นั้นได้มาจากหลายแหล่ง เช่น จากการให้สินเชื่อ จากการออม ส่วนความต้องการขอกู้นั้นเกิดจากการลงทุน และการใช้จ่ายที่เกินรายได้

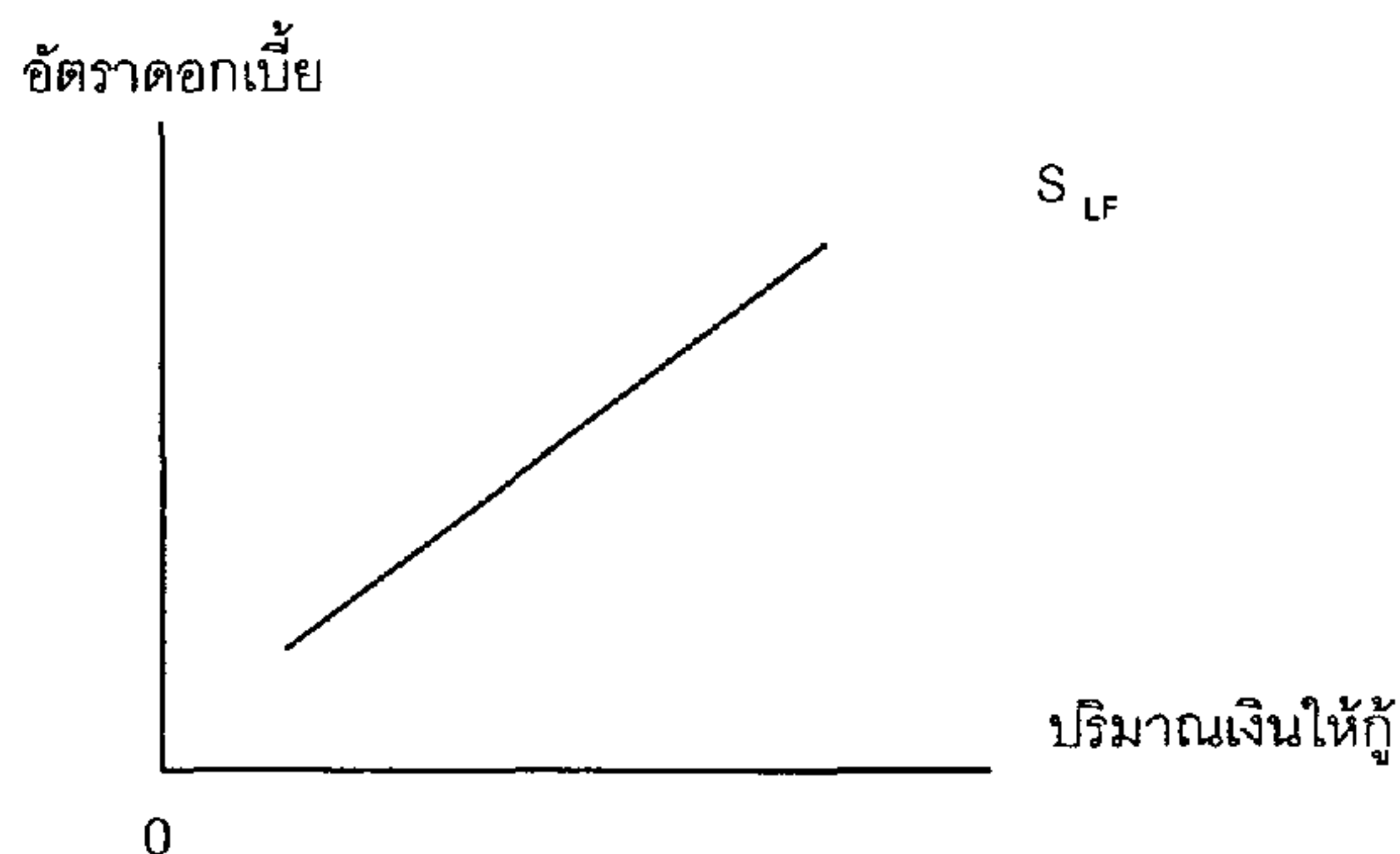
ในด้านอุปสงค์ต่อเงินกู้ ได้แก่ การลงทุน และการถือเงินไว้เฉยๆ โดยทั่วไปผู้ขอกู้มักจะต้องการกู้ในอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำ ลักษณะเส้นอุปสงค์ของเงินกู้จึงเป็นเส้นตรงลาดลงจากซ้ายไปขวา สัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ย โดยกำหนดให้แกนตั้งแสดงอัตราดอกเบี้ย และแกนนอนแสดงปริมาณเงินขอกู้ หมายความว่าเมื่ออัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น ความต้องการเงินกู้ยืมจะน้อยลง ในขณะที่เมื่ออัตราดอกเบี้ยลดต่ำลง ความต้องการเงินกู้ยืมจะมากขึ้น แสดงเส้นอุปสงค์ของเงินกู้ได้ดังภาพที่ 1

ภาพประกอบ 1 เส้นอุปสงค์ของเงินกู้

ที่มา : Peter S.Rose (1983), *The Financial System in The Economy*, P.134

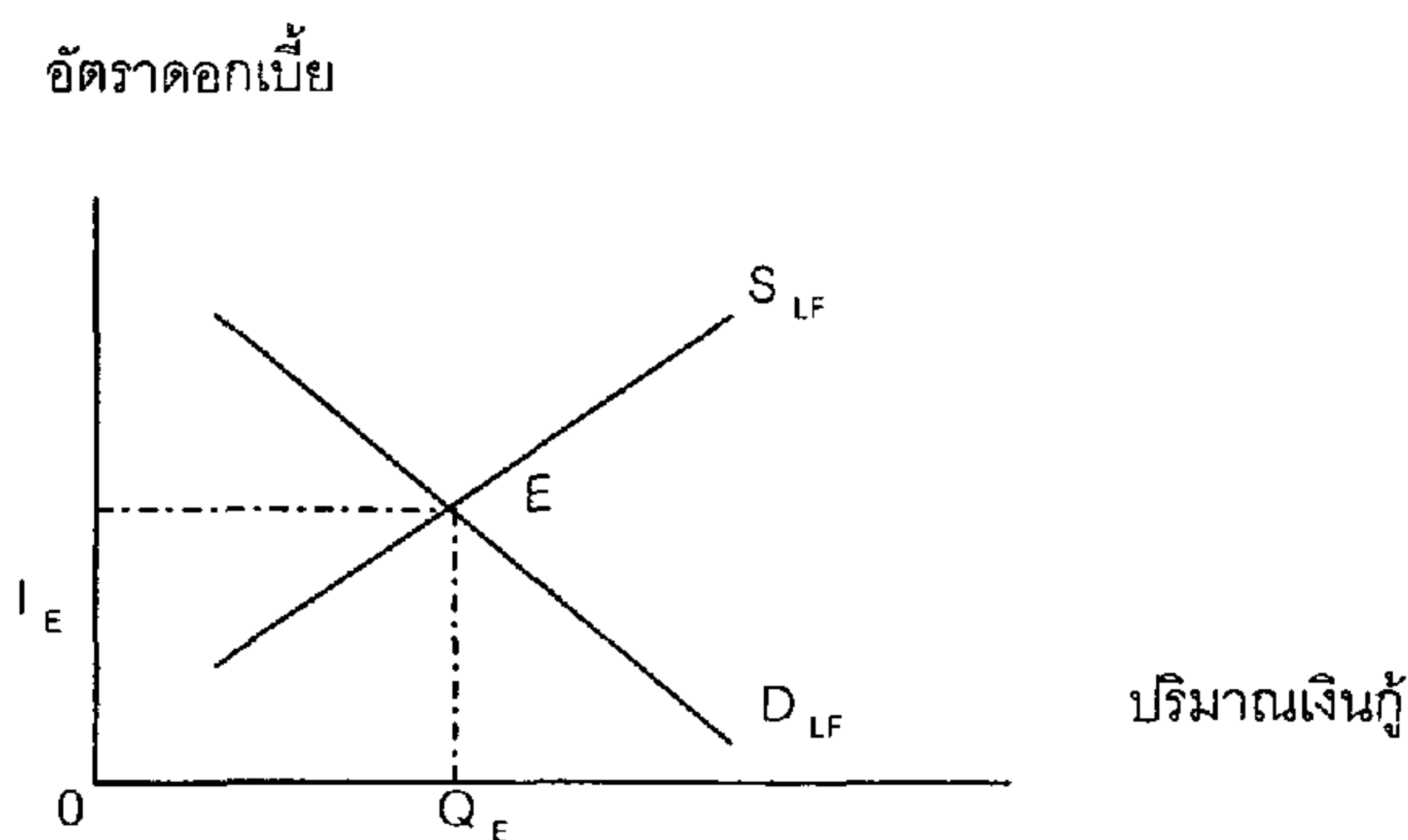
ทางด้านอุปทานของเงินให้กู้ หมายถึง เงินให้กู้ทั้งหมดในระยะเวลาใดเวลาหนึ่งแก่ผู้บริโภค ลักษณะเส้นอุปทานของเงินกู้เป็นเส้นตรงลาดขึ้นจากซ้ายไปขวาสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ย โดยกำหนดให้แกนตั้งแสดงอัตราดอกเบี้ย และแกนนอนแสดงปริมาณเงินกู้ นั่นคือ เมื่ออัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น อุปทานเงินกู้จะเข้าไปในตลาดเงินมากขึ้น เนื่องจากผลตอบแทนจากการให้กู้เพิ่มขึ้น ในทางกลับกันเมื่ออัตราดอกเบี้ยลดลง อุปทานเงินกู้จะน้อยลง เพราะผลตอบแทนที่ได้ลดลง แสดงเส้นอุปทานของเงินกู้ได้ดังภาพที่ 2

ภาพประกอบ 2 เส้นอุปทานของเงินให้กู้

ที่มา : Peter S.Rose (1983), *The Financial System in The Economy*, P.135

ปัจจัยทั้ง 2 ตัว คือ อุปสงค์ของเงินกู้และอุปทานของเงินให้กู้ ไม่เพียงแต่จะกำหนดปริมาณเงินกู้ยืม และปริมาณเงินให้กู้ยืม แต่ยังกำหนดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ด้วย นั่นคือ อัตราดอกเบี้ยจะมีแนวโน้มเข้าหาจุดดุลยภาพ (E) ซึ่งเป็นจุดที่อุปสงค์ของเงินกู้เท่ากับอุปทานของเงินให้กู้ ได้อัตราดอกเบี้ยที่ดุลยภาพ คือ I_E แสดงจุดดุลยภาพนี้ได้ดังภาพที่ 3

ภาพประกอบ3 อัตราดอกเบี้ยดุลยภาพในทฤษฎีปริมาณเงินกู้

ที่มา : Peter S.Rose (1983), *The Financial System in The Economy*, P.136

5.2 หลักแห่งการแสวงหากำไรสูงสุด (Profit Maximization Principle)

ในตลาดที่มีการแข่งขัน บริษัทจะดำเนินการโดยมีเป้าหมายเพื่อแสวงหากำไรสูงสุด ทั้งนี้เนื่องจากผู้ที่สามารถทำกำไรสูงสุด จะทำเงินได้มากและมีความมั่งคั่ง ในขณะที่ผู้ที่ไม่สามารถทำกำไรสูงสุด อาจจะต้องประสบกับความเสียหาย ปัจจุบันนักเศรษฐศาสตร์ส่วนใหญ่เชื่อว่า ข้อสมมุติฐานของการแสวงหากำไรสูงสุด ได้กลายมาเป็นมาตรฐานในการวิเคราะห์พฤติกรรมขององค์กร

ธุรกิจเช่าซื้อ เป็นธุรกิจที่มีลักษณะเป็นการซื้อมาค้าขาย คือมีการจัดหาเงินลงทุนและใช้เงินนั้นในการให้กู้ยืมในลักษณะของการให้สินเชื่อ และนับว่าอยู่ในตลาดที่มีการแข่งขันกันสูง ดังนั้นจึงถือได้ว่า บริษัทที่ประกอบธุรกิจให้เช่าซื้อเป็นหน่วยธุรกิจที่ดำเนินงานโดยมุ่งแสวงหากำไรสูงสุด โดยในการแสวงหากำไรสูงสุด จะกระทำโดยการเลือกถือสินทรัพย์หนี้สินที่เหมาะสมและให้ได้กำไรสูงสุด พร้อมกับมีการปรับการถือสินทรัพย์และหนี้สินให้เหมาะสม และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจการเงินอยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้เพื่อความมั่นคงของบริษัทและเพื่อการประกอบธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ

6. หลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์สินเชื่อ C's Policy

หลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์สินเชื่อ C's Policy ตามแนวคิดของ ดารณี พุทธิวิบุรย์ (มปป:90-94) ได้อธิบายไว้คือ

1. คุณสมบัติของลูกค้า (Character) เป็นการวิเคราะห์เพื่อดูถึงอุปนิสัยใจคอ ความซื่อสัตย์สุจริต และพฤติกรรมของผู้ขอสินเชื่อว่าจะมีความรับผิดชอบ และความเต็มใจในการชำระหนี้มากน้อยเพียงใด โดยอาจพิจารณาได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

1.1 คุณสมบัติ และประวัติส่วนตัว เช่นอุปนิสัยทั่วไป ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว อายุ นิติภาวะ การค้า สังคม ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบต่อหนี้สิน ความตรงต่อเวลาในการชำระหนี้ ความสม่ำเสมอในการชำระหนี้ ชื่อเสียงส่วนตัว เป็นต้น

1.2 คุณสมบัติเฉพาะด้านเช่น หน้าที่การงาน ความสามารถ ความชำนาญ ประสบการณ์ ความคิดความอ่าน ความรับผิดชอบด้านนิติกรรม เป็นต้น

2. ความสามารถในการชำระหนี้ (Capacity) เป็นการวิเคราะห์ถึงสมรรถภาพในการหารายได้เพื่อนำมาชำระหนี้ โดยดูจากรายได้ประจำในปัจจุบันและความสามารถในการหารายได้อีกในอนาคต ความมั่นคงของสถานที่ทำงานตลอดจนหน้าที่การงาน กรณีที่เป็นการขอสินเชื่อของบุคคลธรรมดา จะพิจารณาจากคุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อในรูปของค่าจ้าง เงินเดือน รายได้อื่นๆเป็นหลัก กรณีของนิติบุคคลจะวิเคราะห์ถึงผลการดำเนินงานของธุรกิจเพื่อดูความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ โดยวิเคราะห์ถึงรายได้ รายจ่าย และกำไรของธุรกิจโดยจะพิจารณาจากงบการเงิน แผนการบริหารงาน แผนการชำระเงินคืน

3. เงินทุน (Capital) เป็นการวิเคราะห์ถึงฐานะทางการเงินของลูกค้า โดยดูจากสินทรัพย์ที่ลูกค้ามีอยู่ เช่น เฟอ์นิเจอร์ อุปกรณ์เครื่องใช้ภายในบ้าน เงินฝากธนาคาร และสินทรัพย์ถาวรว่าเป็นอย่างไร ในการวิเคราะห์จะพิจารณาส่วนของสินทรัพย์ที่มีเหนือหนี้สินเพื่อเป็นหลักประกันความปลอดภัยในกรณีที่คุณสมบัติและความสามารถในการชำระหนี้ของผู้กู้ไม่ค่อยดีนัก

4. หลักประกัน (Collateral) ในการขอสินเชื่อจำเป็นที่จะต้องมีการหลักประกันประกอบการพิจารณา หลักประกันที่ใช้เป็นหลักค้ำประกันสำหรับบริษัทเช่าซื้อ ซึ่งเป็นธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะเจาะจงเพื่อการเช่าซื้อรถยนต์ และผู้ให้บริการเช่าซื้อต้องจัดหาบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมตามนโยบายของธุรกิจเช่าซื้อที่

กำหนดไว้เข้ามาเป็นผู้ค้าประกัน และร่วมรับผิดชอบหากมีปัญหาระหว่างการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต โดยหลักประกันดังกล่าวอาจไม่เพียงพอที่จะพิจารณา ต้องพิจารณาร่วมกับปัจจัยอื่นๆด้วย หลักประกันเป็นเพียงการช่วยลดอัตราความเสี่ยงทางการเงินเท่านั้นเอง

5. สภาพแวดล้อม (Condition) เป็นการวิเคราะห์สภาวะการณ์โดยทั่วไป ที่มีผลกระทบต่อการให้เครดิต เช่น สภาพเศรษฐกิจ นโยบายของรัฐบาล การเมือง สังคม การขึ้นราคาของน้ำมันดิบ เทคโนโลยี อัตราการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เหล่านี้อาจจะมีผลกระทบต่อความสามารถในการชำระหนี้ได้ จึงจำเป็นต้องวิเคราะห์เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาการให้สินเชื่อ

สำหรับในขั้นตอนหรือวิธีการพิจารณาสินเชื่อนั้น ดารณี พุทธิวิบุรย์(มปป: 163-167) ได้ให้แนวทางไว้คือ เมื่อเจ้าหน้าที่สินเชื่อได้ทำการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดของลูกค้า และผู้ค้าประกันแล้ว สิ่งที่ต้องพิจารณาเมื่อลูกค้ามาขอใช้บริการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์มีอยู่ 3 ประการคือ

1. วัตถุประสงค์ (Purpose) หมายถึง การพิจารณาถึงวัตถุประสงค์เช่าซื้อรถยนต์ไปเพื่อกิจกรรมเกี่ยวกับอะไร

2. การชำระเงิน (Payment) ในการที่จะสำเร็จวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้นได้ การชำระหนี้คืนได้จะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ คือ ถ้าแผนการชำระหนี้ไม่ดี หรือมีทางเป็นไปได้ต่ำ วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้อย่างไรก็ย่อมไม่ประสบผลสำเร็จ แต่เดิมเชื่อกันว่า ถ้ามีผู้ค้าประกันที่ดีเป็นการป้องกันความเสี่ยงในการกู้ยืมได้เป็นอย่างดี แต่ระยะหลัง ความเชื่อดังกล่าวอาจเปลี่ยนแปลงไป โดยลดความสำคัญทางด้านผู้ค้าประกันลงไปบ้าง แต่ความสามารถในการหารายได้ หรือความสามารถในการชำระหนี้เป็นจุดสำคัญที่จะลดความเสี่ยงให้น้อยลง ดังนั้นเจ้าหน้าที่จะต้องทราบที่มาของเงินรายได้ที่จะชำระเงิน ความสามารถชำระเงินในระยะเวลาที่กำหนด ความสามารถชำระเงินภายใต้ภาวะวิกฤตการณ์และการกระทำที่ผ่านมาในอดีต เป็นต้น

3. การป้องกันความเสี่ยง (Protection) เป็นจุดสุดท้ายที่จะพิจารณาว่าสมควรจะอนุมัติ หรือปฏิเสธให้กู้ยืม โดยคำนึงความปลอดภัยเป็นสำคัญ โดยการนำเอาวัตถุประสงค์และการชำระเงิน มาเป็นหลักในการพิจารณาพร้อมด้วยปัจจัยแวดล้อมต่างๆ เช่น วัฏจักรของธุรกิจ สภาพทางเศรษฐกิจ สภาพทางสังคม และการเมือง และสาเหตุอื่นๆที่อาจจะมีผลกระทบต่อนความสามารถในการหารายได้ของลูกค้า รวมไปถึงการพิจารณาถึงคุณสมบัติส่วนตัวฐานะทางเครดิตและหลักประกันหรือคุณภาพของสินทรัพย์ ซึ่งเป็นตัวผ่อนคลายความเสี่ยง

7. ความหมายและลักษณะสำคัญของการเช่าซื้อ

ความหมายของการเช่าซื้อ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 572 การเช่าซื้อหมายถึง การที่ให้ผู้เช่าซื้อซึ่งเป็นเจ้าของทรัพย์สิน นำทรัพย์สินออกให้เช่าโดยมีเงื่อนไขว่าจะขายทรัพย์สินนั้นหรือจะให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นสิทธิของผู้เช่าซื้อ โดยผู้เช่าซื้อจะได้รับการโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินก็ต่อเมื่อได้ชำระค่าทรัพย์สินนั้นครบถ้วนแล้ว

ลักษณะสำคัญของการเช่าซื้อ (อนงค์ วิทยากรณ์ : 2539)

1. ทรัพย์สินที่ใช้ในการเช่าซื้อส่วนใหญ่เป็นสังหาริมทรัพย์ เช่นรถยนต์ เครื่องจักร และอุปกรณ์สำนักงาน

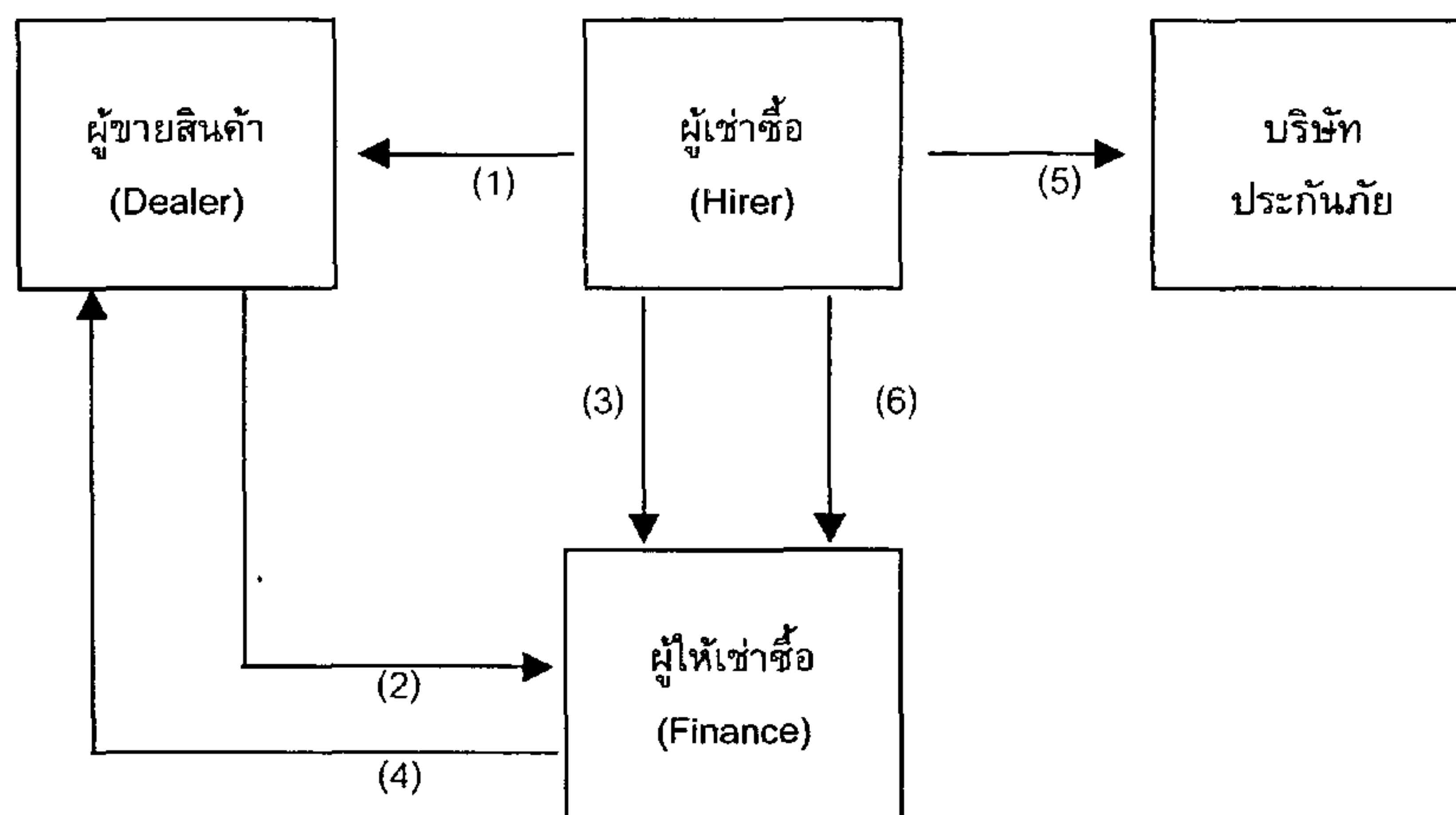
2. ผู้เช่าซื้อได้รับทรัพย์สินก่อนโอนกรรมสิทธิ์ หมายถึง ผู้เช่าซื้อสามารถใช้ประโยชน์และครอบครองในทรัพย์สินที่เช่าซื้อได้ทันทีเมื่อมีการส่งมอบทรัพย์สินนั้น โดยยังไม่มีกรรมสิทธิ์ ซึ่งกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินนั้นยังคงเป็นของผู้ให้เช่าซื้อ
3. ผู้เช่าซื้อจะได้รับการโอนกรรมสิทธิ์ ต่อเมื่อได้รับชำระค่าทรัพย์สินครบถ้วนแล้ว
4. ผู้เช่าซื้อจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในค่าใช้จ่ายต่างๆในระหว่างการผ่อนชำระ เช่น ค่าเบี้ยประกัน ค่าซ่อมแซมทรัพย์สินในกรณีเสียหายหรือเสื่อมสภาพ รวมถึงค่าปรับในกรณีที่ผู้เช่าซื้อผิดสัญญา
5. ผู้ให้เช่าซื้อไม่มีสิทธิในการยึดทรัพย์สินที่ให้เช่าซื้อคืนได้ทันทีเมื่อมีการบอกกล่าวแล้ว ในกรณีที่ผู้เช่าซื้อไม่ชำระค่าสินค้า และผิดสัญญาที่ทำไว้กับผู้ให้เช่าซื้อ

8. ลักษณะการดำเนินงานธุรกิจเช่าซื้อ

ลักษณะการดำเนินงานของธุรกิจเช่าซื้อ

สัญญาเช่าซื้อเริ่มนิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในเชิงธุรกิจ เพราะสามารถสนองตอบความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างเต็มที่ โดยอาจทำในรูปของสัญญาซื้อขายผ่อนส่ง แต่มีข้อบกพร่องที่หากไม่มีการตกลงเงื่อนไขการโอนกรรมสิทธิ์ไว้เป็นอย่างอื่นก่อนแล้ว กรรมสิทธิ์ในสินค้าย่อมโอนไปยังผู้ซื้อทันที เจ้าของสินค้าอาจตกอยู่ในภาวะที่เสียเปรียบที่ไม่สามารถต่อรองบังคับให้ผู้เช่าซื้อผ่อนส่งชำระราคาจนหมดได้ แต่ถ้าทำในรูปของสัญญาเช่าซื้อแล้วก็มีผลให้ผู้เช่าซื้อได้รับประโยชน์ คือได้รับสินค้าที่เช่าซื้อไปใช้ได้ทันทีโดยที่ผู้ให้เช่าซื้อไม่มีหลักประกันในการชำระค่าเช่าซื้อ เพราะกรรมสิทธิ์จะยังไม่โอนไปจนกว่าผู้เช่าซื้อจะได้ชำระราคาครบถ้วนแล้ว และการเช่าซื้อยังเป็นการช่วยระบบเศรษฐกิจ คือช่วยระบายสินค้าให้ออกจำหน่ายได้มากขึ้น

ในระบบเศรษฐกิจในปัจจุบัน การที่เจ้าของสินค้า(Dealer)จะให้ผู้เช่าซื้อเช่าซื้อโดยตรงจากตน อาจก่อให้เกิดปัญหา เพราะถ้าผู้เช่าซื้อผิดนัดชำระก็อาจเกิดความยุ่งยากในการติดตามสินค้าที่เช่าซื้อคืนมา เนื่องจากเจ้าของสินค้าบางรายเป็นผู้ค้ารายย่อยและไม่มีกำลังที่จะติดตาม เพื่อขจัดปัญหาเหล่านี้ จึงต้องมีการหาบุคคลที่สามเข้ามา ซึ่งก็คือ บริษัทผู้ให้เช่าซื้อ โดยบริษัทจะทำการซื้อสินค้าจากเจ้าของสินค้า และนำไปให้ลูกค้าเช่าซื้อ โดยเจ้าของสินค้าก็ได้รับค่าสินค้าเต็มจำนวน ส่วนบริษัทผู้ให้เช่าซื้อก็ได้หลักประกันทางด้านสินค้าที่แน่นอนจากการทำสัญญาเช่าซื้อ โดยบริษัทจะเป็นผู้เก็บค่าเช่าซื้อโดยตรงจากลูกค้า จึงทำให้มีผู้เกี่ยวข้อง 3 ฝ่ายคือ ลูกค้าหรือผู้เช่าซื้อ (Hirer), เจ้าของสินค้า (Dealer), บริษัทผู้ให้เช่าซื้อ (Finance) ดังแสดงในภาพขั้นตอนของการเช่าซื้อ

ภาพที่ 4 ขั้นตอนของการเช่าซื้อ

หมายเหตุ (1) ชำระเงินดาวน์ (Down payment)

(2) แจ้งทำสัญญา

(3) ทำสัญญาเช่าซื้อ (ตรวจสอบ)

(4) ชำระค่าสินค้า

(5) ชำระค่าประกันภัย

(6) ชำระค่างวด

ขั้นตอนของการเช่าซื้อเริ่มจากผู้เช่าซื้อชำระค่าสินค้าบางส่วน (Down payment) ให้ผู้ขายสินค้าและผู้ขายสินค้าแจ้งการทำสัญญาเช่าซื้อกับผู้ให้เช่าซื้อ โดยผู้ให้เช่าซื้อจะต้องมีการตรวจสอบคุณสมบัติลูกค้า จากนั้นผู้ให้เช่าซื้อต้องชำระค่าสินค้าที่เหลือให้กับผู้ขายสินค้า ทำให้สภาพหนี้ตกกับผู้เช่าซื้อทันทีโดยเจ้าหนี้คือบริษัทผู้ให้เช่าซื้อและผู้เช่าซื้อจะต้องทำการประกันภัยกับบริษัทประกันภัย โดยผู้เช่าซื้อเป็นผู้ชำระค่าเบี้ยประกันเอง และขั้นตอนสุดท้ายคือผู้เช่าซื้อผ่อนชำระหนี้ตามสัญญาเช่าซื้อ

บริษัทผู้ให้เช่าซื้อจะมีพนักงานด้านการตลาดประจำที่บริษัทผู้ขายสินค้า เมื่อลูกค้ามาซื้อสินค้าจะได้ทำสัญญาเช่าซื้อทันที ซึ่งสัญญาเช่าซื้อนี้ยังไม่ได้รับการอนุมัติเนื่องจากต้องผ่านการตรวจสอบสินเชื่อก่อน โดยผู้ให้เช่าซื้ออาจมีการจ่ายค่านายหน้าให้กับผู้ขายสินค้าในการที่จัดหาลูกค้าให้กับบริษัทเช่าซื้อปกติผู้เช่าซื้อต้องจ่ายเงินวางเริ่มแรก (Down payment) ประมาณ 20-30% ส่วนเงินที่เหลือพร้อมดอกเบี้ยจะทยอยจ่ายเป็นงวดๆตามสัญญาเช่าซื้อ เมื่อผู้เช่าซื้อชำระค่างวดครบถ้วนแล้ว กรรมสิทธิ์ในสินค้าจะตกเป็นของลูกค้าทันที กรณีที่มีการโอนทะเบียนเป็นหน้าที่ของผู้ให้เช่าซื้อที่จะต้องทำการโอนให้แก่ผู้เช่าซื้อให้เรียบร้อย บริษัทผู้ให้เช่าซื้อมักจะบังคับให้ผู้เช่าซื้อทำการประกันภัยผ่านบริษัทผู้ให้เช่าซื้อ โดยผู้ให้เช่าซื้อเป็นผู้รับผลประโยชน์และได้รับส่วนลดการประกันภัย(ค่านายหน้า)เป็นรายได้นอกเหนือจากรายได้ค่าดอกเบี้ยตามสัญญาเช่าซื้อ

หลักเกณฑ์การให้สินเชื่อเช่าซื้อ

หลักเกณฑ์เบื้องต้นในการให้สินเชื่อของบริษัทผู้ให้เช่าซื้อทั่วไปมักจะมีข้อกำหนดที่สำคัญสองประการ คือ

1. หลักเกณฑ์ในการพิจารณาลักษณะของรถยนต์ที่เช่าซื้อ จะใช้การพิจารณาจากประเภทของรถยนต์ว่าเป็นรถยนต์ใหม่ หรือรถยนต์ใช้แล้ว รุ่นหรือยี่ห้อของรถยนต์ เพราะยี่ห้อและรุ่นของรถยนต์ จะมีผลกระทบต่อบริษัทในกรณีที่มีการยึด (เปลี่ยนการครอบครองกรรมสิทธิ์) เมื่อผิดเงื่อนไขการชำระหนี้ และบริษัทต้องการขายทอดตลาดรถยนต์เหล่านั้น เพราะยี่ห้อที่ได้รับความนิยม หรือรุ่นที่ได้รับความนิยม จะจำหน่ายได้ง่ายและได้ราคาสูง นอกจากหลักเกณฑ์ทางกายภาพของรถยนต์แล้ว หลักเกณฑ์ที่พิจารณาเพิ่มเติมคือ การชำระเงินต้นบางส่วน (Down payment) ว่า ชำระเป็นจำนวนมากเพียงพอหรือไม่ การชำระเงินต้นสูงจะลดความเสี่ยงของบริษัทได้ ในขณะเดียวกันทำให้ผู้ขอกู้มีความรับผิดชอบ และปฏิบัติตามเงื่อนไขการขอกู้มากขึ้น

2. หลักเกณฑ์คุณสมบัติของผู้เช่าซื้อ หลักเกณฑ์ของคุณสมบัติของผู้เช่าซื้อจะพิจารณาทางด้านวัตถุประสงค์การเช่าซื้อหรือขอกู้นั้น กู้เพื่อไปซื้อรถยนต์รุ่นใด ประเภทใด และมีวัตถุประสงค์ในการใช้งานหลักเพื่ออะไร นอกจากนี้ยังพิจารณาความจำเป็นในการกู้ว่ามีความจำเป็นในการกู้มากน้อยเพียงใด ส่วนคุณสมบัติของผู้เช่าซื้อ ประการแรกจะพิจารณาจากประวัติของผู้เช่าซื้อ โดยพิจารณาจาก ชื่อ นามสกุล ประสบการณ์ ความชำนาญเฉพาะตัว ความสามารถในการทำงาน อายุ การศึกษา สภาพแวดล้อม รวมไปถึง ครอบครัว ภาระเลี้ยงดูและการพึ่งพา การถือครองอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์ของผู้เช่าซื้อ ว่ามีสิ่งใดเป็นอุปสรรคในการผ่อนชำระเงินต้นและดอกเบี้ยหรือไม่ ประการที่สอง พิจารณาจากสภาพเศรษฐกิจของผู้เช่าซื้อ ว่าผู้กู้มีความสามารถทางการเงิน แนวโน้มตำแหน่งหน้าที่การงานที่ปฏิบัติอยู่ และบริษัทที่ปฏิบัติงานอยู่ว่ามีฐานะทางการเงินมั่นคงหรือไม่ และมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสาธารณชนหรือไม่ เพราะสภาพเศรษฐกิจดังกล่าวจะมีความเชื่อมโยงกับรายได้ของผู้กู้ การที่ผู้กู้มีรายได้สูงและมั่นคงพอจะสามารถจ่ายชำระหนี้คืนได้ตามกำหนดทำให้บริษัทมีความเสี่ยงลดต่ำลง

จากหลักเกณฑ์เบื้องต้นทำให้บริษัทเช่าซื้อ สามารถพิจารณาได้ว่าการให้สินเชื่อเช่าซื้อแก่ผู้ใดและเป็นปริมาณมากน้อยเพียงใดนั้นจะเป็นไปตามคุณสมบัติของผู้กู้ตามที่บริษัทประเมินตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวเป็นหลัก

การควบคุมการให้สินเชื่อเพื่อการเช่าซื้อ

การควบคุมการให้สินเชื่อเพื่อการเช่าซื้อทางด้านกฎหมาย ปรากฏว่ามีบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เพียง 3 มาตรา คือมาตรา 572, 573 และ 574 ซึ่งกล่าวถึงวิธีปฏิบัติในเรื่องการเช่าซื้อ มิใช่เรื่องของการวางระเบียบควบคุมแต่อย่างใด (นคร พจนานุกรม และพลประสิทธิ์ ฤทธิรักษา, 2522:127) แต่ในแนวทางปฏิบัติ บริษัทเช่าซื้อจะยึดแนวทางตามสัญญาที่บริษัทกระทำกับผู้เช่าซื้อเป็นหลัก นอกจากนี้ยังมีคำสั่งกรมสรรพากร ที่ป.36/2536 “เรื่อง การขายสินค้าตามสัญญาให้เช่าซื้อ หรือสัญญาซื้อขายผ่อนชำระที่กรรมสิทธิ์ในสินค้ายังไม่โอนไปยังผู้ซื้อเมื่อได้ส่งมอบตามมาตรา 78(2) แห่งประมวลรัษฎากร” แต่เป็นกฎหมายที่มุ่งพิจารณาแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นหลัก (รายละเอียดในภาคผนวก ก) และปี พ.ศ. 2543 ได้มีประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญาเรื่อง “ให้ธุรกิจให้เช่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์เป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา พ.ศ. 2543 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 35 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2541 สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (2543:5) อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 50

ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำโดยอาศัยตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ประกอบกับมาตรา 3 มาตรา 4 และมาตรา 5 แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในการกำหนดธุรกิจที่ควบคุมสัญญาและลักษณะของสัญญา พ.ศ. 2542 คณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่องให้ธุรกิจให้เช่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์เป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา 2543 โดยได้ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาเล่ม 117 ตอนพิเศษ 71ง. ลงวันที่ 19 กรกฎาคม 2543 และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2543 เป็นต้นไป (รายละเอียดในภาคผนวก ข)

9. ประวัติความเป็นมาของบริษัท ไทยอโต้เซลล์ จำกัด

บริษัท ไทยอโต้เซลล์ จำกัด หรือ ที่รู้จักกันในนาม อีซูซุสีสซิ่ง เป็นหนึ่งในเครือข่ายของบริษัทในกลุ่มอีซูซุ จัดทะเบียนก่อตั้งเมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2528 เพื่อประกอบธุรกิจซื้อขายรถยนต์แบบผ่อนชำระให้กับตัวแทนจำหน่ายรถยนต์อีซูซุในช่วงปี 2528 ถึงปี 2530 และต่อมาในปี 2531 เริ่มประกอบธุรกิจการให้บริการด้านสินเชื่อรถยนต์ หรือ การให้เช่าซื้อรถยนต์สำหรับลูกค้าอีซูซุเท่านั้นโดยผ่านผู้จำหน่ายรถยนต์อีซูซุในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เพื่อเป็นการสนับสนุนทางด้านการตลาด และการเงินให้กับลูกค้า, ตัวแทนจำหน่าย โดยมุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากร เทคโนโลยี และระบบการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง ให้สามารถอำนวยความสะดวกในการให้บริการสินเชื่อรถยนต์แก่ลูกค้า ที่ต้องการเป็นเจ้าของรถยนต์อีซูซุให้เกิดความพึงพอใจสูงสุด รวมทั้งพยายามริเริ่มและพัฒนารูปแบบการให้บริการสินเชื่อรถยนต์ให้เกิดความหลากหลาย และตรงตามความต้องการของลูกค้าให้มากที่สุด โดยมีทุนจดทะเบียนเริ่มแรกเพียง 10 ล้านบาท ต่อมาในปี 2540 ได้มีการเพิ่มทุนจดทะเบียนเป็น 200 ล้านบาทและปัจจุบันและได้มีการขยายฐานธุรกิจสู่ภูมิภาคต่างๆของประเทศไทย โดยเปิดดำเนินการในจังหวัดหัวเมืองเพื่อรองรับลูกค้ากลุ่มอีซูซุเป็นพื้นฐาน ซึ่งปัจจุบันบริษัท มีพนักงานทั้งสิ้น 152 คน โดยมีสาขา 8 แห่ง ดังนี้

1. สำนักงานใหญ่ กรุงเทพฯ
2. สาขานครปฐม
3. สาขานครสวรรค์
4. สาขาขอนแก่น
5. สาขาฉะเชิงเทรา
6. สาขาเชียงใหม่
7. สาขาภูเก็ต
8. สาขาอุบลราชธานี

ธุรกิจหลักของบริษัท ไทยอโต้เซลล์ จำกัด มี 2 ส่วนคือ

1. สินเชื่อเช่าซื้อ (Hire Purchase) ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (มาตรา 572-574) คือสัญญาซึ่งเจ้าของเอาทรัพย์สินออกให้เช่า และให้คำมั่นว่าจะขายทรัพย์สินนั้น หรือว่าจะให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นสิทธิแก่ผู้เช่า โดยมีเงื่อนไขว่าผู้เช่าจะได้รับการโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินนั้นต่อเมื่อได้มีการชำระค่าทรัพย์สินครบถ้วนแล้ว

ธุรกิจหลักของบริษัทคือการให้สินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ใหม่ โดยลูกค้าส่วนใหญ่เป็นลูกค้ารายย่อย บุคคลธรรมดา และปัจจุบันได้มีการทำสินเชื่อรถยนต์ใช้แล้ว(Used Car) และยังได้เสริมธุรกิจให้เช่าซื้อรถยนต์คันที่ผ่อนชำระอยู่ประเภท Refinance

2. สินเชื่อสัญญาเช่าระยะยาว หรือลีสซิ่ง (Leasing)

เป็นการนำทรัพย์สินออกให้เช่า โดยลูกค้าทำสัญญาเช่าทรัพย์สินและมีข้อตกลงในการชำระค่าเช่าเป็นรายงวด เมื่อสัญญาเช่าสิ้นสุด ผู้เช่าสามารถขอซื้อทรัพย์สินที่เช่าได้ โดยอาจมีการตกลงซื้อขายทรัพย์สินตามราคามูลค่าซาก หรือตามราคตลาด(แล้วแต่ข้อตกลง) สัญญาเช่าแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ สัญญาเช่าชนิดทุน(Financial Lease) และสัญญาเช่าดำเนินงาน (Operating Lease) ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นนิติบุคคล เนื่องจากจะมีข้อได้เปรียบทางด้านภาษีอากร

10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บุญเอนก วรรณพานิชย์ (2537) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการปล่อยสินเชื่อรถยนต์ โดยต้องการศึกษาว่า ปัจจัยใดบ้างที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการปล่อยสินเชื่อรถยนต์ของบริษัทเงินทุน และศึกษาผลกระทบภายนอกที่ทำให้การปล่อยสินเชื่อประเภทนี้เปลี่ยนแปลงในอนาคต โดยได้ทำการศึกษาเฉพาะบริเวณเขตกรุงเทพฯ เนื่องจากเป็นแหล่งที่มีการเจริญเติบโตสูง รายได้ต่อหัวสูงอีกทั้งสถาบันการเงินที่ปล่อยสินเชื่อประเภทนี้ก็ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครแทบทั้งสิ้น การปล่อยสินเชื่อรถยนต์จึงตอบสนองความต้องการของคนกรุงเทพฯ โดยได้ทำการศึกษาประเภทรถยนต์นั่งส่วนบุคคล เกิน 7 คน และแบบไม่เกิน 7 คน ด้วยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้ข้อมูลขั้นทุติยภูมิเป็นรายเดือน ในช่วงปี พ.ศ. 2533 – 2534 จากรายงานประจำปีของฝ่ายสินเชื่อรถยนต์ ของบริษัทเงินทุน จี.เอฟ. จำกัด ซึ่งนำมาวิเคราะห์โดยวิธี การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression)

แบบจำลอง

L_A	=	$f(P_A, R_{LA}, NI, Q, R_{LA}/R_{อื่น ๆ})$
L_A	=	ปริมาณการให้สินเชื่อรถยนต์
P_A	=	ราคาของรถยนต์โดยเฉลี่ย
R_{LA}	=	อัตราดอกเบี้ยของสินเชื่อรถยนต์
IN	=	(รายได้ประชาชาติ/ปี) X จำนวนประชากร (GNP)
Q	=	เงินกู้รวม/เงินฝาก
$R_{LA} / R_{อื่น ๆ}$	=	อัตราผลตอบแทนของสินเชื่อรถยนต์ต่อสินเชื่อประเภทอื่นๆ

จากข้อมูลที่ใช้ในการพิจารณาเป็นการปล่อยสินเชื่อรถยนต์ของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์จี.เอฟ. จำกัด ซึ่งมีรายได้หลักมาจากการปล่อยสินเชื่อรถยนต์มาโดยตลอด ค่าของ $R_{LA} / R_{อื่น ๆ}$ คงที่

ผลการศึกษาได้สรุปว่า ปัจจัยที่มีผลต่อสินเชื่อรถยนต์จะเป็นปัจจัยด้านการเงิน เช่นอัตราดอกเบี้ยและสภาพคล่องทางการเงิน ดังนั้นหากจะควบคุม หรือส่งเสริมสินเชื่อประเภทนี้ การพิจารณาปัจจัยทางการเงินและใช้เครื่องมือทางการเงินจะทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และยังได้สรุปถึงพฤติกรรมการปล่อยสินเชื่อ

รถยนต์ในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตว่า แต่เดิมนั้นการให้สินเชื่อประเภทรถยนต์จะเน้นไปในรูปของการเช่าซื้อ (hire purchase) หรือการเช่าซื้อโดยผ่านบริษัทเงินทุน(finance)ต่างๆ แต่ปัจจุบันมีข้อจำกัดของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ควบคุมเงินทุนหลักทรัพย์อยู่ ทำให้บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ต่างๆ พยายามแยกสินเชื่อประเภทนี้ออกมาในรูปของลีสซิ่ง (leasing) แทน เพื่อความสามารถในการบริหารและสามารถแข่งขันได้

วรารภรณ์ ดันดิธวัฒน์ (2542:บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและความคิดเห็นต่อการใช้สินเชื่อรถยนต์ ของลูกค้ากลุ่มวิริยะสีสซิ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ใช้สินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ทั้งที่มีปัญหาในการผ่อนชำระและไม่มีปัญหาในการผ่อนชำระ การศึกษาจะใช้ข้อมูลปฐมภูมิจากการสัมภาษณ์ด้วยแบบสอบถามโดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่มีปัญหาในการผ่อนชำระ และกลุ่มที่ไม่มีปัญหาในการผ่อนชำระ

ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ใช้สินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์กลุ่มวิริยะสีสซิ่ง ทั้งที่มีปัญหาในการผ่อนชำระและไม่มีปัญหาในการผ่อนชำระ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย แต่งงานแล้ว อายุระหว่าง 31-40 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว แต่ที่แตกต่างกันคือ กลุ่มที่มีปัญหาในการผ่อนชำระจะมีระดับรายได้ต่ำกว่ากลุ่มที่ไม่มีปัญหาในการผ่อนชำระและส่วนใหญ่ใช้เงินดาวน์ต่ำกว่า 10% ในขณะที่กลุ่มที่ไม่มีปัญหาในการผ่อนชำระจะใช้เงินดาวน์อยู่ระหว่าง 21-30% สำหรับพฤติกรรมการเช่าซื้อของกลุ่มที่ไม่มีปัญหาในการผ่อนชำระ รถคันที่ 1,2,3 มักจะนิยมใช้สินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์กับบริษัทเช่าซื้อเป็นส่วนใหญ่ ความคิดเห็นต่อการบริการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของกลุ่มวิริยะสีสซิ่งพบว่าส่วนใหญ่คิดว่าเงื่อนไขเช่าซื้อจูงใจ พนักงานบริการรวดเร็ว การแจ้งข่าวสารและการตอบปัญหาในการให้บริการสินเชื่อเช่าซื้อของพนักงานรวดเร็วปานกลาง และเห็นว่าเงื่อนไขการเช่าซื้อรถยนต์ที่ใช้อยู่ส่วนใหญ่เหมาะสมแล้ว สำหรับแคมเปญการตลาดที่ลูกค้าชอบมากที่สุดคือ อัตราดอกเบี้ยต่ำ การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้สินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีปัญหาในการผ่อนชำระพบว่า 1) อาชีพและรายได้มีความสัมพันธ์กับราคาารถที่เช่าซื้อ 2) อายุมีความสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ยเช่าซื้อรถยนต์ 3) อายุ ระดับการศึกษา รายได้ มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาเช่าซื้อ 4) เพศ รายได้ มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนเงินผ่อนต่อเดือน

สุเทพ ดิษฐปาน (2544:บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับวงเงินสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ที่ลูกค้าตัดสินใจใช้บริการของบริษัท เอส วิ ร่วมทุน จำกัด จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงลักษณะส่วนบุคคล สังคม เศรษฐกิจ ของผู้ใช้บริการ เพื่อทราบถึงวงเงินสินเชื่อของผู้ใช้บริการเช่าซื้อ และเพื่อระบุปัจจัยที่สัมพันธ์กับวงเงินสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ที่ลูกค้าตัดสินใจใช้บริการ

ผลการวิจัยพบว่าลูกค้าที่ตัดสินใจใช้บริการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 37 ปี วุฒิทางการศึกษาในระดับปริญญาตรี สถานภาพสมรส ประกอบอาชีพค้าขายหรือเป็นเจ้าของกิจการ นอกจากนี้ยังพบว่าลูกค้าส่วนใหญ่เป็นสมาชิกในครอบครัวซึ่งมีจำนวนสมาชิก 4 คนมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 23,803 บาท มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง มีสถานที่อยู่อาศัยและสถานที่ทำงานในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ และจากการศึกษายังพบว่ารถยนต์ที่ใช้ในปัจจุบันมีราคาเฉลี่ย 186,230 บาท โดยมีการจ่ายดาวน์เฉลี่ย 81,866 บาท จำนวนเงินผ่อนชำระรายเดือนเฉลี่ย 5,071 บาท อัตราดอกเบี้ยเงินผ่อนเฉลี่ยร้อยละ 14.26 บาทต่อปี ซึ่งในการค้าประกันจะใช้บุคคลค้าประกันเป็นส่วนมาก ลูกค้าส่วนใหญ่มีรถยนต์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน 1-2 คันและมีความต้องการที่จะเปลี่ยนหรือซื้อรถยนต์คันใหม่ด้วยเงินสด สำหรับทางด้านวงเงินสินเชื่อของผู้ใช้บริการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ของบริษัทพบว่าวงเงินที่ได้รับอนุมัติวงเงินสินเชื่อเฉลี่ยคือ 106,226

บาท รถยนต์ที่ผู้ใช้บริการต้องการคือรถเก๋งนั่งใหม่ ที่มีระยะเวลาการผ่อนชำระค่างวด 25-36 งวดทั้งนี้วงเงินสินเชื่อที่ขออนุมัติเฉลี่ยคือ 107,454 บาท

กรวรรณ วัฒนชัย (2539:บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความต้องการสินเชื่อเพื่อการเช่าซื้อรถยนต์นั่งในจังหวัดเชียงใหม่ โดยต้องการศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคต่างๆของการดำเนินงานของบริษัทธุรกิจเช่าซื้อรถยนต์ในจังหวัดเชียงใหม่

ผลการศึกษาพบว่าลูกค้าสินเชื่อเช่าซื้อส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ประกอบอาชีพที่มีรายรับเป็นเงินเดือน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 20,000 บาท และมีการถือครองอสังหาริมทรัพย์มูลค่าโดยเฉลี่ยประมาณ 750,000 บาท สำหรับราคาประเมินรถยนต์นั่งส่วนใหญ่ต้องการไม่เกิน 400,000 และวงเงินสินเชื่อเช่าซื้อที่ต้องการลูกค้าส่วนใหญ่ต้องการไม่เกิน 400,000 บาท จำนวนงวดการผ่อนชำระหนี้ระยะยาว 37-48 งวด และอัตราดอกเบี้ยเรียกเก็บส่วนใหญ่เรียกเก็บในอัตรา 14.0-16.0%

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความต้องการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์นั่งและมีผลกระทบโดยตรงต่อความต้องการสินเชื่อเช่าซื้อ ได้แก่ ราคาประเมินรถยนต์นั่ง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และจำนวนงวดการชำระหนี้ ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณความต้องการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์นั่ง คืออัตราดอกเบี้ยเรียกเก็บ สำหรับการวิเคราะห์ความยืดหยุ่นของอุปสงค์สินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์นั่ง พบว่า ความยืดหยุ่นอุปสงค์ต่อราคาเท่ากับ 0.0701 และความยืดหยุ่นอุปสงค์ต่อรายได้เท่ากับ 0.221 แสดงว่าปัจจัยทางด้านราคามีอิทธิพลต่อความต้องการสินเชื่อเช่าซื้อมากกว่าปัจจัยทางด้านรายได้ ส่วนการศึกษาอุปสรรคและปัญหาในการดำเนินงานของบริษัทเช่าซื้อ พบว่าอุปสรรคที่สำคัญในการขยายตัวของกิจการประกอบด้วยอุปสรรคทางด้านการกฎหมายและข้อบังคับการจำกัดวงเงินสินเชื่อเช่าซื้อ และอุปสรรคทางด้านการแข่งขันระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจเช่าซื้อด้วยกันเอง สำหรับอุปสรรคของการดำเนินงานคือ ปัญหาด้านคุณสมบัติของผู้เช่าซื้อ การละเมิดและการจงใจกระทำผิดสัญญาชำระหนี้ของผู้เช่าซื้อ

ปิยะพงศ์ วงศ์สุวัฒน์ (2537:บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์การกำหนดอัตราดอกเบี้ยเช่าซื้อรถยนต์ พบว่า ภายใต้สถานการณ์เดียวกัน คือผู้กู้เป็นคนเดียวกัน วงเงินกู้เท่ากัน จำนวนเงินผ่อนชำระเท่ากัน อัตราดอกเบี้ยของสินเชื่อเพื่อการเช่าซื้อรถยนต์จะมีอัตราสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยของสินเชื่อเพื่อการเคหะเนื่องมาแต่ปัจจัยที่กำหนดอัตราดอกเบี้ยของสินเชื่อแต่ละประเภทนั้นแตกต่างกัน นอกจากนี้ตัวแปรที่สำคัญที่เป็นตัวกำหนดอัตราดอกเบี้ย และทำให้อัตราดอกเบี้ยของสินเชื่อทั้งสองประเภทมีอัตราต่างกันก็คือ กำไรที่บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์และธนาคารพาณิชย์ได้กำหนดเพิ่มเข้าไปอันเนื่องมาจากอำนาจผูกขาดของกลุ่มสถาบันการเงิน ทั้งนี้บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์และธนาคารพาณิชย์จะรวมค่าความเสี่ยงไว้ในกำไรนี้ด้วยแล้ว นอกจากนี้ ต้นทุนดอกเบี้ยของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์และธนาคารก็ต่างกันด้วยจึงทำให้ต้องกำหนดอัตราดอกเบี้ยจากผู้กู้ต่างกัน

อีสวูด(Eastwood:1985) ได้อธิบายว่า สินค้าคงทนเป็นสินค้าที่ให้ผลตอบแทนหรือให้บริการแก่ผู้บริโภคอยู่ในระยะเวลายาวนาน ดังนั้นเมื่อผู้บริโภคที่มีสินค้าคงทนชนิดใดชนิดหนึ่งอยู่แล้ว ถ้าสินค้านั้นยังสามารถให้รรถประโยชน์แก่ผู้บริโภคอยู่ ผู้บริโภคก็ไม่จำเป็นต้องซื้อสินค้าชนิดเดียวกันนี้อีก ด้วยเหตุนี้การซื้อสินค้าคงทนจึงสามารถเลื่อนไปซื้อในช่วงระยะเวลาอื่น หรืออาจไปซื้อสินค้าคงทนชนิดอื่นที่ทำให้ผู้บริโภคมีความพอใจมากขึ้นกว่าเดิม Eastwood แสดงให้เห็นว่า จากคุณสมบัติของสินค้าคงทนที่ให้บริการ

ในระยะเวลาที่ยาวนาน จึงทำให้สิ้นโอกาสที่จะซื้อในบางช่วงเวลาซึ่งเหตุผลนี้จะมีผลต่อการตัดสินใจของผู้บริโภค อย่างไรก็ดี สินค้ายกย่องเป็นสิ่งที่ต้องมีมูลค่าสูง และสำหรับผู้บริโภคบางคน มูลค่าสินค้ายกย่องจะสูงกว่าอำนาจการซื้อขณะนั้น จึงมักปรากฏว่ามีการซื้อสินค้ายกย่องด้วยวิธี การผ่อนชำระหรือเช่าซื้อ โดยในวรรณคดีของ Eastwood นั้น การซื้อสินค้ายกย่องมีความสัมพันธ์กันอย่างมากกับสินเชื่อ(Credit) เพราะว่าสินค้ายกย่องเป็นสินค้าที่มีอายุการใช้งานที่ยาวนานและมีราคาแพง จึงทำให้ผู้บริโภคมีเงินไม่เพียงพอที่จะซื้อสินค้ายกย่องนั้นได้ ดังนั้นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตนเอง จึงทำให้การซื้อสินค้ายกย่องดังกล่าวมักจะกระทำโดยการใช้สินเชื่อ ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าสินเชื่อมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้ายกย่องเป็นอย่างยิ่ง

ทัศนากุลรัตน์นาม (2536) ได้ศึกษาการตัดสินใจซื้อสินค้ายกย่องของผู้บริโภคใน อำเภอเมืองจังหวัดเลย โดยใช้ตัวแปรตามคือ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากผลการตัดสินใจซื้อสินค้ายกย่องประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้านและสินค้ายกย่องประเภทรถจักรยานยนต์และรถยนต์นั่ง ซึ่งถูกอธิบายด้วยตัวแปรอิสระประกอบด้วย รายได้ในครัวเรือนในปี2535 รายได้ในครัวเรือนในปี2534 อายุของหัวหน้าครัวเรือน สถานภาพการเป็นเจ้าของบ้าน ระยะเวลาที่เข้ามาอยู่อาศัยในบ้าน การได้รับสินเชื่อในการซื้อ สถานภาพในการสมรส และอายุการสมรส โดยในการศึกษาได้ใช้แบบจำลองทอบิต(Tobit Model) ที่ประมาณการด้วยวิธีการน่าจะเป็นสูงสุด(maximum likelihood method) ผลการศึกษารูปได้ว่า สำหรับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากผลการตัดสินใจซื้อสินค้ายกย่องประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้านนั้น รายได้ในปัจจุบันมีผลอย่างมากต่อการตัดสินใจซื้อสินค้ายกย่องประเภทนี้ ส่วนสินค้ายกย่องประเภทรถจักรยานยนต์ และรถยนต์นั่งนั้น รายได้ในปัจจุบัน สถานภาพการเป็นเจ้าของบ้าน ระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในบ้าน และการได้รับสินเชื่อ ได้แสดงอิทธิพลในทางบวกกับการใช้จ่ายเพื่อการซื้อสินค้า กลุ่มนี้กล่าวคือการเปลี่ยนแปลงค่าใช้จ่ายอันเกิดจากการตัดสินใจซื้อสินค้ายกย่องประเภทรถจักรยานยนต์และรถยนต์ จะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกับการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยที่มีอิทธิพลดังกล่าว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้าสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ยี่ห้อของ บริษัท ไทยอโต้เซลล์ จำกัด ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอน ดังนี้คือ

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือลูกค้าที่ใช้บริการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ยี่ห้อของ บริษัท ไทยอโต้เซลล์ จำกัด จำนวน 20,000 ราย (ฐานข้อมูลลูกค้า ณ สิ้นปี 2545, แผนกคอมพิวเตอร์, บริษัท ไทยอโต้เซลล์ จำกัด)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือกลุ่มลูกค้าที่ใช้บริการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ยี่ห้อของ บริษัท ไทยอโต้เซลล์ จำกัด โดยใช้วิธีคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ **Taro Yamane** (เพ็ญแข แสงแก้ว, 2540 : 59-61) จากสูตรดังต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n แทน จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนประชากรที่ผู้วิจัยกำหนดจะสุ่ม

e แทน สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่จะยอมให้เกิดขึ้นได้ เท่ากับ 0.05
โดยแทนค่าดังนี้

$$n = \frac{20,000}{1 + 20,000(0.05)^2} = 392.13 \text{ หรือ } 392 \text{ คน}$$

ผู้วิจัยได้สำรองค่าเผื่อการสูญเสียของแบบสอบถาม 10 % เท่ากับ 40 ตัวอย่าง ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 432 ตัวอย่าง

สำหรับการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจะใช้การสุ่มตัวอย่างโดยจะใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) ซึ่งแบ่งจากพฤติกรรมการชำระหนี้ของผู้เข้าซื้อที่แยกเป็น 3 กลุ่ม แล้วจึงทำการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ตารางเลขสุ่ม (Table of Random Numbers) โดยมีกลุ่มตัวอย่างละ 144 ตัวอย่างจาก พฤติกรรมการชำระหนี้ทั้ง 3 แบบ รวมเป็น 432 ตัวอย่าง

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ หรือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ ได้มาจากการศึกษาจากเอกสารต่างๆ ทฤษฎี แนวความคิด วิทยานิพนธ์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมกับสิ่งที่ต้องการศึกษาวิจัย โดยจะแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับลักษณะของผู้เข้าซื้อจำนวน 6 ข้อ เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended response questions) จำนวน 2 ข้อคือ ข้อ 1 และ 4 เป็นคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple choice Questions) จำนวน 4 ข้อคือ ข้อ 2,3,5 และ 6

1. อายุ ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale)
2. อาชีพ ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
3. สถานภาพสมรส ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นอัตราส่วน (Ratio Scale)
5. สภาพที่พักอาศัย ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
6. สถานภาพของการพักอาศัย ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับเงื่อนไขในการเข้าซื้อรถยนต์ จำนวน 4 ข้อ คือ ข้อ 7 ถึง 10 เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended response questions) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale)

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับองค์ประกอบการพิจารณาสินเชื่อเข้าซื้อ จำนวน 3 ข้อ คือ ข้อ 11 ถึง 13 เป็นคำถามแบบมีคำตอบ 2 คำตอบ (Dichotomous Questions) ให้เลือก จำนวน 1 ข้อ คือ ข้อ 11 และคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple choice Questions) จำนวน 2 ข้อคือ ข้อ 12 และ 13 โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับลักษณะผู้ค้ำประกัน จำนวน 6 ข้อ คือข้อ 14 ถึง 19 เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended response questions) จำนวน 2 ข้อคือ ข้อ 14 และ 17 เป็นคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple choice Questions) จำนวน 4 ข้อคือ ข้อ 15,16,18 และ 19

14. อายุ ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale)
15. อาชีพ ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
16. สถานภาพสมรส ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
17. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นอัตราส่วน (Ratio Scale)

18. สภาพที่พังกาตาย ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

19. สถานภาพของการพังกาตายใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ส่วนที่ 5 คำถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกัน คือ ข้อ 20 เป็นคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple choice Questions) ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ส่วนที่ 6 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้าสินเชื่อเช่าซื้ออีซูซุ จำนวน 6 ข้อคือ ข้อ 21 ถึง 26 โดย ข้อ 21,23,24-25 เป็นคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple choice Questions) และเป็นคำถามแบบมีคำตอบให้เลือก 2 คำตอบ (Dichotomous Questions)คือ ข้อ22 เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended response questions) คือ ข้อ26 โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร ทฤษฎี แนวคิด วิทยานิพนธ์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อมาเป็นแนวทางการสร้างแบบสอบถาม เพื่อให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายของการวิจัย
2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมา เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อทำการตรวจสอบและขอคำแนะนำในการนำมาปรับปรุงแก้ไข ให้เหมาะสมกับความมุ่งหมายของการวิจัย
3. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไข เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อปรับปรุงใหม่ให้มีความถูกต้องก่อนการนำไปใช้
4. เนื่องจากคำถามในแบบสอบถามเป็นคำถามประเภทข้อเดียว จึงไม่ต้องนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) อย่างไรก็ตามได้ตรวจสอบความน่าเชื่อถือ และความแม่นยำของเนื้อหา(Content Validity)โดยเปรียบเทียบกับเอกสารการขอเช่าซื้อของบริษัท และได้ให้ผู้เชี่ยวชาญการวิเคราะห์การเช่าซื้อของบริษัท จำนวน 4 ท่านตรวจสอบก่อนนำไปเก็บข้อมูลต่อไป
5. ไม่ต้องนำแบบสอบถามไป ทดสอบ(Try Out) กับกลุ่มตัวอย่าง เพราะตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาเป็นตัวแปรที่ผู้รับผิดชอบโดยตรงในการวิเคราะห์สินเชื่อของบริษัท เป็นผู้กำหนด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม(Discriminant Analysis) เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้าสินเชื่อเช่าซื้ออีซูซุของ บริษัทไทยอโต้เซลล์ จำกัด โดยมีแหล่งข้อมูลดังนี้ คือ ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งแบ่งเป็น

1.1 ได้จากการเก็บข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของผู้เช่าซื้อโดยแบ่งเป็น

- กลุ่มผู้เช่าซื้อที่ไม่ค้างชำระค้างงวดเช่าซื้อ เป็นจำนวน 144 ตัวอย่าง
- กลุ่มผู้เช่าซื้อที่ค้างชำระค้างงวดเช่าซื้อไม่เกิน 3 งวด เป็นจำนวน 144 ตัวอย่าง
- กลุ่มผู้เช่าซื้อที่ค้างชำระค้างงวดเช่าซื้อเกิน 3 งวด เป็นจำนวน 144 ตัวอย่าง

1.2 ข้อมูลภายในจากแผนบัญชี และแผนกเร่งรัดหนี้สิน ที่ใช้ในการติดตามลูกหนี้ของบริษัทไทยอโต้เซลล์ จำกัด

1.3 ข้อมูลภายนอก ได้แก่เอกสาร ทฤษฎี แนวคิด วิทธานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลจากในแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ก่อนที่จะแปลงข้อมูลและเข้ารหัส (Coding) เพื่อทำการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Sciences) For Windows Version 10 และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) สำหรับการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อให้ทราบถึงลักษณะพื้นฐานของข้อมูล (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2545 : 39)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าสถิติฐานนิยม (Mode) สำหรับการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อให้ทราบถึงลักษณะพื้นฐานของข้อมูล โดยเป็นการหาค่าของข้อมูลที่เกิดขึ้นบ่อยที่สุดหรือมีความถี่สูงสุด (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2545 : 42)

1.3 ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) สำหรับการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) เพื่อให้ทราบถึงลักษณะพื้นฐานของข้อมูล (เดือนจิตต์ จิตต์อารี. 1999 : 236)

$$P = \left(\frac{fX}{n} \right) \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าสถิติร้อยละ
 f แทน ความถี่ในการปรากฏของข้อมูล
 X แทน ค่าของข้อมูลหรือคะแนน
 n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.4 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สำหรับการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อให้ทราบถึงลักษณะพื้นฐานของข้อมูล (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 65)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง
 $(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวอย่างยกกำลังสอง
 n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

2.1 สถิติ Chi-Square (χ^2 -test) ใช้ในการทดสอบความเป็นอิสระ (Tests for independence) ซึ่งเป็นการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวโดยเป็นข้อมูลในระดับนามบัญญัติ (Nominal scale) ซึ่งเป็นข้อมูลที่อยู่ในรูป ความถี่ สัดส่วน หรือ ร้อยละ และตัวแปรแต่ละตัวแบ่งเป็นกลุ่มย่อยๆ ตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป โดยแสดงสูตรได้ดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545 : 182)

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}, df = (r-1)(c-1)$$

กำหนดให้	χ^2	แทน ค่า Chi-Square
	O_{ij}	แทน ค่าความถี่ที่ได้จากข้อมูลแถวที่ i คอลัมน์ที่ j
	E_{ij}	แทน ค่าความถี่ที่คาดหวังของแถวที่ i คอลัมน์ที่ j
ซึ่ง	E_{ij}	$= \frac{(\text{ผลรวมของความถี่แถวที่ } i) \times (\text{ผลรวมของความถี่คอลัมน์ที่ } j)}{\text{ผลรวมของความถี่ทั้งหมด}}$
	df	แทน ชั้นความเป็นอิสระ
	r	แทน จำนวนกลุ่มของตัวแปรด้านแถว
	c	แทน จำนวนกลุ่มของตัวแปรด้านคอลัมน์

จาก χ^2 -test for independent เมื่อทดสอบแล้วพบว่ามีความสำคัญทางสถิติ แต่ไม่สามารถบอกได้ว่าตัวแปร 2 ตัวนั้นสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด จึงมีการวัดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Measuring Association) (กงเดช ลีโทชวลิต. 2540:75) ซึ่งเพียงแต่บอกถึงระดับความสัมพันธ์ แต่ไม่สามารถบอกทิศทางของความสัมพันธ์ได้ โดยสถิติที่นำมาวัดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่มีระดับการวัดแบบ Nominal scale คือ Cramer's V โดยแสดงสูตรได้ดังนี้

$$V = \sqrt{\frac{\chi^2}{N \cdot \text{Minimun}(r - 1 \text{ or } c - 1)}}$$

เมื่อ	N	แทนจำนวนข้อมูลทั้งหมดที่ศึกษา
	r	แทน จำนวนกลุ่มของตัวแปรด้านแถว
	c	แทน จำนวนกลุ่มของตัวแปรด้านคอลัมน์

Cramer's V สามารถใช้ได้กับ contingency table แบบใดก็ได้ โดยค่า V ที่ได้อยู่ระหว่าง 0 ถึง 1

2.2 สถิติการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) เป็นเทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัว โดยตัวแปรอิสระหรือตัวแปรจำแนกกลุ่มจะเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ ส่วนตัวแปรตามจะเป็นตัวแปรเชิงกลุ่ม ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรจำแนกกลุ่มจะอยู่ในรูปเชิงเส้นดังนี้ (กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2544 : 147)

$$D = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_p X_p + e$$

กำหนดให้

$$X_1, X_2, \dots, X_p \text{ เป็นตัวแปรอิสระ หรือตัวแปรจำแนกกลุ่ม ; } p \geq 1$$

$$e = \text{ค่าความคลาดเคลื่อน}$$

เมื่อใช้ข้อมูลตัวอย่างมาประมาณค่าสมการจะได้เป็น

$$\hat{D} = a + b_1 X_1 + b_2 X_2 \dots + b_p X_p$$

การประมาณสัมประสิทธิ์ $\beta_0, \beta_1, \dots, \beta_p$ ด้วย $a, b_1, b_2, \dots, b_p$ ตามลำดับ โดยมีเป้าหมายที่ทำให้ความแตกต่างระหว่างกลุ่มมีมากที่สุด นั่นคือ ทำให้ค่า

ความผันแปรระหว่างกลุ่ม (Between-Groups Sum Square)

ความผันแปรภายในกลุ่ม (Within Groups Sum Square)

มีค่ามากที่สุด และค่า $\hat{D}$ ที่ได้ เรียกว่า discriminant score

การอ่านค่าหรือพรรณนาผลที่ได้จากการวิเคราะห์ ให้พิจารณาสิ่งต่างๆต่อไปนี้ตามลำดับ

- 1.3.1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนของตัวแปรแต่ละตัวของแต่ละกลุ่มย่อย
- 1.3.2 ค่า Eigenvalue และ Canonical R ของแต่ละสมการ
- 1.3.3 ค่าสถิติ (F) ของตัวแปรแต่ละตัว
- 1.3.4 ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่ละตัวกับสมการแต่ละสมการ
- 1.3.5 ตารางแสดงผลการจำแนกประเภทโดยเฉพาะอัตราการจัดจำแนกถูก

ในการอ่านหรือพรรณาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จะอ่านในเชิงเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ว่ากลุ่มใดมีค่าสูงในค่าเฉลี่ยของตัวแปรสูงกว่ากลุ่มใด ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจะพิจารณาเป็นบางตัว โดยเฉพาะเมื่อมีความแตกต่างกันมาก กลุ่มใดมีค่าดังกล่าวสูง แสดงว่ามีความแตกต่างภายในกลุ่มสูงมาก

ค่า Eigenvalue เป็นค่าแสดงความสามารถของสมการในการอธิบายความผันแปรของตัวแปรทั้งหมด ถ้าค่าสูงแสดงว่าสมการสามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรได้มากตัว ค่า Eigenvalue ก็คือค่ารวมของการผันแปร (Variance) ของตัวแปรมาตรฐาน (Standard variable) ซึ่งแต่ละตัวจะมีค่าการผันแปรเท่ากับ 1 ค่าสูงสุดของ Eigenvalue จะเท่ากับจำนวนตัวแปรที่ใช้

ค่า Canonical Correlation เป็นค่าแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจำแนกกับความเป็นสมาชิกของแต่ละกลุ่ม ถ้ามีค่าสูงแสดงว่าตัวแปรเหล่านั้นมีความสัมพันธ์กับสมการมาก

ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรจำแนก (Discriminant variables) แต่ละตัว แสดงให้เห็นว่าตัวแปรใดมีน้ำหนักในการจำแนกกลุ่มได้มากกว่าตัวแปรใดในทิศทางใด บวกหรือลบ การใช้ค่าสถิติดังกล่าวต้องใช้ควบคู่กับค่าสถิติทดสอบ F ของตัวแปรแต่ละตัว (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2537 : 251)

การเลือกใช้สถิติในการทดสอบสมมติฐาน

ตาราง 3 การเลือกใช้สถิติ Discriminant Analysis ในการทดสอบสมมติฐาน

ข้อที่	สมมติฐาน
1	อายุของผู้เข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชำระหนี้ค้างวดเข้าซื้อของผู้เข้าซื้อรถยนต์
4	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้เข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชำระหนี้ค้างวดเข้าซื้อของผู้เข้าซื้อรถยนต์
7	วงเงินสินเชื่อที่ได้รับอนุมัติมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชำระหนี้ค้างวดเข้าซื้อของผู้เข้าซื้อรถยนต์
8	อัตราเงินดาวน์มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชำระหนี้ค้างวดเข้าซื้อของผู้เข้าซื้อรถยนต์
9	ระยะเวลาการผ่อนชำระมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชำระหนี้ค้างวดเข้าซื้อของผู้เข้าซื้อรถยนต์
10	ค้างวดเข้าซื้อต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชำระหนี้ค้างวดเข้าซื้อของผู้เข้าซื้อรถยนต์
14	อายุของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชำระหนี้ค้างวดเข้าซื้อของผู้เข้าซื้อรถยนต์
17	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชำระหนี้ค้างวดเข้าซื้อของผู้เข้าซื้อรถยนต์

ตาราง 4 การเลือกใช้สถิติ Chi – Square ในการทดสอบสมมติฐาน

ข้อที่	สมมติฐาน
2	อาชีพของผู้เข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชำระหนี้ค้างวดเข้าซื้อของผู้เข้าซื้อรถยนต์
3	สถานภาพสมรสของผู้เข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชำระหนี้ค้างวดเข้าซื้อของผู้เข้าซื้อรถยนต์
5	สภาพที่พักอาศัยของผู้เข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชำระหนี้ค้างวดเข้าซื้อของผู้เข้าซื้อรถยนต์
6	สถานภาพของการพักอาศัยของผู้เข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชำระหนี้ค้างวดเข้าซื้อของผู้เข้าซื้อรถยนต์
11	ประเภทของรถยนต์มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชำระหนี้ค้างวดเข้าซื้อของผู้เข้าซื้อรถยนต์
12	วัตถุประสงค์ในการขอเข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชำระหนี้ค้างวดเข้าซื้อของผู้เข้าซื้อรถยนต์
13	หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชำระหนี้ค้างวดเข้าซื้อของผู้เข้าซื้อรถยนต์
15	อาชีพของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชำระหนี้ค้างวดเข้าซื้อของผู้เข้าซื้อรถยนต์
16	สถานภาพสมรสของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชำระหนี้ค้างวดเข้าซื้อของผู้เข้าซื้อรถยนต์
18	สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชำระหนี้ค้างวดเข้าซื้อของผู้เข้าซื้อรถยนต์
19	สถานภาพของการพักอาศัยของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชำระหนี้ค้างวดเข้าซื้อของผู้เข้าซื้อรถยนต์
20	ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เข้าซื้อและผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชำระหนี้ค้างวดเข้าซื้อของผู้เข้าซื้อรถยนต์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา พฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้ายืมสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ยี่ห้อของ บริษัท ไทยอโต้เซลล์ จำกัด การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

χ^2	แทน	ค่าสถิติของการทดสอบไคสแควร์ (Chi-square test)
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
V	แทน	ค่าสถิติของการทดสอบ Cramer's V (หารระดับความสัมพันธ์ของตัวแปร)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ F

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 7 ส่วน ตามลำดับ ดังนี้

- ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะผู้เช่าซื้อ
- ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเงื่อนไขในการเช่าซื้อ
- ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบการพิจารณาสินเชื่อเช่าซื้อ
- ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะผู้ค้ำประกัน
- ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้ำประกัน
- ส่วนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการชำระหนี้ของผู้เช่าซื้อ
- ส่วนที่ 7 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะผู้เช่าซื้อ

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะผู้เช่าซื้อ ได้แก่ อายุ อาชีพ สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สภาพที่พักอาศัย และสถานภาพของการพักอาศัย โดยนำเสนอในรูปแบบของความถี่และร้อยละ สำหรับอาชีพ สถานภาพสมรส สภาพที่พักอาศัย และสถานภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อ ส่วนอายุ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้เช่าซื้อ นำเสนอในรูปแบบของค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏตั้งตาราง 5 และ 6

ตาราง 5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ของลักษณะผู้เช่าซื้อ

ลักษณะผู้เช่าซื้อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2. อาชีพ		
- เกษตรกร	36	8.3
- ข้าราชการ	54	12.5
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ	17	4.0
- ลูกจ้างหรือพนักงานบริษัทเอกชน	122	28.2
- ค้าขายหรือเจ้าของกิจการ	203	47.0
รวม	432	100.0
3. สถานภาพสมรส		
- โสด	145	33.6
- สมรส หรือหย่าร้าง หรือหม้าย	287	66.4
รวม	432	100.0
5. สภาพที่พักอาศัย		
- บ้านเดี่ยว	56	13.0
- ทาวน์เฮาส์	199	46.1
- อาคารพาณิชย์	93	21.5
- คอนโดมิเนียม	32	7.4
- บ้านพักข้าราชการหรือบ้านพักบริษัท	22	5.1
- บ้านไม้หรือบ้านปูน	30	6.9
รวม	432	100.0
6. สถานภาพของการพักอาศัย		
- เจ้าของ	185	42.8
- ผู้อาศัย	130	30.1
- เช่าหรือเช่า	117	27.1
รวม	432	100.0

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของลักษณะผู้เช่าซื้อ จำแนกตามหัวข้อดังนี้

อาชีพ พบว่า เป็นเกษตรกร จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 เป็นข้าราชการ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 เป็นลูกจ้างหรือพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 เป็นเจ้าของกิจการหรือค้าขาย จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0 ซึ่งเป็นอาชีพส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างผู้เช่าซื้อ

สถานภาพสมรส พบว่า ผู้เช่าซื้อที่โสด มีจำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 33.6 และผู้เช่าซื้อที่สมรสแล้ว(รวมหย่าร้างหรือหม้าย) มีจำนวน 287 คน คิดเป็นร้อยละ 66.4

สภาพที่พักอาศัย พบว่า สภาพที่พักอาศัยของผู้เช่าซื้อที่เป็นบ้านเดี่ยว มีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 สภาพที่พักอาศัยที่เป็นทาวน์เฮาส์ มีจำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 46.1 สภาพที่พักอาศัยที่เป็นอาคารพาณิชย์ มีจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 สภาพที่พักอาศัยที่เป็นคอนโดมิเนียม มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 สภาพที่พักอาศัยที่เป็นบ้านพักข้าราชการหรือบ้านพักบริษัท มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 สภาพที่พักอาศัยที่เป็นบ้านไม้หรือบ้านปูน มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 ตามลำดับ

สถานภาพของการพักอาศัย พบว่า ผู้เช่าซื้อที่มีสถานภาพเป็นเจ้าของที่พักอาศัย มีจำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 42.8 ผู้เช่าซื้อที่มีสถานภาพเป็นผู้อาศัย มีจำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1 และผู้เช่าซื้อที่มีสถานภาพการพักอาศัยที่เป็นการเช่าหรือเช่าซื้อ มีจำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 27.1

ตาราง 6 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย ฐานนิยม และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของลักษณะผู้เช่าซื้อ

ลักษณะผู้เช่าซื้อ	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. อายุ	23	59	37.40	34	7.20
4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	10,000	55,000	25,011.57	25,000	7,629.01

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของลักษณะผู้เช่าซื้อ ในด้านอายุและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า อายุของผู้เช่าซื้อ ค่าต่ำสุดคือ 23 ปี และสูงสุดคือ 59 ปี โดยมีอายุเฉลี่ยที่ 37.40 ปี ซึ่งผู้เช่าซื้อส่วนมากมีอายุ 34 ปี และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.20 ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่าผู้เช่าซื้อมีรายได้เฉลี่ยต่ำสุดที่ 10,000 บาทต่อเดือน รายได้เฉลี่ยสูงสุดที่ 55,000 บาทต่อเดือน โดยมีค่าเฉลี่ยของรายได้ที่ 25,011.57 บาทต่อเดือน ผู้เช่าซื้อส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ย 25,000 บาทและมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 7,629.01

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเงื่อนไขในการเช่าซื้อ

ข้อมูลเกี่ยวกับเงื่อนไขในการเช่าซื้อ ได้แก่ วงเงินสินเชื่อที่ได้รับอนุมัติจากบริษัท อัตราเงินวงเริ่มแรก ระยะเวลาการผ่อนชำระ และค่างวดเช่าซื้อต่อเดือน โดยนำเสนอในรูปของค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏดังตาราง 7

ตาราง 7 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย ฐานนิยม และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเงื่อนไขในการเช่าซื้อ

เงื่อนไขในการเช่าซื้อ	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
7. วงเงินสินเชื่อที่ได้รับอนุมัติ	107,000	1,780,000	540,596.72	565,000	171,069.66
8. อัตราเงินวางเริ่มแรก	15.00	78.75	31.16	25.00	10.96
9. ระยะเวลาการผ่อนชำระ	12	72	45.25	48	9.10
10. ค่างวดเช่าซื้อต่อเดือน	3,051.29	37,711.08	10,813.43	9,629.34	3,877.58

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเงื่อนไขในการเช่าซื้อ พบว่า วงเงินสินเชื่อที่ได้รับอนุมัติ มีค่าต่ำสุดที่ 107,000 บาท ค่าสูงสุดที่ 1,780,000 บาท โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 540,596.72 บาท ซึ่งวงเงินสินเชื่อ 565,000 บาทเป็นวงเงินสินเชื่อที่ผู้เช่าซื้อส่วนมากจะได้รับอนุมัติ และมี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 171,069.66

อัตราเงินวางเริ่มแรก มีค่าต่ำสุดที่ร้อยละ 15.00 และค่าสูงสุดที่ร้อยละ 78.75 โดยมีค่าเฉลี่ยที่ร้อยละ 31.16 ซึ่งปกติแล้วผู้เช่าซื้อส่วนมากมักวางเงินดาวน์ร้อยละ 25 ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 10.96

ระยะเวลาการผ่อนชำระ มีค่าต่ำสุดที่ 12 เดือน ค่าสูงสุดที่ 72 เดือน โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 45.25 เดือน ซึ่งระยะเวลาของการเช่าซื้อที่ได้รับความนิยมคือ 48 เดือนและมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 9.10

ค่างวดเช่าซื้อต่อเดือน มีค่าต่ำสุดที่ 3,051.29 บาท ค่าสูงสุดที่ 37,711.08 บาท โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 10,813.43 บาท ซึ่งค่างวดต่อเดือน 9,629.34 เป็นค่าที่มีความถี่สูงสุด และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 3,877.58

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบการพิจารณาสินเชื่อเช่าซื้อ

ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบการพิจารณาสินเชื่อเช่าซื้อ ได้แก่ ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อ วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ และหลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเช่าซื้อ โดยนำเสนอในรูปแบบของความถี่ และร้อยละ ปรากฏดังตาราง 8

ตาราง 8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ขององค์ประกอบการพิจารณาสินเชื่อเช่าซื้อ

องค์ประกอบการพิจารณาสินเชื่อเช่าซื้อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
11. ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อ		
- รถยนต์ใหม่	373	86.3
- รถยนต์เก่า	59	13.7
รวม	432	100.0

ตาราง 8 (ต่อ)

องค์ประกอบการพิจารณาสินเชื่อเช่าซื้อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
12. วัตถุประสงค์ในการขอเช่าซื้อ		
- เพื่อใช้ส่วนตัว	243	56.2
- เพื่อประกอบธุรกิจ	189	43.8
รวม	432	100.0
13. หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างเพื่อขอสินเชื่อ		
- สมุดบัญชีเงินฝาก/แบงก์สเตทเมนต์	247	57.2
- ใบแจ้งยอดเงินเดือน	149	34.5
- โฉนดที่ดิน/ทะเบียนรถยนต์คันอื่น/ใบหุ้น	36	8.3
รวม	432	100.0

จากตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลขององค์ประกอบการพิจารณาสินเชื่อเช่าซื้อ จำแนกตามหัวข้อดังนี้

ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อ พบว่า เป็นรถยนต์ใหม่ จำนวน 373 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 86.3 เป็นรถยนต์เก่า 59 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 13.7

วัตถุประสงค์ในการขอเช่าซื้อ พบว่า มีจำนวน 243 ตัวอย่าง หรือร้อยละ 56.2 ที่เช่าซื้อเพื่อใช้ส่วนตัว ส่วนที่เช่าซื้อเพื่อใช้ประกอบธุรกิจ มีจำนวน 189 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 43.8

หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเช่าซื้อ พบว่า ผู้เช่าซื้อที่ใช้สมุดบัญชีเงินฝากหรือแบงก์สเตทเมนต์อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อ มีจำนวน 247 ตัวอย่าง หรือร้อยละ 57.2 ที่ใช้ใบแจ้งยอดเงินเดือนเป็นหลักฐานอ้างอิง มีจำนวน 149 ตัวอย่าง หรือร้อยละ 34.5 และที่ใช้โฉนดที่ดินหรือทะเบียนรถยนต์คันอื่นหรือใบหุ้นเป็นหลักฐานอ้างอิงในการขอสินเชื่อเช่าซื้อ มีจำนวน 36 คนหรือร้อยละ 8.3

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะผู้ค้ำประกัน

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะผู้ค้ำประกัน ได้แก่ อายุ อาชีพ สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สภาพที่พักอาศัย และสถานภาพของการพักอาศัย โดยอายุและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ค้ำประกัน จะนำเสนอในรูปของค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏดังตาราง 9 ส่วนอาชีพ สถานภาพสมรส สภาพที่พักอาศัย และสถานภาพการพักอาศัยของผู้ค้ำประกัน จะนำเสนอในรูปของความถี่และค่าร้อยละ ปรากฏดังตาราง 9

ตาราง 9 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย ฐานนิยม และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของลักษณะผู้ค้าประกัน

ลักษณะผู้ค้าประกัน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. อายุ	22	60	41.18	35	7.09
4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	6,000	60,000	28,395.83	30,000	9,712.01

จากตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ของลักษณะผู้ค้าประกันในด้านอายุ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่าอายุ ของผู้ค้าประกัน ค่าต่ำสุดคือ 22 ปี และสูงสุดคือ 60 ปี โดยมีอายุเฉลี่ยที่ 41.18 ปี ซึ่งผู้ค้าประกันส่วนใหญ่มีอายุ 35 ปี และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.09 ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่าผู้ค้าประกันมีรายได้เฉลี่ยต่ำสุดที่ 6,000 บาทต่อเดือน และมีรายได้เฉลี่ยสูงสุดที่ 60,000 บาทต่อเดือน โดยมีค่าเฉลี่ยของรายได้ที่ 28,395.83 บาท ซึ่งส่วนมากมีรายได้ต่อเดือน 30,000 บาท และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 9,712.01

ตาราง 10 แสดงจำนวนและร้อยละ ของลักษณะผู้ค้าประกัน

ลักษณะผู้ค้าประกัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
15. อาชีพ		
- เกษตรกร	48	11.1
- ข้าราชการ	79	18.3
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ	29	6.8
- ลูกจ้างหรือพนักงานบริษัทเอกชน	119	27.5
- ค้าขายหรือเจ้าของกิจการ	157	36.3
รวม	432	100.0
16. สถานภาพสมรส		
- โสด	82	19.0
- สมรส หรือหย่าร้าง หรือหม้าย	350	81.0
รวม	432	100.0

จากตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของลักษณะผู้ค้าประกัน จำแนกตามหัวข้อดังนี้
อาชีพ พบว่า เป็นเกษตรกร จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 เป็นข้าราชการ จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 เป็นลูกจ้างหรือพนักงานบริษัทเอกชน

จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 เป็นเจ้าของกิจการหรือค้าขาย จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 ซึ่งเป็นอาชีพส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างผู้ค้าประกัน

สถานภาพสมรส พบว่า ผู้ค้าประกันที่โสด มีจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 และผู้ค้าประกันที่สมรสแล้ว (รวมหย่าร้างหรือหม้าย) มีจำนวน 350 คน คิดเป็นร้อยละ 81.0

ตาราง 10 (ต่อ)

ลักษณะผู้ค้าประกัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
18. สภาพที่พักอาศัย		
- บ้านเดี่ยว	49	11.4
- ทาวน์เฮาส์	217	50.2
- อาคารพาณิชย์	78	18.1
- คอนโดมิเนียม	20	4.6
- บ้านพักข้าราชการหรือบ้านพักบริษัท	23	5.3
- บ้านไม้หรือบ้านปูน	45	10.4
รวม	432	100.0
19. สถานภาพของการพักอาศัย		
- เจ้าของ	281	65.0
- ผู้อาศัย	113	26.2
- เช่าหรือเช่า	38	8.8
รวม	432	100.0

จากตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของลักษณะผู้ค้าประกัน จำแนกตามหัวข้อดังนี้

สภาพที่พักอาศัย พบว่า สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกันที่เป็นบ้านเดี่ยว มีจำนวน 49 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 11.4 สภาพที่พักอาศัยที่เป็นทาวน์เฮาส์ มีจำนวน 217 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 50.2 สภาพที่พักอาศัยที่เป็นอาคารพาณิชย์ มีจำนวน 78 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 18.1 สภาพที่พักอาศัยที่เป็นคอนโดมิเนียม มีจำนวน 20 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 4.6 สภาพที่พักอาศัยที่เป็นบ้านพักข้าราชการหรือบ้านพักบริษัท มีจำนวน 23 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 5.3 สภาพที่พักอาศัยที่เป็นบ้านไม้หรือบ้านปูน มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 ตามลำดับ

สถานภาพของการพักอาศัย พบว่า ผู้ค้าประกันที่มีสถานภาพเป็นเจ้าของที่พักอาศัย มีจำนวน 281 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 65.0 ผู้ค้าประกันที่มีสถานภาพเป็นผู้อาศัย มีจำนวน 113 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 26.2 และผู้ค้าประกันที่มีสถานภาพการพักอาศัยเป็นการเช่าหรือเช่า มีจำนวน 38 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 8.8

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกัน

ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกัน โดยนำเสนอในรูปของความถี่และร้อยละ ปรากฏดังตาราง 11

ตาราง 11 แสดงจำนวนและร้อยละ ของความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
20. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกัน		
- ครอบครัวเดียวกัน(พ่อ,แม่,พี่,น้อง)	141	32.5
- ญาติ	153	35.5
- เพื่อน / คนคุ้นเคย / ผู้บังคับบัญชา	138	32.0
รวม	432	100.0

จากตาราง 11 ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกัน พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกัน ที่เป็นครอบครัวเดียวกัน มีจำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 ที่เป็นญาติ มีจำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5 เป็นเพื่อนหรือคนคุ้นเคยหรือผู้บังคับบัญชา มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 ตามลำดับ

ส่วนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการชำระหนี้ของผู้เช่าซื้อ

ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการชำระหนี้ ได้แก่ วิธีการชำระค่างวดเช่าซื้อ ประวัติการค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ วันที่ชำระหนี้นับจากวันครบกำหนดชำระ(กรณีผู้เช่าซื้อค้างชำระ) วิธีการแจ้งข้อมูลของบริษัท กรณีที่ค้างชำระค่าเช่าซื้อ และสถานะของลูกหนี้ในปัจจุบัน ปรากฏดังตาราง 12

ตาราง 12 แสดงจำนวนและร้อยละ ของพฤติกรรมการชำระหนี้ของผู้เช่าซื้อ

พฤติกรรมการชำระหนี้ของผู้เช่าซื้อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
21. ผู้เช่าซื้อชำระค่างวดเช่าซื้อโดยวิธีใด		
- ชำระเป็นเงินสด/เช็คล่วงหน้า/หักบัญชี	105	24.3
- ชำระโดยโอนเงินผ่านธนาคาร	327	75.7
รวม	432	100.0

จากตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการชำระหนี้ของผู้เช่าซื้อ จำแนกตามหัวข้อดังนี้

วิธีการชำระค่างวดเช่าซื้อ พบว่า ผู้เช่าซื้อจะชำระเป็นเงินสด,เช็คล่วงหน้า,หักบัญชีอัตโนมัติ มีจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 โดยมากผู้เช่าซื้อจะชำระโดยการโอนเงินผ่านธนาคารซึ่งมีจำนวน 327 คน คิดเป็นร้อยละ 75.7

ตาราง 12 (ต่อ)

พฤติกรรมการชำระหนี้ของผู้เช่าซื้อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
22. ผู้เช่าซื้อเคยมีประวัติการชำระค่างวดเช่าซื้อ ล่าช้ากับบริษัทหรือไม่		
- เคย	329	76.2
- ไม่เคย	103	23.8
รวม	432	100.0
23. ถ้าเคยชำระค่างวดเช่าซื้อล่าช้า ท่านมักจะ ชำระภายในกี่วันนับจากวันครบกำหนดชำระ		
- ชำระภายใน 8 - 30 วัน	91	27.7
- ชำระภายใน 31 - 90 วัน	106	32.2
- ชำระภายใน 91 วันขึ้นไป	132	40.1
- ไม่เคยค้างชำระ	103	-
รวม	432	100.0
24. กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ ผู้เช่าซื้อมักได้ รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทด้วยวิธีใด		
- ทางโทรศัพท์	91	27.7
- จดหมายเตือนการค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ	238	72.3
- ไม่เคยได้รับการติดต่อจากบริษัท	103	-
รวม	432	100.0
25. ปัจจุบันผู้เช่าซื้อค้างชำระค่างวดเช่าซื้อเป็น จำนวนกี่งวด		
- ไม่ค้างชำระ	144	33.3
- ค้างชำระ 1 - 3 งวด	144	33.3
- ค้างชำระมากกว่า 3 งวด	144	33.4
รวม	432	100.0

จากตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการชำระหนี้ของผู้เช่าซื้อ จำแนกตามหัวข้อดังนี้
 ประวัติการค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ พบว่า ผู้เช่าซื้อเคยมีประวัติการชำระค่างวดล่าช้ากับบริษัทฯ มีจำนวน 329 คน คิดเป็นร้อยละ 76.2 และผู้เช่าซื้อที่ไม่เคยมีประวัติการชำระค่างวดล่าช้ากับบริษัทฯ มีจำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8

วันที่ชำระหนี้ นับจากวันครบกำหนดชำระ (กรณีผู้เช่าซื้อค้างชำระ) พบว่าผู้เช่าซื้อจะชำระค่างวดภายใน 8-30 วัน นับจากวันครบกำหนดชำระ มีจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 27.7 ผู้เช่าซื้อจะชำระค่างวดภายใน 31-90 วัน นับจากวันครบกำหนดชำระ มีจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2 และผู้เช่าซื้อจะชำระค่างวดเช่าซื้อภายใน 91 วันขึ้นไป มีจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 40.1

การได้รับการแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ พบว่า ผู้เช่าซื้อได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ ทางโทรศัพท์ มีจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 27.7 และส่วนมากผู้เช่าซื้อจะได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ โดยได้รับจดหมายเตือนการค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ มีจำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 72.3

สถานะปัจจุบันของผู้เช่าซื้อ โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือผู้เช่าซื้อที่ไม่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ ผู้เช่าซื้อที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ 1-3 งวด และผู้เช่าซื้อที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ มากกว่า 3 งวด กลุ่มละ 144 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 33.3 และ 33.4 ตามลำดับ

ส่วนที่ 7 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน

- 7.1 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ Chi – Square ในการทดสอบสมมติฐาน
 ซึ่งจะทดสอบ สมมติฐาน ข้อ 2, ข้อ 3, ข้อ 5-6, ข้อ 11-13, ข้อ 16-20
- 7.2 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ Discriminant Analysis ในการทดสอบสมมติฐาน
 ซึ่งจะทดสอบ สมมติฐาน ข้อ 1, ข้อ 4, ข้อ 7-10, ข้อ 14-15

7.1 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ Chi – Square ในการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 2 อาชีพของผู้เข้าซื้อ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค้างวดเข้าซื้อของผู้เข้าซื้อรถยนต์ ประกอบด้วยสมมติฐานย่อย 4 สมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 2.1 อาชีพของผู้เข้าซื้อ มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค้างวดของผู้เข้าซื้อ

H_0 : อาชีพของผู้เข้าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค้างวดของผู้เข้าซื้อ

H_1 : อาชีพของผู้เข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค้างวดของผู้เข้าซื้อ

ตาราง 13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้เข้าซื้อกับวิธีการชำระค้างวดของผู้เข้าซื้อ

ลักษณะผู้เข้าซื้อ	วิธีการชำระค้างวดของผู้เข้าซื้อ			χ^2	P	V
	ชำระเป็นเงินสด/เช็ค/หักบัญชีอัตโนมัติ	ชำระโดยโอนเงินผ่านธนาคาร	รวม			
2. อาชีพ						
- เกษตรกร	5	31	36			
- ข้าราชการ	14	40	54			
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4	13	17			
- ลูกจ้างหรือพนักงานบริษัทเอกชน	29	93	122			
- ค้าขายหรือเจ้าของกิจการ	53	150	203			
รวม	105	327	432	2.583	0.630	

จากตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.630 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าอาชีพของผู้เข้าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค้างวดของผู้เข้าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2.2 อาชีพของผู้เข้าซื้อ มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค้างวดล่าช้าของผู้เข้าซื้อ

H_0 : อาชีพของผู้เข้าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค้างวดล่าช้าของผู้เข้าซื้อ

H_1 : อาชีพของผู้เข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค้างวดล่าช้าของผู้เข้าซื้อ

ตาราง 14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้เช่าซื้อกับประวัติการชำระค่างวดเช่าซื้อล่าช้า

ลักษณะผู้เช่าซื้อ	ประวัติการชำระค่างวดเช่าซื้อล่าช้า					
	เคย	ไม่เคย	รวม	χ^2	P	V
2. อาชีพ						
- เกษตรกร	31	5	36			
- ข้าราชการ	42	12	54			
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ	10	7	17			
- ลูกจ้างหรือพนักงานบริษัทเอกชน	90	32	122			
- ค้าขายหรือเจ้าของกิจการ	156	47	203			
รวม	329	103	432	5.291	0.259	

จากตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.259 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าอาชีพของผู้เช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2.3 อาชีพของผู้เช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ

H_0 : อาชีพของผู้เช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ

H_1 : อาชีพของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ

ตาราง 15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้เช่าซื้อกับวันที่ชำระค่างวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนด
ชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ

ลักษณะผู้เช่าซื้อ	วันที่ชำระค่างวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนด					χ^2	P	V
	ภายใน 8-30	ภายใน 31 - 90	ภายใน 91 วัน	ไม่เคย ค้าง	รวม			
2. อาชีพ								
- เกษตรกร	9	9	9	9	36			
- ข้าราชการ	11	14	19	10	54			
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	2	4	6	17			
- ลูกจ้างหรือพนักงานบริษัทเอกชน	23	39	29	31	122			
- ค้าขาย / เจ้าของกิจการ	43	42	71	47	203			
รวม	91	106	132	103	432	12.186	0.431	

จากตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.431 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าอาชีพของผู้เช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2.4 อาชีพของผู้เช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ

H_0 : อาชีพของผู้เช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ

H_1 : อาชีพของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ

ตาราง 16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้เข้าซื้อกับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ

ลักษณะผู้เช่าซื้อ	การได้รับการแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ				χ^2	P	V
	ทาง โทรศัพท์	จดหมาย เดือน การ	ไม่เคย ได้รับ การติด	รวม			
2. อาชีพ							
- เกษตรกร	11	20	5	36			
- ข้าราชการ	9	33	12	54			
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4	6	7	17			
- ลูกจ้างหรือพนักงานบริษัทเอกชน	23	67	32	122			
- ค้าขาย / เจ้าของกิจการ	44	112	47	203			
รวม	91	238	103	432	8.000	0.433	

จากตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.433 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าอาชีพของผู้เช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 3 สถานภาพสมรสของผู้เช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์ ประกอบด้วยสมมติฐานย่อย 4 สมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 3.1 สถานภาพสมรสของผู้เช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ

H_0 : สถานภาพสมรสของผู้เช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ

H_1 : สถานภาพสมรสของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ

ตาราง 17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของผู้เข้าซื้อกับวิธีการชำระค่างวดของผู้เข้าซื้อ

ลักษณะผู้เข้าซื้อ	วิธีการชำระค่างวดของผู้เข้าซื้อ			χ^2	P	V
	ชำระเป็นเงินสด/เช็ค/หักบัญชีอัตโนมัติ	ชำระโดยโอนเงินผ่านธนาคาร	รวม			
3. สถานภาพสมรส						
- โสด	36	109	145			
- สมรสหรือหย่าร้างหรือหม้าย	69	218	287			
รวม	105	327	432	0.032	0.857	

จากตาราง 17 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.857 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่าสถานภาพสมรสของผู้เข้าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เข้าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 3.2 สถานภาพสมรสของผู้เข้าซื้อ มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เข้าซื้อ

H_0 : สถานภาพสมรสของผู้เข้าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เข้าซื้อ

H_1 : สถานภาพสมรสของผู้เข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เข้าซื้อ

ตาราง 18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของผู้เข้าซื้อกับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เข้าซื้อ

ลักษณะผู้เข้าซื้อ	ประวัติการชำระค่างวดเข้าซื้อล่าช้า			χ^2	P	V
	เคย	ไม่เคย	รวม			
3. สถานภาพสมรส						
- โสด	122	23	145			
- สมรสหรือหย่าร้างหรือหม้าย	207	80	287			
รวม	329	103	432	7.655*	0.006	0.133

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 18 ผลการวิเคราะห์ พบว่าสถานภาพสมรสของผู้เช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ โดยรวมมีค่า Probability เท่ากับ 0.006 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 ยอมรับสมมติฐานรอง H_1 หมายความว่าสถานภาพสมรสของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเพื่อหาระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยใช้ สถิติ Cramer's V พบว่า สถานภาพสมรสของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ ถึงร้อยละ 13.3

สมมติฐานข้อที่ 3.3 สถานภาพสมรสของผู้เช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ

H_0 : สถานภาพสมรสของผู้เช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ

H_1 : สถานภาพสมรสของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ

ตาราง 19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของผู้เช่าซื้อกับวันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ

ลักษณะผู้เช่าซื้อ	วันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนด							
	ภายใน 8-30	ภายใน 31 - 90	ภายใน 91 วัน	ไม่เคยค้าง	รวม	χ^2	P	V
3. สถานภาพสมรส								
- โสด	33	39	51	22	145			
- สมรสหรือหย่าร้างหรือหม้าย	58	67	81	81	287			
รวม	91	106	132	103	432	9.196*	0.027	0.146

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 19 ผลการวิเคราะห์ พบว่าสถานภาพสมรสของผู้เช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ โดยรวมมีค่า Probability เท่ากับ 0.027 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 ยอมรับสมมติฐานรอง H_1 หมายความว่า สถานภาพสมรสของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยใช้ สถิติ Cramer's V พบว่า สถานภาพสมรสของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ ถึงร้อยละ 14.6

สมมติฐานข้อที่ 3.4 สถานภาพสมรสของผู้เข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่กำลังชำระค่างวดเช่าซื้อ

H_0 : สถานภาพสมรสของผู้เข้าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัท กรณีที่กำลังชำระค่างวดเช่าซื้อ

H_1 : สถานภาพสมรสของผู้เข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัท กรณีที่กำลังชำระค่างวดเช่าซื้อ

ตาราง 20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของผู้เข้าซื้อกับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่กำลังชำระค่างวดเช่าซื้อ

ลักษณะผู้เข้าซื้อ	การได้รับการแจ้งข้อมูลจากบริษัท กรณีที่กำลังชำระค่างวดเช่าซื้อ				χ^2	P	V
	ทางโทรศัพท์	จดหมาย เตือน	ไม่เคย ได้รับ	รวม			
3. สถานภาพสมรส							
- โสด	31	91	23	145			
- สมรสหรือหย่าร้างหรือหม้าย	60	147	80	287			
รวม	91	238	103	432	8.169*	0.017	0.138

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 20 ผลการวิเคราะห์ พบว่า สถานภาพสมรสของผู้เข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่กำลังชำระค่างวดเช่าซื้อ โดยรวมมีค่า Probability เท่ากับ 0.017 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 ยอมรับสมมติฐานรอง H_1 หมายความว่า สถานภาพสมรสของผู้เข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัท กรณีที่กำลังชำระค่างวดเช่าซื้ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเพื่อหาระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยใช้ สถิติ Cramer's V พบว่า สถานภาพสมรสของผู้เข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่กำลังชำระค่างวดเช่าซื้อ ถึงร้อยละ 13.8

สมมติฐานข้อที่ 5 สภาพที่พักอาศัยของผู้เข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เข้าซื้อรถยนต์ ประกอบด้วยสมมติฐานย่อย 4 สมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 5.1 สภาพที่พักอาศัยของผู้เข้าซื้อ มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เข้าซื้อ

H_0 : สภาพที่พักอาศัยของผู้เข้าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เข้าซื้อ

H_1 : สภาพที่พักอาศัยของผู้เข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เข้าซื้อ

ตาราง 21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพที่พักอาศัยของผู้เช่าซื้อกับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ

ลักษณะผู้เช่าซื้อ	วิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ			χ^2	P	V
	ชำระเป็น เงินสด/เช็ค/ หักบัญชี อัตโนมัติ	ชำระโดย โอนเงินผ่าน ธนาคาร	รวม			
5. สภาพที่พักอาศัย						
- บ้านเดี่ยว	16	40	56			
- ทาวน์เฮาส์	45	154	199			
- อาคารพาณิชย์	18	75	93			
- คอนโดมิเนียม	11	21	32			
- บ้านพักข้าราชการหรือบ้านพักบริษัท	8	14	22			
- บ้านไม้หรือบ้านปูน	7	23	30			
รวม	105	327	432	5.620	0.345	

จากตาราง 21 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.345 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า สภาพที่พักอาศัยของผู้เช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 5.2 สภาพที่พักอาศัยของผู้เช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ

H_0 : สภาพที่พักอาศัยของผู้เช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ

H_1 : สภาพที่พักอาศัยของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ

ตาราง 22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพที่พักอาศัยของผู้เช่าซื้อกับประวัติการชำระค่าเช่าของผู้เช่าซื้อ

ลักษณะผู้เช่าซื้อ	ประวัติการชำระค่าเช่าซื้อล่าช้า			χ^2	P	V
	เคย	ไม่เคย	รวม			
5. สภาพที่พักอาศัย						
- บ้านเดี่ยว	31	25	56			
- ทาวน์เฮาส์	159	40	199			
- อาคารพาณิชย์	68	25	93			
- คอนโดมิเนียม	28	4	32			
- บ้านพักข้าราชการหรือบ้านพักบริษัทฯ	18	4	22			
- บ้านไม้หรือบ้านปูน	25	5	30			
รวม	329	103	432	18.857*	0.002	0.209

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 22 ผลการวิเคราะห์ พบว่า สภาพที่พักอาศัยของผู้เช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่าเช่าของผู้เช่าซื้อ โดยรวมมีค่า Probability เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 ยอมรับสมมติฐานรอง H_1 หมายความว่า สภาพที่พักอาศัยของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่าเช่าของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเพื่อหาระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยใช้ สถิติ Cramer's V พบว่าสภาพที่พักอาศัยของผู้เช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่าเช่าของผู้เช่าซื้อ ถึงร้อยละ 20.9

สมมติฐานข้อที่ 5.3 สภาพที่พักอาศัยของผู้เช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่าเช่าล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่าเช่าของผู้เช่าซื้อ

H_0 : สภาพที่พักอาศัยของผู้เช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่าเช่าล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่าเช่าของผู้เช่าซื้อ

H_1 : สภาพที่พักอาศัยของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่าเช่าล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่าเช่าของผู้เช่าซื้อ

ตาราง 23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพที่พักอาศัยของผู้เช่าซื้อกับวันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ

ลักษณะผู้เช่าซื้อ	วันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนด							
	ภายใน 8-30 วัน	ภายใน 31 - 90 วัน	ภายใน 91 วัน ขึ้นไป	ไม่เคย ค้าง ชำระ	รวม	χ^2	P	V
5. สภาพที่พักอาศัย								
- บ้านเดี่ยว	15	9	9	23	56			
- ทาวน์เฮาส์	42	45	73	39	199			
- อาคารพาณิชย์	19	24	27	23	93			
- คอนโดมิเนียม	8	11	9	4	32			
- บ้านพักข้าราชการหรือบ้านพักบริษัท	4	9	3	6	22			
- บ้านไม้หรือบ้านปูน	3	8	11	8	30			
รวม	91	106	132	103	432	27.964*	0.022	0.147

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 23 ผลการวิเคราะห์ พบว่า สภาพที่พักอาศัยของผู้เช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ โดยรวมมีค่า Probability เท่ากับ 0.022 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 ยอมรับสมมติฐานรอง H_1 หมายความว่า สภาพที่พักอาศัยของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเพื่อหาระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยใช้ สถิติ Cramer's V พบว่า สภาพที่พักอาศัยของผู้เช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ ถึงร้อยละ 14.7

สมมติฐานข้อที่ 5.4 สภาพที่พักอาศัยของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ

H_0 : สภาพที่พักอาศัยของผู้เช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัท กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ

H_1 : สภาพที่พักอาศัยของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัท กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ

ตาราง 24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพที่พักอาศัยของผู้เช่าซื้อกับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจาก
บริษัทกรณีที่กำลังชำระค่างวดเช่าซื้อ

ลักษณะผู้เช่าซื้อ	การได้รับการแจ้งข้อมูลจากบริษัท กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ				χ^2	P	V
	ทาง โทรศัพท์	จดหมาย เตือน การ	ไม่เคย ได้รับ การติด	รวม			
5. สภาพที่พักอาศัย							
- บ้านเดี่ยว	14	17	25	56			
- ทาวน์เฮาส์	41	118	40	199			
- อาคารพาณิชย์	17	51	25	93			
- คอนโดมิเนียม	8	20	4	32			
- บ้านพักข้าราชการหรือบ้านพักบริษัท	7	11	4	22			
- บ้านไม้หรือบ้านปูน	4	21	5	30			
รวม	91	238	103	432	25.921*	0.004	0.173

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 24 ผลการวิเคราะห์ พบว่า สภาพที่พักอาศัยของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ โดยรวมมีค่า Probability เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 ยอมรับสมมติฐานรอง H_1 หมายความว่า สภาพที่พักอาศัยของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัท กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเพื่อหาระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยใช้ สถิติ Cramer's V พบว่า สภาพที่พักอาศัยของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ ถึงร้อยละ 17.3

สมมติฐานข้อที่ 6 สถานภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์ ประกอบด้วยสมมติฐานย่อย 4 สมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 6.1 สถานภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ

H_0 : สถานภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ

H_1 : สถานภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ

ตาราง 25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อกับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ

ลักษณะผู้เช่าซื้อ	วิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ					
	ชำระเป็นเงินสด/เช็ค/หักบัญชีอัตโนมัติ	ชำระโดยโอนเงินผ่านธนาคาร	รวม	χ^2	P	V
6. สถานภาพของการพักอาศัย						
- เจ้าของ	42	143	185			
- ผู้อาศัย	35	95	130			
- เช่าหรือเช่า	28	89	117			
รวม	105	327	432	0.751	0.687	

จากตาราง 25 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.687 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า สถานภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 6.2 สถานภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ

H_0 : สถานภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ

H_1 : สถานภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ

ตาราง 26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อกับประวัติการชำระค่าเช่าล่าช้าของผู้เช่าซื้อ

ลักษณะผู้เช่าซื้อ	ประวัติการชำระค่าเช่าล่าช้า					
	เคย	ไม่เคย	รวม	χ^2	P	V
6. สถานภาพของการพักอาศัย						
- เจ้าของ	141	44	185			
- ผู้อาศัย	101	29	130			
- เช่าหรือเช่า	87	30	117			
รวม	329	103	432	0.377	0.828	

จากตาราง 26 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.828 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า สถานภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่าเช่าล่าช้าของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 6.3 สถานภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่าเช่าล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่าเช่าของผู้เช่าซื้อ

H_0 : สถานภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่าเช่าล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่าเช่าของผู้เช่าซื้อ

H_1 : สถานภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่าเช่าล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่าเช่าของผู้เช่าซื้อ

ตาราง 27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อกับวันที่ชำระค่าเช่าล่วงหน้า
จากวันครบกำหนดชำระเงินค่าเช่าของผู้เช่าซื้อ

ลักษณะผู้เช่าซื้อ	วันที่ชำระค่าเช่าล่วงหน้าจากวันครบกำหนด							
	ภายใน 8-30 วัน	ภายใน 31 - 90 วัน	ภายใน 91 วัน ขึ้นไป	ไม่เคย ค้าง ชำระ	รวม	χ^2	P	V
6. สถานภาพของการพักอาศัย								
- เจ้าของ	36	42	60	47	185			
- ผู้อาศัย	39	33	33	25	130			
- เช่าหรือเช่า	16	31	39	31	117			
รวม	91	106	132	103	432	12.002	0.062	

จากตาราง 27 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.062 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า สถานภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่าเช่าล่วงหน้าจากวันครบกำหนดชำระเงินค่าเช่าของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 6.4 สถานภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่ค้างชำระค่าเช่าซื้อ

H_0 : สถานภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่ค้างชำระค่าเช่าซื้อ

H_1 : สถานภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่ค้างชำระค่าเช่าซื้อ

ตาราง 28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อกับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ

ลักษณะผู้เช่าซื้อ	การได้รับการแจ้งข้อมูลจากบริษัท กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ				χ^2	P	V
	ทาง โทรศัพท์	จดหมาย เตือน การ	ไม่เคย ได้รับ การติด	รวม			
6. สถานภาพของการพักอาศัย							
- เจ้าของ	39	102	44	185			
- ผู้อาศัย	34	67	29	130			
- เช่าหรือเช่า	18	69	30	117			
รวม	91	238	103	432	4.296	0.367	

จากตาราง 28 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.367 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า สถานภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัท กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 11 ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์ ประกอบด้วยสมมติฐานย่อย 4 สมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 11.1 ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ

H_0 : ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ

H_1 : ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ

ตาราง 29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อ กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ

องค์ประกอบการพิจารณาสินเชื่อเช่าซื้อ	วิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ					
	ชำระเป็นเงินสด/เช็ค/หักบัญชีอัตโนมัติ	ชำระโดยโอนเงินผ่านธนาคาร	รวม	χ^2	P	V
11. ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อ						
- รถยนต์ใหม่	89	284	373			
- รถยนต์เก่า	16	43	59			
รวม	105	327	432	0.294	0.588	

จากตาราง 29 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.588 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 11.2 ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ

H_0 : ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ

H_1 : ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ

ตาราง 30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อกับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ

องค์ประกอบการพิจารณา สินเชื่อเช่าซื้อ	ประวัติการชำระค่างวดเช่าซื้อล่าช้า					
	เคย	ไม่เคย	รวม	χ^2	P	V
11. ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อ						
- รถยนต์ใหม่	272	101	373			
- รถยนต์เก่า	57	2	59			
รวม	329	103	432	15.742*	0.000	0.191

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 30 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ โดยรวมมีค่า Probability เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 ยอมรับสมมติฐานรอง H_1 หมายความว่า ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเพื่อหาระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยใช้ สถิติ Cramer's V พบว่า ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ ถึงร้อยละ 19.1

สมมติฐานข้อที่ 11.3 ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ

H_0 : ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ

H_1 : ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ

ตาราง 31 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อกับวันที่ชำระค่างวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ

องค์ประกอบการพิจารณา สินเชื่อเช่าซื้อ	วันที่ชำระค่างวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนด					χ^2	P	V
	ภายใน 8-30 วัน	ภายใน 31 - 90 วัน	ภายใน 91 วัน ขึ้นไป	ไม่เคย ค้าง ชำระ	รวม			
11. ประเภทของรถยนต์ที่ขอ สินเชื่อเช่าซื้อ								
- รถยนต์ใหม่	79	90	104	100	373			
- รถยนต์เก่า	12	16	28	3	59			
รวม	91	106	132	103	432	16.676*	0.001	0.196

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 31 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ โดยรวมมีค่า Probability เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 ยอมรับสมมติฐานรอง H_1 หมายความว่า ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเพื่อหาระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยใช้ สถิติ Cramer's V พบว่า ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ ถึงร้อยละ 19.6

สมมติฐานข้อที่ 11.4 ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ

H_0 : ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ

H_1 : ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ

ตาราง 32 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเข้าซื้อกับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่างวดเข้าซื้อ

องค์ประกอบการพิจารณา สินเชื่อเข้าซื้อ	การได้รับการแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่างวดเข้าซื้อ						
	ทาง โทรศัพท์	จดหมาย เตือน การ	ไม่เคย ได้รับ การติด	รวม	χ^2	P	V
11. ประเภทของรถยนต์ที่ขอ สินเชื่อเข้าซื้อ							
- รถยนต์ใหม่	79	193	101	373			
- รถยนต์เก่า	12	45	2	59			
รวม	91	238	103	432	17.569*	0.000	0.202

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 32 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่างวดเข้าซื้อ โดยรวมมีค่า Probability เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 ยอมรับสมมติฐานรอง H_1 หมายความว่า ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่างวดเข้าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเพื่อหาระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยใช้ สถิติ Cramer's V พบว่า ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เข้าซื้อ ถึง ร้อยละ 20.2

สมมติฐานข้อที่ 12 วัดอุปสงค์ในการขอเข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเข้าซื้อของผู้เข้าซื้อรถยนต์ ประกอบด้วยสมมติฐานย่อย 4 สมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 12.1 วัดอุปสงค์ในการขอเข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เข้าซื้อ

H_0 : วัดอุปสงค์ในการขอเข้าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เข้าซื้อ

H_1 : วัดอุปสงค์ในการขอเข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เข้าซื้อ

ตาราง 33 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง วัตถุประสงค์ในการขอเช่าซื้อกับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ

องค์ประกอบในการพิจารณาสินเชื่อเช่าซื้อ	วิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ			χ^2	P	V
	ชำระเป็นเงินสด/เช็ค/หักบัญชีอัตโนมัติ	ชำระโดยโอนเงินผ่านธนาคาร	รวม			
12. วัตถุประสงค์ในการขอเช่าซื้อ						
- เพื่อใช้ส่วนตัว	55	188	243			
- เพื่อประกอบธุรกิจ	50	139	189			
รวม	105	327	432	0.844	0.358	

จากตาราง 33 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.358 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า วัตถุประสงค์ในการขอเช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 12.2 วัตถุประสงค์ในการขอเช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ

H_0 : วัตถุประสงค์ในการขอเช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ

H_1 : วัตถุประสงค์ในการขอเช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ

ตาราง 34 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง วัตถุประสงค์ในการขอเช่าซื้อกับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ

องค์ประกอบในการพิจารณา สินเชื่อเช่าซื้อ	ประวัติการชำระค่างวดเช่าซื้อล่าช้า			χ^2	P	V
	เคย	ไม่เคย	รวม			
12. วัตถุประสงค์ในการขอเช่าซื้อ						
- เพื่อใช้ส่วนตัว	185	58	243			
- เพื่อประกอบธุรกิจ	144	45	189			
รวม	329	103	432	0.000	0.989	

จากตาราง 34 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.989 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า วัตถุประสงค์ในการขอเช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 12.3 วัตถุประสงค์ในการขอเช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ

H_0 : วัตถุประสงค์ในการขอเช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ

H_1 : วัตถุประสงค์ในการขอเช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ

ตาราง 35 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง วัตถุประสงค์ในการขอเช่าซื้อกับวันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ

องค์ประกอบการพิจารณา สินเชื้เช่าซื้อ	วันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนด							
	ภายใน 8-30 วัน	ภายใน 31 - 90 วัน	ภายใน 91 วัน ขึ้นไป	ไม่เคย ค้าง ชำระ	รวม	χ^2	P	V
12. วัตถุประสงค์ในการขอ เช่าซื้อ								
- เพื่อใช้ส่วนตัว	47	59	76	61	243			
- เพื่อประกอบธุรกิจ	44	47	56	42	189			
รวม	91	106	132	103	432	1.262	0.738	

จากตาราง 35 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.738 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า วัตถุประสงค์ในการขอเช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 12.4 วัตถุประสงค์ในการขอเช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ

H_0 : วัตถุประสงค์ในการขอเช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัท กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ

H_1 : วัตถุประสงค์ในการขอเช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัท กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ

ตาราง 36 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง วัตถุประสงค์ในการขอเช่าซื้อกับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจาก บริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ

องค์ประกอบการพิจารณา สินเชื้เช่าซื้อ	การได้รับการแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ						
	ทาง โทรศัพท์	จดหมาย เตือน การ	ไม่เคย ได้รับ การติด	รวม	χ^2	P	V
12. วัตถุประสงค์ในการขอเช่าซื้อ							
- เพื่อใช้ส่วนตัว	50	135	58	243			
- เพื่อประกอบธุรกิจ	41	103	45	189			
รวม	91	238	103	432	0.085	0.959	

จากตาราง 36 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.959 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า วัตถุประสงค์ในการขอเช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 13 หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์ ประกอบด้วยสมมติฐานย่อย 4 สมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 13.1 หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ

H_0 : หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเช่าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ

H_1 : หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ

ตาราง 37 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเข้าซื้อกับวิธีการชำระค่า
งวดของผู้เข้าซื้อ

องค์ประกอบการพิจารณา สินเชื่อเข้าซื้อ	วิธีการชำระค่างวดของผู้เข้าซื้อ					
	ชำระเป็น เงินสด/ เช็ค/หัก	ชำระโดย โอนเงิน ผ่าน	รวม	χ^2	P	V
13. หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อ ขอสินเชื่อ						
- สมุดบัญชีเงินฝาก/แบงก์สเตทเมนต์	64	183	247			
- ใบแจ้งยอดเงินเดือน	36	113	149			
- โฉนดที่ดิน/ทะเบียนรถยนต์คันอื่น/ใบหุ้น	5	31	36			
รวม	105	327	432	2.471	0.291	

จากตาราง 37 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.291 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ
ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเข้าซื้อไม่มีความ
สัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เข้าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติ
ฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 13.2 หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับประวัติการ
ชำระค่างวดล่าช้าของผู้เข้าซื้อ

H_0 : หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเข้าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้า
ของผู้เข้าซื้อ

H_1 : หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของ
ผู้เข้าซื้อ

ตาราง 38 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเข้าซื้อหลักทรัพย์
ชำระค่างวดล่าช้าของผู้เข้าซื้อ

องค์ประกอบการพิจารณา สินเชื่อเข้าซื้อ	ประวัติการชำระค่างวดเข้าซื้อล่าช้า					
	เคย	ไม่เคย	รวม	χ^2	P	V
13. หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิง เพื่อขอสินเชื่อ						
- สมุดบัญชีเงินฝาก/แบงก์สเตทเมนต์	189	58	247			
- ใบแจ้งยอดเงินเดือน	115	34	149			
- โฉนดที่ดิน/ทะเบียนรถยนต์คันอื่น/ใบหุ้น	25	11	36			
รวม	329	103	432	0.997	0.607	

จากตาราง 38 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.607 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเข้าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เข้าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 13.3 หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เข้าซื้อ

H_0 : หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเข้าซื้อไม่มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เข้าซื้อ

H_1 : หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เข้าซื้อ

ตาราง 39 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเช่าซื้อ กับวันที่ชำระค่า
งวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ

องค์ประกอบการพิจารณา สินเชื่อเช่าซื้อ	วันที่ชำระค่างวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนด					χ^2	P	V
	ภายใน 8-30	ภายใน 31 - 90	ภายใน 91	ไม่ เคย ค้าง	รวม			
13. หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อ ขอสินเชื่อ								
- สมุดบัญชีเงินฝาก/แบงก์สเตทเมนต์	51	58	82	56	247			
- ใบแจ้งยอดเงินเดือน	25	45	44	35	149			
- โฉนดที่ดิน/ทะเบียนรถยนต์คันอื่น/ใบหุ้น	15	3	6	12	36			
รวม	91	106	132	103	432	18.885*	0.004	0.148

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 39 ผลการวิเคราะห์ พบว่า หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ โดยรวมมีค่า Probability เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 ยอมรับสมมติฐานรอง H_1 หมายความว่า หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับ สมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเพื่อหาระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยใช้ สถิติ Cramer's V พบว่า หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ ถึงร้อยละ 14.8

สมมติฐานข้อที่ 13.4 หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ

H_0 : หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเช่าซื้อ ไม่มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ

H_1 : หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ

ตาราง 40 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเข้าซื้อเข้ากับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่กำลังชำระค่างวดเข้าซื้อ

องค์ประกอบการพิจารณา สินเชื่อเข้าซื้อ	การได้รับการแจ้งข้อมูลจากบริษัท กรณีที่กำลังชำระค่างวดเข้าซื้อ						
	ทาง โทรศัพท์	จดหมาย เดือน การ	ไม่เคย ได้รับ การติดต่อ	รวม	χ^2	P	V
13. หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิง เพื่อขอสินเชื่อ							
- สมุดบัญชีเงินฝาก/แบงก์สเตทเมนต์	50	139	58	247			
- ใบแจ้งยอดเงินเดือน	27	88	34	149			
- โฉนดที่ดิน/ทะเบียนรถยนต์คันอื่น/ใบหุ้น	14	11	11	36			
รวม	91	238	103	432	11.304*	0.023	0.114

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 40 ผลการวิเคราะห์ พบว่า หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่กำลังชำระค่างวดเข้าซื้อ โดยรวมมีค่า Probability เท่ากับ 0.023 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 ยอมรับสมมติฐานรอง H_1 หมายความว่า หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัท กรณีที่กำลังชำระค่างวดเข้าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเพื่อหาระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยใช้ สถิติ Cramer's V พบว่า หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่กำลังชำระค่างวดเข้าซื้อ ถึงร้อยละ 11.4

สมมติฐานข้อที่ 15 อาชีพของผู้ค้ำประกัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเข้าซื้อของผู้เข้าซื้อรถยนต์ ประกอบด้วยสมมติฐานย่อย 4 สมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 15.1 อาชีพของผู้ค้ำประกัน มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เข้าซื้อ

H_0 : อาชีพของผู้ค้ำประกันไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เข้าซื้อ

H_1 : อาชีพของผู้ค้ำประกันมีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เข้าซื้อ

ตาราง 41 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง อาชีพของผู้ค้าประกันกับวิธีการชำระค่าวงวดของผู้เช่าซื้อ

ลักษณะผู้ค้าประกัน	วิธีการชำระค่าวงวดของผู้เช่าซื้อ			χ^2	P	V
	ชำระเป็นเงินสด/เช็ค/หักบัญชีอัตโนมัติ	ชำระโดยโอนเงินผ่านธนาคาร	รวม			
15. อาชีพ						
- เกษตรกร	6	42	48			
- ข้าราชการ	20	59	79			
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8	21	29			
- ลูกจ้างหรือพนักงานบริษัทเอกชน	29	90	119			
- ค้าขายหรือเจ้าของกิจการ	42	115	157			
รวม	105	327	432	4.361	0.359	

จากตาราง 41 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.359 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า อาชีพของผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่าวงวดของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 15.2 อาชีพของผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่าวงวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ

H_0 : อาชีพของผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่าวงวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ

H_1 : อาชีพของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่าวงวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ

ตาราง 42 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง อาชีพของผู้ค้าประกันกับประวัติการชำระค่าวงดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ

ลักษณะผู้ค้าประกัน	ประวัติการชำระ ค่าวงดเช่าซื้อล่าช้า			χ^2	P	V
	เคย	ไม่เคย	รวม			
15. อาชีพ						
- เกษตรกร	39	9	48			
- ข้าราชการ	59	20	79			
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ	24	5	29			
- ลูกจ้างหรือพนักงานบริษัทเอกชน	94	25	119			
- ค้าขายหรือเจ้าของกิจการ	113	44	157			
รวม	329	103	432	3.515	0.476	

จากตาราง 42 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.476 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า อาชีพของผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่าวงดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 15.3 อาชีพของผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่าวงดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่าวงดของผู้เช่าซื้อ

H_0 : อาชีพของผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่าวงดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่าวงดของผู้เช่าซื้อ

H_1 : อาชีพของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่าวงดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่าวงดของผู้เช่าซื้อ

ตาราง 43 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง อาชีพของผู้ค้าประกันกับวันที่ชำระค่าวงดล่าช้า นับจากวันครบกำหนด
ชำระเงินค่าวงดของผู้เช่าซื้อ

ลักษณะผู้ค้าประกัน	วันที่ชำระค่าวงดล่าช้า นับจากวันครบกำหนด							
	ภายใน 8-30 วัน	ภายใน 31 - 90 วัน	ภายใน 91 วัน ขึ้นไป	ไม่เคย ค้าง ชำระ	รวม	χ^2	P	V
15. อาชีพ								
- เกษตรกร	11	14	11	12	48			
- ข้าราชการ	12	22	27	18	79			
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ	7	4	11	7	29			
- ลูกจ้างหรือพนักงานบริษัทเอกชน	25	36	36	22	119			
- ค้าขาย / เจ้าของกิจการ	36	30	47	44	157			
รวม	91	106	132	103	432	11.812	0.461	

จากตาราง 43 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.461 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า อาชีพของผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่าวงดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่าวงดของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 15.4 อาชีพของผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่าวงดเช่าซื้อ

H_0 : อาชีพของผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่าวงดเช่าซื้อ

H_1 : อาชีพของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่าวงดเช่าซื้อ

ตาราง 44 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง อาชีพของผู้ค้าประกันกับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ

ลักษณะผู้ค้าประกัน	การได้รับการแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ						
	ทาง โทรศัพท์	จดหมาย เตือน การชำระ	ไม่เคยได้ รับการ ติดต่อ	รวม	χ^2	P	V
15. อาชีพ							
- เกษตรกร	12	27	9	48			
- ข้าราชการ	8	51	20	79			
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8	16	5	29			
- ลูกจ้างหรือพนักงานบริษัทเอกชน	23	71	25	119			
- ค้าขาย / เจ้าของกิจการ	40	73	44	157			
รวม	91	238	103	432	13.578	0.093	

จากตาราง 44 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่าProbability เท่ากับ 0.093 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า อาชีพของผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 16 สถานภาพสมรสของผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์ ประกอบด้วยสมมติฐานย่อย 4 สมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 16.1 สถานภาพสมรสของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ

H_0 : สถานภาพสมรสของผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ

H_1 : สถานภาพสมรสของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ

ตาราง 45 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพสมรสของผู้ค้าประกันกับวิธีการชำระค่าวงดของผู้เข้าซื้อ

ลักษณะผู้ค้าประกัน	วิธีการชำระค่าวงดของผู้เข้าซื้อ			χ^2	P	V
	ชำระเป็นเงินสด/เช็ค/หักบัญชีอัตโนมัติ	ชำระโดยโอนเงินผ่านธนาคาร	รวม			
16. สถานภาพสมรส						
- โสด	17	65	82			
- สมรส/ หย่าร้างหรือหม้าย	88	262	350			
รวม	105	327	432	0.703	0.402	

จากตาราง 45 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.402 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า สถานภาพสมรสของผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่าวงดของผู้เข้าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 16.2 สถานภาพสมรสของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่าวงดล่าช้าของผู้เข้าซื้อ

H_0 : สถานภาพสมรสของผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่าวงดล่าช้าของผู้เข้าซื้อ

H_1 : สถานภาพสมรสของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่าวงดล่าช้าของผู้เข้าซื้อ

ตาราง 46 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพสมรสของผู้ค้าประกันกับประวัติการชำระค่าวงดล่าช้าของผู้
เช่าซื้อ

ลักษณะผู้ค้าประกัน	ประวัติการชำระค่าวงดเช่าซื้อล่าช้า					
	เคย	ไม่เคย	รวม	χ^2	P	V
16. สถานภาพสมรส						
- โสด	58	24				
- สมรส / หย่าร้าง / ม่าย	271	79				
รวม	329	103	432	1.641	0.200	

จากตาราง 46 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.200 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ
ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า สถานภาพสมรสของผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับประวัติการ
ชำระค่าวงดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่
ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 16.3 สถานภาพสมรสของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่าวงดล่าช้านับจากวัน
ครบกำหนดชำระเงินค่าวงดของผู้เช่าซื้อ

H_0 : สถานภาพสมรสของผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่าวงดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระ
เงินค่าวงดของผู้เช่าซื้อ

H_1 : สถานภาพสมรสของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่าวงดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระ
เงินค่าวงดของผู้เช่าซื้อ

ตาราง 47 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพสมรสของผู้ค้าประกันกับวันที่ชำระค่าวงดล่าช้านับจากวัน
ครบกำหนดชำระเงินค่าวงดของผู้เช่าซื้อ

ลักษณะผู้ค้าประกัน	วันที่ชำระค่าวงดล่าช้านับจากวันครบกำหนด							
	ภายใน 8-30 วัน	ภายใน 31 - 90 วัน	ภายใน 91 วัน ขึ้นไป	ไม่เคย ค้าง ชำระ	รวม	χ^2	P	V
16. สถานภาพสมรส								
- โสด	19	16	29	18	82			
- สมรส / หย่าร้าง / ม่าย	72	90	103	85	350			
รวม	91	106	132	103	432	2.173	0.537	

จากตาราง 47 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.537 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ
ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า สถานภาพสมรสของผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่า
วงดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่าวงดของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 16.4 สถานภาพสมรสของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจาก
บริษัทกรณีที่ค้างชำระค่าวงดเช่าซื้อ

H_0 : สถานภาพสมรสของผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัท กรณีที่
ค้างชำระค่าวงดเช่าซื้อ

H_1 : สถานภาพสมรสของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัท กรณีที่
ค้างชำระค่าวงดเช่าซื้อ

ตาราง 48 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพสมรสของผู้ค้าประกันกับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจาก บริษัทฯกรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ

ลักษณะผู้ค้าประกัน	การได้รับการแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ						
	ทางโทรศัพท์	จดหมายเตือนการชำระ	ไม่เคยได้รับการติดต่อ	รวม	χ^2	P	V
16. สถานภาพสมรส							
- โสด	13	45	24	82			
- สมรส / หย่าร้าง / ม่าย	78	193	79	350			
รวม	91	238	103	432	2.555	0.279	

จากตาราง 48 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.279 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า สถานภาพสมรสของผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 18 สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์ ประกอบด้วยสมมติฐานย่อย 4 สมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 18.1 สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ

H_0 : สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ

H_1 : สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ

ตาราง 49 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกันกับวิธีการชำระค่าวงวดของผู้เช่าซื้อ

ลักษณะผู้ค้าประกัน	วิธีการชำระค่าวงวดของผู้เช่าซื้อ					
	ชำระเป็น เงินสด/เช็ค/ หักบัญชี	ชำระโดย โอนเงิน ผ่าน	รวม	χ^2	P	V
18. สภาพที่พักอาศัย						
- บ้านเดี่ยว	14	35	49			
- ทาวน์เฮาส์	52	165	217			
- อาคารพาณิชย์	22	56	78			
- คอนโดมิเนียม	3	17	20			
- บ้านพักข้าราชการหรือบ้านพักบริษัทฯ	6	17	23			
- บ้านไม้หรือบ้านปูน	8	37	45			
รวม	105	327	432	3.166	0.674	

จากตาราง 49 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.674 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่าวงวดของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 18.2 สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่าวงวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ

H_0 : สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่าวงวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ

H_1 : สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่าวงวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ

ตาราง 50 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกันกับประวัติการชำระค่าวงดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ

ลักษณะผู้ค้าประกัน	ประวัติการชำระค่าวงดเช่าซื้อล่าช้า			χ^2	P	V
	เคย	ไม่เคย	รวม			
18. สภาพที่พักอาศัย						
- บ้านเดี่ยว	38	11	49			
- ทาวน์เฮาส์	174	43	217			
- อาคารพาณิชย์	52	26	78			
- คอนโดมิเนียม	14	6	20			
- บ้านพักข้าราชการหรือบ้านพักบริษัท	15	8	23			
- บ้านไม้หรือบ้านปูน	36	9	45			
รวม	329	103	432	8.159	0.148	

จากตาราง 50 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.148 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่าวงดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 18.3 สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่าวงดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่าวงดของผู้เช่าซื้อ

H_0 : สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่าวงดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่าวงดของผู้เช่าซื้อ

H_1 : สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่าวงดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่าวงดของผู้เช่าซื้อ

ตาราง 51 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกันกับวันที่ชำระค่าวงดล่าช้านับจากวัน
ครบกำหนดชำระเงินค่าวงดของผู้เช่าซื้อ

ลักษณะผู้ค้าประกัน	วันที่ชำระค่าวงดล่าช้านับจากวันครบกำหนด							
	ภายใน 8-30	ภายใน 31 - 90	ภายใน 91 วัน	ไม่ เคย ชำระ	รวม	χ^2	P	V
18. สภาพที่พักอาศัย								
- บ้านเดี่ยว	16	11	9	13	49			
- ทาวน์เฮาส์	33	60	79	45	217			
- อาคารพาณิชย์	17	13	25	23	78			
- คอนโดมิเนียม	8	4	5	3	20			
- บ้านพักข้าราชการหรือบ้านพักบริษัทฯ	6	4	5	8	23			
- บ้านไม้หรือบ้านปูน	11	14	9	11	45			
รวม	91	106	132	103	432	26.137*	0.037	0.142

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 51 ผลการวิเคราะห์ พบว่า สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่าวงดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่าวงดของผู้เช่าซื้อ โดยรวมมีค่า Probability เท่ากับ 0.037 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 ยอมรับสมมติฐานรอง H_1 หมายความว่า สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่าวงดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่าวงดของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเพื่อหาระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยใช้ สถิติ Cramer's V พบว่า สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่าวงดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่าวงดของผู้เช่าซื้อ ถึงร้อยละ 14.2

สมมติฐานข้อที่ 18.4 สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่ค้างชำระค่าวงดเช่าซื้อ

H_0 : สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัท กรณีที่ค้างชำระค่าวงดเช่าซื้อ

H_1 : สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัท กรณีที่ค้างชำระค่าวงดเช่าซื้อ

ตาราง 52 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกันกับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจาก บริษัทฯกรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ

ลักษณะผู้ค้าประกัน	การได้รับการแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ						
	ทาง โทรศัพท์	จดหมาย เตือน การชำระ	ไม่เคยได้ รับการ ติดต่อ	รวม	χ^2	P	V
18. สภาพที่พักอาศัย							
- บ้านเดี่ยว	18	20	11	49			
- ทาวน์เฮาส์	37	137	43	217			
- อาคารพาณิชย์	15	37	26	78			
- คอนโดมิเนียม	5	9	6	20			
- บ้านพักข้าราชการหรือบ้านพักบริษัทฯ	5	10	8	23			
- บ้านไม้หรือบ้านปูน	11	25	9	45			
รวม	91	238	103	432	20.230*	0.027	0.153

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 52 ผลการวิเคราะห์ พบว่า สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯกรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ โดยรวมมีค่า Probability เท่ากับ 0.027 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 ยอมรับสมมติฐานรอง H_1 หมายความว่า สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเพื่อหาระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยใช้ สถิติ Cramer's V พบว่า สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯกรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ ถึงร้อยละ 15.3

สมมติฐานข้อที่ 19 สถานภาพของการพักอาศัยของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์ ประกอบด้วยสมมติฐานย่อย 4 สมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 19.1 สถานภาพของการพักอาศัยของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ

H_0 : สถานภาพของการพักอาศัยของผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ

H_1 : สถานภาพของการพักอาศัยของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ

ตาราง 53 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพของการพักอาศัยของผู้ค้าประกันกับวิธีการชำระค่าวงวดของผู้เช่าซื้อ

ลักษณะผู้ค้าประกัน	วิธีการชำระค่าวงวดของผู้เช่าซื้อ					
	ชำระเป็นเงินสด/เช็ค/หักบัญชีอัตโนมัติ	ชำระโดยโอนเงินผ่านธนาคาร	รวม	χ^2	P	V
19. สถานภาพของการพักอาศัย						
- เจ้าของ	72	209	281			
- ผู้อาศัย	23	90	113			
- เช่าหรือเช่า	10	28	38			
รวม	105	327	432	1.308	0.520	

จากตาราง 53 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.520 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า สถานภาพของการพักอาศัยของผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่าวงวดของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 19.2 สถานภาพของการพักอาศัยของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่าวงวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ

H_0 : สถานภาพของการพักอาศัยของผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่าวงวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ

H_1 : สถานภาพของการพักอาศัยของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่าวงวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ

27
57
15
2
3
104

ตาราง 54 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพของการพักอาศัยของผู้ค้าประกันกับประวัติการชำระค่าวงดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ

ลักษณะผู้ค้าประกัน	ประวัติการชำระค่าวงดล่าช้า			χ^2	P	V
	เคย	ไม่เคย	รวม			
19. สถานภาพของการพักอาศัย						
- เจ้าของ	215	66	281			
- ผู้อาศัย	90	23	113			
- เช่าหรือเช่า	24	14	38			
รวม	329	103	432	4.313	0.116	

จากตาราง 54 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.116 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า สถานภาพของการพักอาศัยของผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่าวงดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 19.3 สถานภาพของการพักอาศัยของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่าวงดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่าวงดของผู้เช่าซื้อ

H_0 : สถานภาพของการพักอาศัยของผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่าวงดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่าวงดของผู้เช่าซื้อ

H_1 : สถานภาพของการพักอาศัยของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่าวงดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่าวงดของผู้เช่าซื้อ

ตาราง 55 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพของการพักอาศัยของผู้ค้าประกันกับวันที่ชำระค่าวงดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่าวงดของผู้เช่าซื้อ

ลักษณะผู้ค้าประกัน	วันที่ชำระค่าวงดล่าช้า นับจากวันครบกำหนด							
	ภายใน 8-30 วัน	ภายใน 31 - 90 วัน	ภายใน 91 วัน ขึ้นไป	ไม่เคย ค้าง ชำระ	รวม	χ^2	P	V
19. สถานภาพของการพักอาศัย								
- เจ้าของ	55	77	82	67	281			
- ผู้อาศัย	26	22	41	24	113			
- เช่าหรือเช่า	10	7	9	12	38			
รวม	91	106	132	103	432	6.948	0.326	

จากตาราง 55 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.326 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า สถานภาพของการพักอาศัยของผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่าวงดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่าวงดของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 19.4 สถานภาพของการพักอาศัยของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่ค้างชำระค่าวงดเช่าซื้อ

H_0 : สถานภาพของการพักอาศัยของผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัท กรณีที่ค้างชำระค่าวงดเช่าซื้อ

H_1 : สถานภาพของการพักอาศัยของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัท กรณีที่ค้างชำระค่าวงดเช่าซื้อ

ตาราง 56 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพของการพักอาศัยของผู้ค้าประกันกับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ

ลักษณะผู้ค้าประกัน	การได้รับการแจ้งข้อมูลจากบริษัท กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ				χ^2	P	V
	ทาง โทรศัพท์	จดหมาย เตือน การชำระ	ไม่เคยได้ รับการติด ต่อ	รวม			
19. สถานภาพของการพักอาศัย							
- เจ้าของ	58	157	66	281			
- ผู้อาศัย	25	65	23	113			
- เช่าหรือเช่า	8	16	14	38			
รวม	91	238	103	432	4.685	0.321	

จากตาราง 56 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.321 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า สถานภาพของการพักอาศัยของผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 20 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์ ประกอบด้วยสมมติฐานย่อย 4 สมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 20.1 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ

H_0 : ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ

H_1 : ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ

ตาราง 57 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกันกับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกัน	วิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ					
	ชำระเป็นเงินสด/เช็ค/หักบัญชีอัตโนมัติ	ชำระโดยโอนเงินผ่านธนาคาร	รวม	χ^2	P	V
20. ความสัมพันธ์						
- ครอบครัวเดียวกัน(พ่อ,แม่,พี่,น้อง)	32	109	141			
- ญาติ	33	120	153			
- เพื่อน / คนคุ้นเคย / ผู้บังคับบัญชา	40	98	138			
รวม	105	327	432	2.465	0.292	

จากตาราง 57 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.292 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 20.2 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ

H_0 : ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ

H_1 : ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ

ตาราง 58 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกันกับประวัติการชำระค่า
งวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อ และผู้ค้าประกัน	ประวัติการชำระค่างวดเช่าซื้อล่าช้า					
	เคย	ไม่เคย	รวม	χ^2	P	V
20. ความสัมพันธ์						
- ครอบครัวเดียวกัน(พ่อ,แม่,พี่,น้อง)	111	30	141			
-ญาติ	111	42	153			
- เพื่อน / คนคุ้นเคย / ผู้บังคับบัญชา	107	31	138			
รวม	329	103	432	1.753	0.416	

จากตาราง 58 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.416 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ
ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับ
ประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
การวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 20.3 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่า
ช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ

H_0 : ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้า นับจากวันครบ
กำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ

H_1 : ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้า นับจากวันครบ
กำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ

ตาราง 59 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกันกับวันที่ชำระค่างวดล่า
ช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อ และผู้ค้าประกัน	วันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวัน ครบกำหนด					χ^2	P	V
	ภายใน 8-30	ภายใน 31 - 90	ภายใน 91 วัน	ไม่ เคย ค้าง	รวม			
20. ความสัมพันธ์								
- ครอบครัวเดียวกัน(พ่อ,แม่,พี่,น้อง)	33	40	36	32	141			
- ญาติ	35	30	47	41	153			
- เพื่อน / คนคุ้นเคย / ผู้บังคับบัญชา	23	36	49	30	138			
รวม	91	106	132	103	432	7.533	0.274	

จากตาราง 59 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.274 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ
ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับ
วันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.5 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 20.4 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อ
แจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ

H_0 : ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจาก
บริษัท กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ

H_1 : ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจาก
บริษัท กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ

ตาราง 60 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกันกับการได้รับการติดต่อ
แจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและ ผู้ค้าประกัน	การได้รับการแจ้งข้อมูลจากบริษัท กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ				χ^2	P	V
	ทาง โทรศัพท์	จดหมาย เตือน การชำระ	ไม่เคยได้ รับการติด ต่อ	รวม			
20. ความสัมพันธ์							
- ครอบครัวเดียวกัน(พ่อ,แม่,พี่,น้อง)	34	77	30	141			
- ญาติ	35	76	42	153			
- เพื่อน / คนคุ้นเคย / ผู้บังคับบัญชา	22	85	31	138			
รวม	91	238	103	432	5.795	0.215	

จากตาราง 60 ผลการวิเคราะห์ พบว่ามีค่า Probability เท่ากับ 0.215 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ
ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับ
การได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัท กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5
ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

7.2 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ Discriminant Analysis ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์พฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้าสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ยี่ห้อของ บริษัทไทยอูโตเซลล์
จำกัด โดยใช้วิธี การวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) แบบมีขั้นตอน (Stepwise Method) ซึ่ง
จำแนกกลุ่มลูกหนี้เป็น 3 กลุ่มคือ ลูกหนี้ปกติ ลูกหนี้มีปัญหา(ค้างชำระไม่เกิน 3 งวด) และลูกหนี้เสีย(ค้าง
ชำระเกิน 3 งวด) โดยนำเสนอรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สถิติพรรณนาความแตกต่างระหว่างกลุ่มลูกหนี้ทั้ง 3 กลุ่มด้วยค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 2 สรุปผลการทดสอบตัวแปร

ตอนที่ 3 ผลการจำแนกประเภท

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลจากตัวแปรอิสระ 3 ส่วนคือ 1)ลักษณะผู้เช่าซื้อในด้านอายุและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน
2)เงื่อนไขในการเช่าซื้อในด้านวงเงินสินเชื่อที่ได้รับอนุมัติ,อัตราเงินวงเริ่มแรก,ระยะเวลาการผ่อนชำระและ
ค่างวดเช่าซื้อต่อเดือน 3)ลักษณะผู้ค้าประกันในด้านอายุและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยง
เบนมาตรฐาน โดยจำแนกตามกลุ่มลูกหนี้ 3 กลุ่ม ปรากฏดังตาราง 61

ตาราง 61 แสดง ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามกลุ่มลูกหนี้ 3 กลุ่ม

ตัวแปรอิสระ	ลูกหนี้ปกติ		ลูกหนี้มีปัญหา		ลูกหนี้เสีย	
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
อายุของผู้เช่าซื้อ	37.53	7.27	37.25	7.18	37.42	7.19
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้เช่าซื้อ	25,111.11	8,095.68	26,729.17	7,918.48	23,194.44	6,393.04
วงเงินสินเชื่อ	571,373.20	119,850.20	545,806.83	197,392.24	504,610.15	180,529.16
อัตราเงินวงเริ่มแรก	35.97	12.45	30.23	9.39	27.29	8.93
ระยะเวลาการผ่อนชำระ	44.42	9.10	44.79	9.14	46.54	8.98
ค่างวดเช่าซื้อต่อเดือน	10,744.38	3,592.11	11,208.31	4,553.00	10,487.60	3,378.67
อายุของผู้ค้ำประกัน	42.01	6.38	41.01	7.48	40.51	7.33
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ค้ำประกัน	30,444.44	10,537.83	27,645.83	7,749.10	27,097.22	10,329.75

จากตาราง 61 พบว่า อายุของผู้เช่าซื้อ วงเงินสินเชื่อ อัตราเงินวงเริ่มแรก อายุของผู้ค้ำประกัน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ค้ำประกัน ของกลุ่มลูกหนี้ปกติมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มลูกหนี้มีปัญหาและกลุ่มลูกหนี้เสีย ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้เช่าซื้อและค่างวดเช่าซื้อต่อเดือน ของกลุ่มลูกหนี้ปัญหามีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มลูกหนี้ปกติและกลุ่มลูกหนี้เสีย สำหรับระยะเวลาการผ่อนชำระนั้นพบว่าค่าเฉลี่ยในกลุ่มลูกหนี้เสียสูงกว่ากลุ่มอื่น

นอกจากนี้ยังพบว่า การกระจายของอายุผู้เช่าซื้อ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้เช่าซื้อ อัตราเงินวงเริ่มแรก และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ค้ำประกัน ของกลุ่มลูกหนี้ปกติมีค่าสูงกว่ากลุ่มลูกหนี้มีปัญหาและกลุ่มลูกหนี้เสีย ส่วนการกระจายของวงเงินสินเชื่อ ระยะเวลาการผ่อนชำระ ค่างวดเช่าซื้อต่อเดือน และอายุของผู้ค้ำประกันของกลุ่มลูกหนี้มีปัญหา มีค่าสูงกว่ากลุ่มลูกหนี้ปกติและกลุ่มลูกหนี้เสีย

ในการทดสอบสมมติฐานด้วยวิธี Discriminant Analysis สามารถเขียนสมมติฐานงานวิจัยได้ดังนี้ อายุและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้เช่าซื้อ, วงเงินสินเชื่อที่ได้รับอนุมัติ, อัตราเงินวงเริ่มแรก, ระยะเวลาการผ่อนชำระ, ค่างวดเช่าซื้อต่อเดือน, อายุและรายได้เฉลี่ยของผู้ค้ำประกัน สามารถที่จะจำแนกกลุ่มลูกหนี้ปกติ, กลุ่มลูกหนี้มีปัญหาและกลุ่มลูกหนี้เสีย

ตอนที่ 2 สรุปผลการทดสอบตัวแปร

ตาราง 62 สรุปผลการทดสอบตัวแปร

ตัวแปรอิสระ	ระดับนัยสำคัญของความแตกต่างของค่าเฉลี่ย		Structure Matrix	
	F-ratio	Significant level	Function 1	Function 2
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้เช่าซื้อ	7.998	0.000	0.190	.888*
อัตราเงินวางเริ่มแรก	26.056	0.000	.902*	-0.001
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ค้าประกัน	5.012	0.007	.388*	-0.141
Eigenvalues			0.149	0.040
% of Variance explained			78.7	21.3
Canonical correlation			0.361	0.197
Wilks' Lambda			0.836	0.0961
Significant level of Wilks' Lambda			0.000	0.000

จากตาราง 62 สามารถอธิบายผลดังนี้

จากการทดสอบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ(ตามตาราง 61) เพื่อดูความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยใช้สถิติทดสอบ F และ Wilks' Lambda เมื่อพิจารณาจากค่า Significant level พบว่า ความแตกต่างระหว่างกลุ่มของค่าเฉลี่ยของตัวแปรจำแนกด้าน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้เช่าซื้อ อัตราเงินวางเริ่มแรก และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ค้าประกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าตัวแปรอิสระหรือตัวแปรจำแนกดังกล่าวสามารถนำมาวิเคราะห์จำแนกประเภทได้ ส่วนค่าเฉลี่ยของอายุผู้เช่าซื้อ วงเงินสินเชื่อที่ได้รับอนุมัติ ระยะเวลาการผ่อนชำระ ค่างวดเช่าซื้อต่อเดือน และอายุของผู้ค้าประกันไม่มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่ม จึงไม่สามารถนำมาวิเคราะห์จำแนกประเภทได้

จากตารางพบว่า สมการที่1 มีค่าEigenvalues 0.149 ส่วนสมการที่2 มีค่า Eigenvalues 0.040 แสดงว่ามีความแตกต่างระหว่างกลุ่มน้อยกว่าความแตกต่างภายในกลุ่ม ถ้าค่าEigenvalues มีค่ามากกว่า 1 แสดงว่ามีความแตกต่างระหว่างกลุ่มมากกว่าความแตกต่างภายในกลุ่ม ดังนั้นค่าEigenvalues จะเป็นตัวที่อธิบายความผันแปรของตัวแปรทั้งหมด ถ้ามีค่าสูงหมายความว่าสมการนั้นอธิบายการผันแปรของตัวแปรได้มากตัว

จากการวิเคราะห์ร้อยละของการผันแปร (Percentage of Variance) พบว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมดในสมการที่1 สามารถอธิบายการผันแปรของกลุ่มลูกหนี้ทั้งหมดได้ร้อยละ 78.7 ส่วนสมการที่2 สามารถอธิบายการผันแปรของกลุ่มลูกหนี้ได้ร้อยละ 21.3 ดังนั้นจึงควรใช้สมการที่1 ในการพยากรณ์ให้กับกลุ่มลูกหนี้ต่างๆ เพราะสามารถอธิบายความผันแปรได้มากกว่า

ค่า Canonical Correlation ของสมการที่ 1 และสมการที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.361 และ 0.197 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ต่ำ แสดงว่าตัวแปรอิสระหรือตัวแปรจำแนก มีความสัมพันธ์กับความเป็นสมาชิกของแต่ละกลุ่มน้อย

ค่า Wilks' Lambda แสดงว่ามีความแตกต่างกันระหว่างค่ากลางของกลุ่มลูกหนี้ โดยมีค่านัยสำคัญต่ำกว่า 0.05 แสดงว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายถึงค่ากลางของกลุ่มลูกหนี้ไม่เท่ากันทั้ง 3 กลุ่ม จากสมการที่ 1 สามารถสรุปได้ว่า

- สมการในการแบ่งกลุ่มลูกหนี้ คือ $(0.066)\text{รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้เช่าซื้อ} + (0.920)\text{อัตราเงินวางเริ่มแรก} + (0.407)\text{รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ค้าประกัน}$

จากสมการจะเห็นว่า อัตราเงินวางเริ่มแรก เป็นตัวแปรที่สำคัญที่สุดในการจำแนก

ตอนที่ 3 ผลการจำแนกประเภท

ตาราง 63 แสดงการทำนายการเป็นสมาชิกกลุ่ม โดยการจำแนกประเภทที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยวิธีแบบขั้นตอน (Stepwise Method)

ผลการจำแนกประเภทแบบขั้นตอน

กลุ่มสมาชิก	ทำนายการเป็นสมาชิกกลุ่ม						จำนวน
	ลูกหนี้ปกติ		ลูกหนี้มีปัญหา		ลูกหนี้เสีย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ลูกหนี้ปกติ	73	50.7	34	23.6	37	25.7	144
ลูกหนี้มีปัญหา	32	22.2	63	43.8	49	34.0	144
ลูกหนี้เสีย	25	17.4	35	24.3	84	58.3	144

ทำนายการเป็นสมาชิกกลุ่มได้ถูกต้องร้อยละ 50.9

จากตาราง 63 แสดงว่าเมื่อวัดขนาดความถูกต้องของการพยากรณ์ด้วยวิธี Original จะได้ค่าความถูกต้องเท่ากับร้อยละ 50.9 แสดงว่าตัวแปรที่มีคุณสมบัติเป็นตัวแปรจำแนกได้ดี โดยลูกหนี้เสียเป็นกลุ่มที่มีความถูกต้องในการทำนายการเป็นสมาชิกกลุ่มได้ถูกต้องสูงสุดถึงร้อยละ 58.3 ลูกหนี้ปกติเป็นกลุ่มที่มีความถูกต้องในการทำนายการเป็นสมาชิกกลุ่มได้ถูกต้องเป็นอันดับรองโดยมีอัตราร้อยละ 50.7 ส่วนลูกหนี้มีปัญหาเป็นกลุ่มที่มีความถูกต้องในการทำนายการเป็นสมาชิกของกลุ่มได้ถูกต้องน้อยที่สุดโดยมีอัตราเพียงร้อยละ 43.8

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา พฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้ำสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์อู่ซุซุ ของ บริษัท ไทยอโต้เชลล์ จำกัด เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดมาตรการควบคุมเพื่อลดความเสี่ยงของธุรกิจเช่าซื้อ ผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังต่อไปนี้

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้ำสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์อู่ซุซุ ของ บริษัทไทยอโต้เชลล์ จำกัด
2. เพื่อศึกษาลักษณะผู้เช่าซื้อที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้ำสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์อู่ซุซุของบริษัทไทยอโต้เชลล์จำกัด
3. เพื่อศึกษาเงื่อนไขในการเช่าซื้อที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้ำสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์อู่ซุซุของบริษัทไทยอโต้เชลล์จำกัด
4. เพื่อศึกษาลักษณะองค์ประกอบการพิจารณาสินเชื่อเช่าซื้อที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้ำสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์อู่ซุซุของบริษัทไทยอโต้เชลล์จำกัด
5. เพื่อศึกษาลักษณะผู้ค้ำประกันการเช่าซื้อที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้ำสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์อู่ซุซุของบริษัทไทยอโต้เชลล์จำกัด
6. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้ำประกันที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้ำสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์อู่ซุซุของบริษัทไทยอโต้เชลล์จำกัด

สมมติฐานในการวิจัย

1. อายุของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค้างงวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์
2. สถานภาพสมรสของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค้างงวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์
3. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค้างงวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์
4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้เช่าซื้อที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค้างงวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์
5. สภาพที่พำนักอาศัยของผู้เช่าซื้อที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค้างงวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์

6. สถานภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์
7. วงเงินสินเชื่อที่ได้รับอนุมัติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์
8. อัตราเงินดาวน์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์
9. ระยะเวลาการผ่อนชำระมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์
10. ค่างวดเช่าซื้อต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์
11. ประเภทของรถยนต์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์
12. วัตถุประสงค์ในการขอเช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์
13. หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์
14. อายุของผู้ค้ำประกันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์
15. อาชีพของผู้ค้ำประกันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์
16. สถานภาพสมรสของผู้ค้ำประกันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์
17. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ค้ำประกันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์
18. สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้ำประกันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์
19. สถานภาพของการพักอาศัยของผู้ค้ำประกันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์
20. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้ำประกันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือลูกค้าที่ใช้บริการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์อู่ชูชู ของ บริษัทไทยอโต้เชลล์ จำกัด จำนวน 20,000 ราย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ กลุ่มลูกค้าที่ใช้บริการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์อู่ชูชู ของ บริษัทไทยอโต้เชลล์ จำกัด โดยใช้วิธีคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane ได้ 392 ตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้

สำรวจค่าเผื่อการสูญเสียของแบบสอบถาม 10 % เท่ากับ 40 ตัวอย่าง รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 432 ตัวอย่าง

สำหรับการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจะใช้การสุ่มตัวอย่างโดยจะใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) ซึ่งแบ่งจากพฤติกรรมการชำระหนี้ของผู้เช่าซื้อที่แยกเป็น 3 กลุ่ม แล้วจึงทำการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ตารางเลขสุ่ม (Table of Random Numbers) โดยมีกลุ่มตัวอย่างละ 144 ตัวอย่างจาก พฤติกรรมการชำระหนี้ทั้ง 3 แบบ รวมเป็น 432 ตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาระหว่างเดือน พฤษภาคม ถึง กรกฎาคม 2546

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งแบ่งเป็น 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับลักษณะของผู้เช่าซื้อจำนวน 6 ข้อ เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended response questions) จำนวน 2 ข้อคือ ข้อ 1 และ 4 เป็นคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple choice Questions) จำนวน 4 ข้อคือ ข้อ 2,3,5 และ 6

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับเงื่อนไขในการเช่าซื้อรถยนต์ จำนวน 4 ข้อ คือ ข้อ 7 ถึง 10 เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended response questions) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale)

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับองค์ประกอบการพิจารณาสินเชื่อเช่าซื้อ จำนวน 3 ข้อ คือ ข้อ 11 ถึง 13 เป็นคำถามแบบมีคำตอบ 2 คำตอบ (Dichotomous Questions) ให้เลือก จำนวน 1 ข้อ คือ ข้อ 11 และคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple choice Questions) จำนวน 2 ข้อคือ ข้อ 12 และ 13 โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับลักษณะผู้ค้ำประกัน จำนวน 6 ข้อ คือข้อ 14 ถึง 19 เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended response questions) จำนวน 2 ข้อคือ ข้อ 14 และ 17 เป็นคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple choice Questions) จำนวน 4 ข้อคือ ข้อ 15,16,18 และ 19

ส่วนที่ 5 คำถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้ำประกัน คือ ข้อ 20 เป็นคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple choice Questions) ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ส่วนที่ 6 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้าสินเชื่อเช่าซื้ออีซูซุ จำนวน 6 ข้อคือ ข้อ 21 ถึง 26 โดย ข้อ 21,23,24-25 เป็นคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple choice Questions) และเป็นคำถามแบบมีคำตอบให้เลือก 2 คำตอบ (Dichotomous Questions)คือ ข้อ22

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้าสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์อีซูซุของ บริษัทไทยอโต้เชลส์ จำกัด โดยมีแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งได้จากการเก็บข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของผู้เช่าซื้อโดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 144 ตัวอย่าง ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากในแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ก่อนที่จะแปลงข้อมูลและเข้ารหัส (Coding) เพื่อทำการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Sciences) For Windows Version 10 และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดย ใช้ค่าสถิติต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เช่าซื้อ เงื่อนไขในการเช่าซื้อ องค์ประกอบของการพิจารณาสินเชื่อเช่าซื้อ ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ค้ำประกัน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้ำประกัน ข้อมูลพฤติกรรมการชำระหนี้ โดยคำนวณค่าร้อยละ(Percentage) ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน

2.1 สถิติ Chi-Square ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะผู้เช่าซื้อ เงื่อนไขในการเช่าซื้อ องค์ประกอบของการพิจารณาสินเชื่อเช่าซื้อ ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะผู้ค้ำประกัน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้ำประกัน ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ โดยที่ตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม เป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ(Nominal scale)

2.2 สถิติ Discriminant Analysis ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะผู้เช่าซื้อ เงื่อนไขในการเช่าซื้อ องค์ประกอบของการพิจารณาสินเชื่อเช่าซื้อ ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะผู้ค้ำประกัน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้ำประกัน ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ โดยที่ตัวแปรอิสระเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ และตัวแปรตามเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ(Nominal scale)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะผู้เช่าซื้อ

จากการวิจัยพบว่า

อายุเฉลี่ยของผู้เช่าซื้ออยู่ที่ 37 ปี โดยผู้เช่าซื้อที่อายุน้อยสุดคือ 23 ปี สูงสุดคือ 59 ปี ซึ่งส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขายหรือเป็นเจ้าของกิจการคิดเป็นร้อยละ 47 และสมรสแล้ว และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,011.57 บาท สภาพที่พักอาศัยเป็นทาวน์เฮาส์ และเป็นเจ้าของที่พักอาศัย

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเงื่อนไขในการเช่าซื้อ

จากการวิจัยพบว่า

วงเงินสินเชื่อที่บริษัทขอนแก่นมีมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 540,596.72 ต่ำสุดอยู่ที่ 107,000 บาทและสูงสุดอยู่ที่ 1,780,000 บาท และอัตราเงินวางเริ่มแรกต่ำสุดคือ 15% และสูงสุดที่ 79% ค่าเฉลี่ยคือร้อยละ 31.16 โดยมีระยะเวลาการผ่อนชำระระหว่าง 12 เดือนถึง 72 เดือน ซึ่งระยะเวลาโดยเฉลี่ยที่ 45 เดือน ส่วนค่างวดเช่าซื้อต่อเดือนโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 10,813.43 บาท

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของการพิจารณาสินเชื่อเช่าซื้อ

จากการวิจัยพบว่า

จากกลุ่มตัวอย่างส่วนมากผู้เช่าซื้อมักจะทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์ในการเช่าซื้อเพื่อใช้ส่วนตัวมากกว่าใช้ประกอบธุรกิจ ซึ่งเอกสารที่ใช้อ้างอิงในการขอสินเชื่อคือ สมุดบัญชีเงินฝากหรือแบงก์สเตทमेंท์ รองลงมาใช้สลิปเงินเดือน(ใบแจ้งยอดเงินเดือน)เป็นเอกสารอ้างอิง

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะผู้ค้าประกัน

จากการวิจัยพบว่า

อายุเฉลี่ยของผู้ค้าประกันอยู่ที่ 41 ปี โดยผู้ค้าประกันที่อายุน้อยสุดคือ 22 ปี สูงสุดคือ 60 ปี และมีรายได้เฉลี่ย 28,395.83 บาท ซึ่งส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขายหรือเป็นเจ้าของกิจการคิดเป็นร้อยละ 36 และสมรสแล้ว สภาพที่พักอาศัยเป็นทาวน์เฮาส์ และมีสถานภาพเป็นเจ้าของที่พักอาศัย

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกัน

จากการวิจัยพบว่า

ผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นญาติของผู้เช่าซื้อ ถึงร้อยละ 36 รองลงมาคือผู้ค้าประกันมักเป็นคนในครอบครัวเดียวกันกับผู้เช่าซื้อ เช่นเป็น พ่อ แม่ พี่ น้อง ซึ่งมีถึงร้อยละ 33 และเป็นเพื่อนหรือคนคุ้นเคยร้อยละ 32

ส่วนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการชำระหนี้ของผู้เช่าซื้อ

จากการวิจัยพบว่า

ผู้เช่าซื้อส่วนมากจะชำระค่างวดเช่าซื้อโดยใช้วิธีการโอนเงินผ่านธนาคารถึงร้อยละ 76 และมีผู้เช่าซื้อร้อยละ 76 ที่มีประวัติการเคยชำระค่างวดเช่าซื้อล่าช้า และจะชำระค่างวดที่ล่าช้าหลังจาก 90 วันนับจากวันครบกำหนดชำระ ซึ่งลูกค้าที่ชำระค่างวดเช่าซื้อล่าช้าส่วนมากมักจะได้รับการแจ้งข้อมูลการค้างชำระค่าเช่าซื้อโดยได้รับจดหมายเตือนการชำระหนี้ค่างวดมากกว่าทางโทรศัพท์ และสถานะปัจจุบันของตัวอย่างที่เก็บมานั้นจะแบ่งลูกหนี้เป็น 3 กลุ่มกลุ่มละเท่าๆกัน

ส่วนที่ 7 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน

7.1 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ Chi – Square ในการทดสอบสมมติฐาน

จากการวิจัยพบว่า

สมมติฐานข้อที่ 2 อาชีพของผู้เช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อ รถยนต์ ประกอบด้วยสมมติฐานย่อย 4 สมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 2.1

อาชีพของผู้เช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2.2

อาชีพของผู้เช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2.3

อาชีพของผู้เช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2.4

อาชีพของผู้เข้าซื้อ มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัท กรณีที่ค้างชำระค่างวดเข้าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 3 สถานภาพสมรสของผู้เช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์ ประกอบด้วยสมมติฐานย่อย 4 สมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 3.1

สถานภาพสมรสของผู้เช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 3.2

สถานภาพสมรสของผู้เช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่าเช่าของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และมีระดับความสัมพันธ์ร้อยละ 13.3

สมมติฐานข้อที่ 3.3

สถานภาพสมรสของผู้เช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และมีระดับความสัมพันธ์ร้อยละ 14.6

สมมติฐานข้อที่ 3.4

สถานภาพสมรสของผู้เข้าซื้อ มีความสัมพันธ์การได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่กำลังชำระค่างวด
เข้าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และมีระดับความ
สัมพันธ์ร้อยละ 13.8

สมมติฐานข้อที่ 5 สภาพที่พึงอาศัยของผู้เข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค้างวดเข้าซื้อของผู้เข้าซื้อรถยนต์ ประกอบด้วยสมมติฐานย่อย 4 สมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 5.1

สภาพที่พื้กอาศัยของผู้เช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 5.2

สภาพที่พื้กอาศัยของผู้เช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และมีระดับความสัมพันธ์ร้อยละ 20.9

สมมติฐานข้อที่ 5.3

สภาพที่พหุศาสตร์ของผู้เช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และมีระดับความสัมพันธ์ร้อยละ 14.7

สมมติฐานข้อที่ 5.4

สภาพที่พหุศาสตร์ของผู้เข้าซื้อ มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่กำลังชำระค่า
งวดเข้าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และมีระดับ
ความสัมพันธ์ร้อยละ 17.3

สมมติฐานข้อที่ 6 สถานภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค้างงวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์ ประกอบด้วยสมมติฐานย่อย 4 สมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 6.1

สถานภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ อย่างไม่มีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 6.2

สถานะภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่าเช่าของผู้เช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 6.3

สถานะภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อ ความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระ
เงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้ง
ไว้

สมมติฐานข้อที่ 6.4

สภาพภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่กำลังชำระค่างวดเช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 11 ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเข้าซื้อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค้างงวด
 เช่าซื้อของผ้เช่าซื้อรถยนต์ ประกอบด้วยสมมติฐานย่อย 4 สมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 11.1

ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 11.2

ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และมีระดับความสัมพันธ์ร้อยละ 19.1

สมมติฐานข้อที่ 11.3

ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระ
เงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และ
มีระดับความสัมพันธ์ร้อยละ 19.6

สมมติฐานข้อที่ 11.4

ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯกรณีที่
ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และ
มีระดับความสัมพันธ์ร้อยละ 20.2

สมมติฐานข้อที่ 12 วัดอุปสงค์ในการขอเช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค้างงวดเช่าซื้อของ
ผู้เช่าซื้อรถยนต์ ประกอบด้วยสมมติฐานย่อย 4 สมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 12.1

วัตถุประสงค์ในการขอเช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่าของของผู้เช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 12.2

วัตถุดิบประสมใช้ในการขอเช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่าเช่าของผู้เช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 12.3

วัตถุประสงค์ในการขอเข้าชื่อ มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระต่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินต่างวด
ของผู้เข้าชื่อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 12.4

วัตถุดิบประสมใช้ในการขอเช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่า
งวดเช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 13 หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเข้าซื้อ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การชำระหนี้ค่างวดเข้าซื้อของผู้เข้าซื้อรถยนต์ ประกอบด้วยสมมติฐานย่อย 4 สมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 13.1

หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเข้าซื้อ มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่าของของผู้เข้าซื้อ อย่าง
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 13.2

หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 13.3

หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเข้าซื้อ มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เข้าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และมีระดับความสัมพันธ์ร้อยละ 14.8

สมมติฐานข้อที่ 13.4

หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อ มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจาก
บริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่างวดสินเชื่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการ
วิจัยที่ตั้งไว้ และมีระดับความสัมพันธ์ร้อยละ 11.4

สมมติฐานข้อที่ 15 อาชีพของผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค้างงวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์ ประกอบด้วยสมมติฐานย่อย 4 สมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 15.1

อาชีพของผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่าของของผู้เข้าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 15.2

อาชีพของผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่าวงล่าช้าของผู้เช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 15.3

อาชีพของผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่าวงดล่ำชำนับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่าวงดล่ำของผู้
เช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 15.4

อาชีพของผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัท กรณีที่ต่างชำระค่างวด
เช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 16 สถานภาพสมรสของผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ต่างงวดเข้า
ชื่อของผู้เข้าชื่อรถยนต์ ประกอบด้วยสมมติฐานย่อย 4 สมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 16.1

สถานะภาพสมรสของผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่าของเบี้ยเข้าชื่อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 16.2

สถานภาพสมรสของผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่าวงล่าช้าของผู้เช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 16.3

สถานภาพสมรสของผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่าวงดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่าวงดของผู้เข้าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 16.4

สถานภาพสมรสของผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 18 สภาพที่พึงอาศัยของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค้างวดเข้าซื้อของผ้เข้าซื้อรถยนต์ ประกอบด้วยสมมติฐานย่อย 4 สมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 18.1

สภาพที่พหุศาสตร์ของผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่าวงวดของผู้เช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 18.2

สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 18.3

สภาพที่פקอาศัยของผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่าวงลดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่าวงลดของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และมีความสัมพันธ์ร้อยละ 14.2

สมมติฐานข้อที่ 18.4

สภาพที่פקอาศัยของผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯกรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และมีระดับความสัมพันธ์ร้อยละ 15.3

สมมติฐานข้อที่ 19 สภาพภาพของการפקอาศัยของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์ ประกอบด้วยสมมติฐานย่อย 4 สมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 19.1

สภาพภาพของการפקอาศัยของผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 19.2

สภาพภาพของการפקอาศัยของผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 19.3

สภาพภาพของการפקอาศัยของผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 19.4

สภาพภาพของการפקอาศัยของผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯกรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 20

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์ ประกอบด้วยสมมติฐานย่อย 4 สมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 20.1

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกันมีความสัมพันธ์กับวิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 20.2

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 20.3

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับวันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 20.4

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทฯ กรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

7.2 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ Discriminant Analysis ในการทดสอบสมมติฐาน

จากการวิจัยพบว่า

สมมติฐานข้อที่ 1

อายุของผู้เช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากไม่มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มของค่าเฉลี่ยของตัวแปร จึงไม่สามารถนำมาวิเคราะห์จำแนกประเภทกลุ่มลูกหนี้ได้

สมมติฐานข้อที่ 4

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้เช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากมีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มของค่าเฉลี่ยของตัวแปร จึงสามารถนำมาวิเคราะห์จำแนกประเภทกลุ่มลูกหนี้ได้

สมมติฐานข้อที่ 7

วงเงินสินเชื่อที่ได้รับอนุมัติ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากไม่มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มของค่าเฉลี่ยของตัวแปร จึงไม่สามารถนำมาวิเคราะห์จำแนกประเภทกลุ่มลูกหนี้ได้

สมมติฐานข้อที่ 8

อัตราเงินวางเริ่มแรกหรือเงินดาวน์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากมีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มของค่าเฉลี่ยของตัวแปร จึงสามารถนำมาวิเคราะห์จำแนกประเภทกลุ่มลูกหนี้ได้

สมมติฐานข้อที่ 9

ระยะเวลาการผ่อนชำระ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากไม่มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มของค่าเฉลี่ยของตัวแปร จึงไม่สามารถนำมาวิเคราะห์จำแนกประเภทกลุ่มลูกหนี้ได้

สมมติฐานข้อที่ 10

ค่างวดเช่าซื้อต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากไม่มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มของค่าเฉลี่ยของตัวแปร จึงไม่สามารถนำมาวิเคราะห์จำแนกประเภทกลุ่มลูกหนี้ได้

สมมติฐานข้อที่ 14

อายุของผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากไม่มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มของค่าเฉลี่ยของตัวแปร จึงไม่สามารถนำมาวิเคราะห์จำแนกประเภทกลุ่มลูกหนี้ได้

สมมติฐานข้อที่ 17

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากมีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มของค่าเฉลี่ยของตัวแปร จึงสามารถนำมาวิเคราะห์จำแนกประเภทกลุ่มลูกหนี้ได้

โดยสรุป จากตัวแปรอิสระคือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้เช่าซื้อ อัตราเงินวางเริ่มแรก และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ค้าประกัน สามารถนำมาเป็นตัวแปรวิเคราะห์จำแนกประเภทได้ ซึ่งตัวแปรสำคัญในการจำแนกคือ อัตราเงินวางเริ่มแรก และผลการจำแนกประเภทแบบขั้นตอน สามารถวัดขนาดความถูกต้องของการพยากรณ์ได้ร้อยละ 50.9 แสดงถึงคุณสมบัติของการเป็นตัวแปรจำแนกได้ดี

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาค้นคว้า พฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้าสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ฮิอุซุ ของ บริษัท ไทยอ้อโต้เชลส์ จำกัด สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ลักษณะผู้เช่าซื้อ ซึ่งประกอบด้วย

อาชีพของผู้เช่าซื้อ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์ โดยพิจารณาด้าน วิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ ประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ วันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระหนี้ค่างวดของผู้เช่าซื้อ การได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สถานภาพสมรสของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์ โดยพิจารณาด้าน วิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ สำหรับด้านประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ วันที่ชำระค่างวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระหนี้ค่างวดของผู้เช่าซื้อ การได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และมีระดับความสัมพันธ์ร้อยละ 13-14 ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกัน

สภาพที่พักอาศัยของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อ โดยพิจารณาด้าน วิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ สำหรับด้านประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ วันที่ชำระค่างวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระหนี้ค่างวดของผู้เช่าซื้อ การได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และมีระดับความสัมพันธ์ร้อยละ 15-20 ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกัน

สถานภาพของการพักอาศัยของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์ โดยพิจารณาด้าน วิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ ประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ วันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ การได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ พบว่าไม่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

จากลักษณะของผู้เช่าซื้อโดยรวมแล้วจะพบว่า สถานภาพสมรสและสภาพที่พักอาศัยของผู้เช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์ เป็นตัวแปรที่สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์สินเชื่อเช่าซื้อ เพื่อเป็นข้อบ่งชี้ถึงพฤติกรรมการชำระหนี้ของผู้เช่าซื้อได้ โดยหลักเกณฑ์ในการให้สินเชื่อเช่าซื้อของบริษัทผู้ให้เช่าซื้อทั่วไปมักจะมีข้อกำหนด หลักเกณฑ์คุณสมบัติของผู้เช่าซื้อ โดยพิจารณาจากประวัติของผู้เช่าซื้อ รวมไปถึงครอบครัว ภาระเลี้ยงดูและการพึ่งพา การถือครองอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์ของผู้เช่าซื้อ ว่ามีสิ่งใดเป็นอุปสรรคในการผ่อนชำระค่าเช่าซื้อหรือไม่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุเทพ ดิษฐปาน (2544) ได้ศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับวงเงินสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ที่ถูกคัดัดสนใจใช้บริการของบริษัท เอส วี ร่วมทุน จำกัด จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ลูกค้ายที่ติดสนใจใช้บริการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ส่วนใหญ่ เป็นสมาชิกในครอบครัวซึ่งมีจำนวนสมาชิก 4 คน และมีบ้านที่ดินเป็นของตนเอง มีสถานที่อยู่อาศัยและสถานที่ทำงานในเขตอำเภอเมือง โดยมากจะใช้บุคคลค่าประกันสินเชื่อเช่าซื้อ

2. องค์ประกอบการพิจารณาสินเชื่อเช่าซื้อ ซึ่งประกอบด้วย

ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์ โดยพิจารณาด้าน วิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ พบว่าไม่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ สำหรับด้าน ประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ วันที่ชำระค่างวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ การได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ พบว่าไม่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และมีระดับความสัมพันธ์ร้อยละ 19-21 ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกัน

วัตถุประสงค์ในการขอเช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์โดยพิจารณาด้าน วิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ ประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ วันที่ชำระค่างวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อ การได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ พบว่าไม่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์ โดยพิจารณาด้าน วิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อและประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ พบว่าไม่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ สำหรับด้าน วันที่ชำระค่างวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อและการได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ พบว่าไม่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และมีระดับความสัมพันธ์ร้อยละ 11-15 ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกัน

จากองค์ประกอบการพิจารณาสินเชื่อเช่าซื้อโดยรวมพบว่า ประเภทของรถยนต์และหลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเช่าซื้อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์ เป็นตัวแปรที่สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์สินเชื่อเช่าซื้อ เพื่อเป็นข้อบ่งชี้ถึงพฤติกรรมการชำระหนี้ของผู้เช่าซื้อได้ โดยหลักเกณฑ์ในการให้สินเชื่อเช่าซื้อของบริษัทผู้ให้เช่าซื้อทั่วไปมักจะมีข้อกำหนด หลัก

เกณฑ์การพิจารณาลักษณะของรถยนต์ที่เช่าซื้อควบคู่กับคุณสมบัติของผู้เช่าซื้อ โดยพิจารณาจากประเภทของรถยนต์ว่าเป็นรถยนต์ใหม่ หรือรถยนต์ใช้แล้ว เพราะจะมีผลกระทบต่อบริษัทในกรณีที่มีการยึดคืน เมื่อผิดเงื่อนไขการชำระหนี้ โดยรถยนต์จะถูกขายทอดตลาด เนื่องจากยี่ห้อหรือรุ่นที่ได้รับความนิยมจะจำหน่ายง่ายและได้ราคาสูง นอกจากนี้ก็ต้องพิจารณาถึงความสามารถในการผ่อนชำระของลูกหนี้ เนื่องจากการสอบถามรายได้ของผู้เช่าซื้อ อาจไม่ได้รับข้อมูลที่แท้จริง จึงควรมีหลักฐานอ้างอิงเพื่อสนับสนุนสถานะการเงินของผู้เช่าซื้อ เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงของบริษัทผู้ให้เช่าซื้อ

3. ลักษณะผู้ค้ำประกัน ซึ่งประกอบด้วย

อาชีพของผู้ค้ำประกัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค้างงวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์ โดยพิจารณาด้าน วิธีการชำระค้างงวดของผู้เช่าซื้อ ประวัติการชำระค้างงวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ วันที่ชำระค้างงวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระเงินค้างงวดของผู้เช่าซื้อ การได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่ค้างชำระค้างงวดเช่าซื้อ พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สถานภาพสมรสของผู้ค้ำประกัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค้างงวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์ โดยพิจารณาด้าน วิธีการชำระค้างงวดของผู้เช่าซื้อ ประวัติการชำระค้างงวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ วันที่ชำระค้างงวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค้างงวดของผู้เช่าซื้อ การได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่ค้างชำระค้างงวดเช่าซื้อ พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้ำประกันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค้างงวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์ โดยพิจารณาด้าน วิธีการชำระค้างงวดของผู้เช่าซื้อ ประวัติการชำระค้างงวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ สำหรับด้านวันที่ชำระค้างงวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค้างงวดของผู้เช่าซื้อ การได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่ค้างชำระค้างงวดเช่าซื้อ พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และมีระดับความสัมพันธ์ร้อยละ 14-16 ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกัน

สถานภาพของการพักอาศัยของผู้ค้ำประกันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค้างงวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์ โดยพิจารณาด้าน วิธีการชำระค้างงวดของผู้เช่าซื้อ ประวัติการชำระค้างงวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ วันที่ชำระค้างงวดล่าช้า นับจากวันครบกำหนดชำระเงินค้างงวดของผู้เช่าซื้อ การได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่ค้างชำระค้างงวดเช่าซื้อ พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

จากลักษณะของผู้ค้ำประกันโดยรวมแล้วจะพบว่า สภาพที่พักอาศัยของผู้ค้ำประกันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค้างงวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์ เป็นตัวแปรที่สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์สินเชื่อเช่าซื้อ เพื่อเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาปล่อยสินเชื่อ โดยพิจารณาจากประวัติของผู้ค้ำประกัน รวมไปถึงการถือครองอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์ด้วย เพื่อเป็นหลักประกันในกรณีที่ผู้เช่าซื้อไม่มีศักยภาพเพียงพอในการผ่อนชำระผู้ค้ำประกันจะต้องเข้ามารับภาระแทน ซึ่งก็เป็นมาตรฐานทั่วไปสำหรับการปล่อยสินเชื่อ แต่ในปัจจุบันเนื่องจากมีการแข่งขันทางการตลาดสูง เพื่อช่วงชิงความเป็นผู้นำ บริษัทที่ให้เช่าซื้อบางราย อาจมีแคมเปญออกมาเพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจผู้เช่าซื้อ ซึ่งมีหลากหลายชนิด เช่น ดอกเบี้ยต่ำ และไม่มีผู้ค้ำประกัน ดังนั้นตัวแปรตัวนี้จึงไม่ถูกนำมาใช้วิเคราะห์สินเชื่อ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นจะต้องมีตัวแปรอื่นที่ถูกนำมาวิเคราะห์แทน เพื่อลดความเสี่ยงของธุรกิจ

4. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ค่างวดเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อรถยนต์ โดยพิจารณาด้าน วิธีการชำระค่างวดของผู้เช่าซื้อ ประวัติการชำระค่างวดล่าช้าของผู้เช่าซื้อ วันที่ชำระค่างวดล่าช้านับจากวันครบกำหนดชำระหนี้ค่างวดของผู้เช่าซื้อ การได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทกรณีที่ค้างชำระค่างวดเช่าซื้อ พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกัน ความสัมพันธ์จะเป็นตัวแปรที่สามารถใช้วิเคราะห์สินเชื่อ ในการที่จะช่วยลดความเสี่ยงของบริษัทฯ ถ้าลักษณะของผู้ค้าประกันมีฐานะทางการเงินมั่นคง และขณะเดียวกันมีระดับความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นกับผู้เช่าซื้อ ก็จะสามารถนำมาใช้เป็นเกณฑ์การพิจารณาปล่อยสินเชื่อให้ผู้เช่าซื้อที่ไม่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามเกณฑ์มาตรฐานของการวิเคราะห์สินเชื่อ

5. ตัวแปรที่ใช้จำแนกกลุ่มลูกหนี้

จากผลการทดสอบตัวแปรอิสระที่นำมาใช้จำแนกประเภทลูกหนี้ คือรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้เช่าซื้อ อัตราเงินวางเริ่มแรก และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ค้าประกัน พบว่าตัวแปรเหล่านี้สามารถนำมาจำแนกประเภทลูกหนี้โดยมีค่าความถูกต้องถึงร้อยละ 50.9 แสดงว่ามีคุณสมบัติเป็นตัวแปรในการจำแนกได้ดี และตัวที่มีน้ำหนักมากที่สุดคือ อัตราเงินวางเริ่มแรก(เงินดาวน์) ซึ่งในการพิจารณาการปล่อยสินเชื่อเช่าซื้อ นอกจากจะพิจารณาหลักเกณฑ์ทางกายภาพของรถยนต์แล้ว และหลักเกณฑ์ทางคุณสมบัติของผู้เช่าซื้อ เช่น รายได้ ความสามารถทางการเงินและตำแหน่งหน้าที่ สถานะความมั่นคงทางการเงินแล้ว หลักเกณฑ์ที่พิจารณาเพิ่มคือ การชำระเงินต้นบางส่วน(Down Payment)ว่า ชำระมากน้อยเพียงใด ซึ่งก็จะเป็นการช่วยลดความเสี่ยงของบริษัทได้ และขณะเดียวกันก็ยังมีผลทำให้ผู้เช่าซื้อมีความรับผิดชอบ และปฏิบัติตามเงื่อนไขของการขอสินเชื่อเช่าซื้อมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ ดันดิธวัฒน์ (2542) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและความคิดเห็นต่อการใช้สินเชื่อรถยนต์ของลูกค้ายี่ห้อวียะลิสซิ่ง โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ใช้สินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่มีปัญหาในการผ่อนชำระ และกลุ่มที่ไม่มีปัญหาในการผ่อนชำระ ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ใช้สินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์กลุ่มวียะลิสซิ่งกลุ่มที่มีปัญหาในการผ่อนชำระจะมี ระดับรายได้ต่ำกว่ากลุ่มที่ไม่มีปัญหาในการผ่อนชำระ และส่วนใหญ่ใช้เงินดาวน์ต่ำกว่า 10% ในขณะที่กลุ่มที่ไม่มีปัญหาในการผ่อนชำระจะใช้เงินดาวน์อยู่ระหว่าง 21-30%

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษา พฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้ายี่ห้อวียะลิสซิ่งของบริษัทไทยอู๋ได้เซลล์ จำกัด ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. เนื่องจากรายได้เฉลี่ยของผู้เช่าซื้อและรายได้เฉลี่ยของผู้ค้าประกัน เป็นตัวแปรที่มีความสามารถในการจำแนกประเภทลูกหนี้ ดังนั้นในการวิเคราะห์สินเชื่อจึงควรให้ความสำคัญกับตัวแปรเหล่านี้เป็นพิเศษ โดยรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้เช่าซื้อต้องสัมพันธ์กับค่างวดเช่าซื้อที่ต้องผ่อนชำระต่อเดือน ปกติรายได้โดยเฉลี่ยของผู้เช่าซื้อและของผู้ค้าประกันจะต้องไม่ต่ำกว่า 2.5 เท่าของค่างวดเช่าซื้อที่ต้องผ่อนชำระ แต่จากผลการวิจัย(ค่าเฉลี่ย)ไม่เป็นไปตาม หลักการวิเคราะห์สินเชื่อตามมาตรฐานทั่วไป ดังนั้นบริษัทฯควรจะต้องเข้มงวดกับการให้สินเชื่อ และมีมาตรการในการวิเคราะห์และปล่อยสินเชื่อที่รัดกุม เพื่อจะได้ลดความเสี่ยงของธุรกิจ

2. อัตราเงินวงเริ่มแรกหรือเงินดาวน์เป็นตัวแปรสำคัญที่ใช้จำแนกประเภทลูกหนี้ ในการวิเคราะห์สินเชื่อ ตัวแปรตัวนี้จะเป็นเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาเพิ่มเติม เนื่องจากการชำระเงินต้นบางส่วนจะช่วยลดความเสี่ยงของบริษัทฯได้ ซึ่งโดยเกณฑ์ปกติไม่ควรจะต่ำกว่าร้อยละ 25 แต่เนื่องจากปัจจุบัน ธุรกิจเช่าซื้อมีการแข่งขันทางด้านการตลาดสูงมากดังนั้น มีการเสนออัตราเงินดาวน์ต่ำเพื่อจูงใจลูกค้า อย่างไรก็ตามควรจะมิตัวแปรอื่นๆมาเสริม เช่นกรณีลูกค้าดาวน์ต่ำ ควรต้องมีผู้ค้ำประกันที่มีสถานภาพสูง เพื่อเป็นการป้องกันหรือลดความเสี่ยงของธุรกิจในการกรณีที่ผู้เช่าซื้อไม่สามารถผ่อนชำระได้ ผู้ค้ำประกันจะต้องเข้ารับภาระแทน

3. ในการสอบถามข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับลักษณะผู้เช่าซื้อ ผู้ค้ำประกัน ควรมีรายละเอียดมากเท่าที่จะทำได้ เช่นระยะเวลาที่ประกอบอาชีพปัจจุบัน รายได้หลักของผู้เช่าซื้อ รายได้เสริม ทั้งของผู้เช่าซื้อและผู้ค้ำประกัน แหล่งที่มาของรายได้ นอกจากการสอบถามข้อมูลแล้ว ควรต้องมีเอกสารมาประกอบเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาวิเคราะห์สินเชื่อให้รัดกุมมากยิ่งขึ้น และการตรวจสอบข้อมูลจะสามารถตรวจสอบได้จากฐานข้อมูลของศูนย์เครดิตไทย

4. ควรมีการพัฒนาด้านบุคลากรโดยเฉพาะแผนกสินเชื่อ ให้มีความรู้หรือทักษะด้านการวิเคราะห์สินเชื่อเป็นประจำ และมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารภายในองค์กร ข้อมูลจากแผนกเรอรัทหนี้สินสามารถนำมาใช้เป็นฐานข้อมูลในการวิเคราะห์สินเชื่อได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่นำมาทำการวิจัย นอกจากแบ่งตามจำนวนกลุ่มลูกหนี้ที่ต้องการจำแนกแล้ว ควรเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงและใกล้เคียงกัน เช่น อายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ อัตราเงินวงเริ่มแรก เพื่อจะสามารถตรวจสอบผลการจำแนกประเภทลูกหนี้ได้ชัดเจนขึ้น

2. การศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษาให้ละเอียดจาก ประเภทของอาชีพของผู้เช่าซื้อ เนื่องจากส่วนส่วนใหญ่ผู้เช่าซื้อจะมีอาชีพค้าขายหรือเจ้าของกิจการ แต่ไม่ได้ระบุประเภทกิจการให้ชัดเจน จึงไม่ทราบว่ากิจการใดที่มีปัญหา

3. การศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษา เรื่องความพึงพอใจต่อการใช้บริการสินเชื่อเช่าซื้อ ควบคู่กับพฤติกรรมการชำระหนี้ของผู้เช่าซื้อ เพื่อจะได้นำมาเป็นข้อมูลในการวางแผนการบริหารจัดการ เนื่องจากปัจจุบัน ธุรกิจเช่าซื้อได้หันมาแข่งขันทางการให้บริการ เนื่องจากไม่มีความแตกต่างในด้านอัตราดอกเบี้ยเช่าซื้อ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัลยา วาณิชยปัญญา. (2545ก). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ซี เค แอนส์ เอส โฟโต้สตูดิโอ.
- (2545ข). การวิเคราะห์สถิติ : สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2544). การวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวด้วย SPSS for Windows. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูศรี วงศ์รัตน. (2544). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คงเดช ลีโทขลิต. (2540). สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: บริษัท ธรรมสาร จำกัด
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2537). เทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ และพฤติกรรมศาสตร์. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- คุณทลี รื่นรมย์. (2545). การวิจัยตลาด. ภาควิชาการตลาด คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เดือนจิตต์ จิตต์อารี. (1999). วิจัยธุรกิจ. กรุงเทพฯ: บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง จำกัด (มหาชน).
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2543). คู่มือการวิจัย การวิจัยเชิงปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2544). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: เฟื่องฟ้าพริ้นติ้ง จำกัด.
- กรวรรณ วัฒนชัย. (2539). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความต้องการสินเชื่อเพื่อการเข้าซื้ออรรถยนต์นั่งใน จังหวัดเชียงใหม่. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์) เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย เชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร
- ปิยพงศ์ วงศ์สุวรรณ (2538). การวิเคราะห์การกำหนดอัตราดอกเบี้ยเข้าซื้ออรรถยนต์ วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก. ถ่ายเอกสาร
- สุเทพ ดิษฐปาน (2544). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับวงเงินสินเชื่อเข้าซื้ออรรถยนต์ที่ลูกค้าตัดสินใจใช้บริการ ของบริษัท เอส วี ร่วมทุน จำกัด จังหวัดเชียงใหม่. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (บริหารการพัฒนา) เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้. ถ่ายเอกสาร
- วราภรณ์ ดันติชนวัฒน์ (2542). พฤติกรรมและความคิดเห็นต่อการใช้สินเชื่อเข้าซื้ออรรถยนต์ของลูกค้า กลุ่มวิริยะลีสซิ่ง. สารนิพนธ์ วท.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- บุญเอนก วรรณพาณิชย์ (2537). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการปล่อยสินเชื่ออรรถยนต์ ภาคนิพนธ์ พศ.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- อรรวรรณ เต็มไทยมงคล (2539). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการปล่อยสินเชื่อของบริษัทเงินทุน ภาคนิพนธ์ พศ.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร

ร้อยตำรวจเอกชัยรัตน์ รัตนารมวัฒน์ (2545). พฤติกรรมการใช้จ่ายของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน

ศึกษา กรณีข้าราชการตำรวจในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล. ภาคนิพนธ์

ศศ.ม. (พัฒนาสังคม) กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

www.thaiconsumer.net (web: สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค(สคบ.))

ค้นหา วันที่ 12 มิถุนายน 2546

www.rd.go.th (web : กรมสรรพากร) ค้นหา วันที่ 15 มิถุนายน 2546)

www.tfrc.co.th (web : ศูนย์วิจัยกสิกรไทย ค้นหา วันที่ 4 มิถุนายน 2546)

www.mweb.co.th-automobile-News (ค้นหา วันที่ 4 มิถุนายน 2546)

www.dlt.mot.go.th (web : กรมการขนส่งทางบก ค้นหา วันที่ 4 มิถุนายน 2546)

ภาคผนวก ก.
คำสั่งกรมสรรพากร
ที่ ป. 36/2536

คำสั่งกรมสรรพากร

ที่ ป. 36/2536

เรื่อง การขายสินค้าตามสัญญาให้เช่าซื้อหรือสัญญาซื้อขายผ่อนชำระที่กรรมสิทธิ์ในสินค้ายังไม่โอนไปยังผู้ซื้อเมื่อได้ส่งมอบ ตามมาตรา 78(2) แห่งประมวลรัษฎากร

เพื่อให้เจ้าพนักงานสรรพากรถือเป็นแนวทางปฏิบัติในการพิจารณา เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม สำหรับการขายสินค้าตามสัญญาให้เช่าซื้อหรือสัญญาซื้อขายผ่อนชำระที่กรรมสิทธิ์ในสินค้ายังไม่โอนไปยังผู้ซื้อเมื่อได้ส่งมอบตามมาตรา 78(2) แห่งประมวลรัษฎากร กรมสรรพากรจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในกรณีการขายสินค้าที่ผู้ขายและผู้ซื้อยังมิได้ตกลงว่าจะทำการซื้อขายในลักษณะซื้อขายเสร็จเด็ดขาดหรือซื้อขายตามสัญญาให้เช่าซื้อในขณะที่มีการ ชำระเงินจองหรือเงินมัดจำ และต่อมาผู้ซื้อได้ตกลงซื้อขายในลักษณะซื้อขายเสร็จเด็ดขาด ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ขายเกิดขึ้นเมื่อได้ส่งมอบสินค้าให้แก่ผู้ซื้อ ตามมาตรา 78(1) แห่งประมวลรัษฎากร หากผู้ขายได้ให้ส่วนลดหรือ ค่าลดหย่อนแก่ผู้ซื้อในขณะที่ตกลงซื้อขายเสร็จเด็ดขาดและได้หักส่วนลดหรือค่าลดหย่อน ดังกล่าวออกจากราคาสินค้า โดยแสดงให้เห็นไว้ชัดแจ้งว่าได้มีการหักส่วนลดหรือค่าลดหย่อนไว้ในใบกำกับภาษีที่ออกแล้ว ถือเป็นส่วนลดหรือค่าลดหย่อนตามมาตรา 79(1) แห่งประมวลรัษฎากร ผู้ขายไม่ต้องนำมูลค่าของส่วนลดหรือค่าลดหย่อนมารวมคำนวณเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

ข้อ 2 ในกรณีการขายสินค้าตามสัญญาให้เช่าซื้อ ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ให้เช่าซื้อเกิดขึ้นเมื่อถึงกำหนดชำระราคาตามงวดที่ถึงกำหนดชำระแต่ละงวด ตามมาตรา 78(2) แห่งประมวลรัษฎากร

(1) ผู้ให้เช่าซื้อต้องออกใบกำกับภาษีให้แก่ผู้เช่าซื้อทุกครั้งเมื่อถึงกำหนดชำระราคาตามงวดที่ถึงกำหนดชำระแต่ละงวด ตามมาตรา 86 แห่งประมวลรัษฎากร

(2) ผู้ให้เช่าซื้อไม่มีสิทธิออกใบกำกับภาษีให้แก่ผู้เช่าซื้อ เพื่อเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากมูลค่าหรือราคาทั้งหมดตามสัญญาให้เช่าซื้อเพียงฉบับเดียวแต่ไม่รวมถึงกรณีผู้ให้เช่าซื้อได้ออกใบกำกับภาษีให้แก่ผู้เช่าซื้อจากมูลค่าหรือราคาทั้งหมดตามสัญญาให้เช่าซื้อเพียงฉบับเดียว โดยยังคงเรียกเก็บค่าสินค้าตามงวดที่ถึงกำหนดชำระพร้อมกับภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งคำนวณจากมูลค่าสินค้าของงวดนั้น

(3) ในกรณีผู้เช่าซื้อมิได้ชำระราคาสินค้าตามงวดที่ถึงกำหนดชำระแต่ละงวด ผู้ให้เช่าซื้อยังคงมีหน้าที่ต้องออกใบกำกับภาษีเมื่อถึงกำหนดชำระราคาตามงวดนั้น แต่จะยังไม่ส่งมอบใบกำกับภาษีดังกล่าวให้แก่ผู้เช่าซื้อก็ได้

(4) ในกรณีผู้เช่าซื้อได้ชำระราคาสินค้าตามงวดที่ถึงกำหนดชำระแต่ละงวดไปแล้ว ต่อมาผู้เช่าซื้อได้ชำระราคาสินค้าตามงวดที่เหลือทั้งหมดก่อนถึงกำหนดชำระแต่ละงวด หากผู้ให้เช่าซื้อได้ให้ส่วนลดหรือค่าลดหย่อนแก่ผู้เช่าซื้อ ถือเป็น การให้ส่วนลดหรือค่าลดหย่อนหลังจากที่มีการขายสินค้า ไม่เข้าลักษณะเป็นส่วนลดหรือค่าลดหย่อน ตามมาตรา 79(1) แห่งประมวลรัษฎากร ผู้ให้เช่าซื้อต้องนำมูลค่าของส่วนลดหรือค่าลดหย่อนมารวมคำนวณเป็นมูลค่าของฐานภาษีเพื่อคำนวณเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

(5) ในกรณีผู้เช่าซื้อผิดนัดชำระราคาสินค้างวดใดงวดหนึ่ง และต่อมาได้ชำระราคาสินค้างวดที่ผิดนัด หากผู้ให้เช่าซื้อได้เรียกเก็บดอกเบี้ยสำหรับงวดที่ผิดนัด ถือเป็นค่าเสียหายจากการผิดสัญญาให้เช่าซื้อ ผู้ให้เช่าซื้อไม่ต้องนำมูลค่าของดอกเบี้ยดังกล่าวมารวมคำนวณเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

(6) ในกรณีมีการบอกเลิกสัญญาให้เช่าซื้อ ให้ผู้ให้เช่าซื้อแจ้งเลิกสัญญาเป็นหนังสือต่อผู้เช่าซื้อ และนับแต่เดือนภาษีที่ส่งหนังสือแจ้งเลิกสัญญาถือว่าไม่มีการขายสินค้าตามสัญญาให้เช่าซื้อ ตามมาตรา 78(2) แห่งประมวลรัษฎากรอีกต่อไป ผู้ให้เช่าซื้อไม่ต้องออกไปกำกับภาษีและเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามงวดที่ถึงกำหนดชำระแต่ละงวด ตามมาตรา 78(2) แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ 3 ในกรณีผู้เช่าซื้อโอนสิทธิการเช่าซื้อตามสัญญาให้แก่บุคคลอื่นถือเป็นการแปลงหนี้ใหม่ด้วยการเปลี่ยนตัวลูกหนี้ ตามมาตรา 350 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ให้เช่าซื้อมีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีสัญญาโอนสิทธิการเช่าซื้อมิได้เปลี่ยนแปลงสาระสำคัญอื่น ๆ ของสัญญาโดยเปลี่ยนแปลงเฉพาะผู้เช่าซื้อ ผู้ให้เช่าซื้อมีหน้าที่ต้องออกไปกำกับภาษีและเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามงวดที่ถึงกำหนดชำระแต่ละงวดต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดตามสัญญาให้เช่าซื้อ

(2) ในกรณีสัญญาโอนสิทธิการเช่าซื้อได้มีการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญอื่น ๆ ของสัญญา นอกเหนือจากการเปลี่ยนผู้เช่าซื้อ เช่น การเปลี่ยนมูลค่าของสัญญา จำนวนงวดที่ถึงกำหนดชำระ หรือมูลค่าหรือราคาที่ต้องชำระแต่ละงวด ผู้ให้เช่าซื้อมีหน้าที่ต้องออกไปกำกับภาษีและเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากมูลค่าของสัญญา จำนวนงวดที่ถึงกำหนดชำระ หรือมูลค่าหรือราคาที่ต้องชำระแต่ละงวดที่ได้เปลี่ยนแปลงใหม่ทั้งหมด

ข้อ 4 ในกรณีมีการเลิกสัญญาให้เช่าซื้อ ผู้ให้เช่าซื้อมีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีเลิกสัญญาเนื่องจากผู้เช่าซื้อมิได้ชำระราคาสินค้าตามงวดที่ถึงกำหนดชำระแต่ละงวด และผู้เช่าซื้อได้ส่งคืนสินค้าให้แก่ผู้ให้เช่าซื้อแล้ว

(ก) ผู้ให้เช่าซื้อมีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามงวดที่ถึงกำหนดชำระแต่ละงวด จนถึงงวดก่อนงวดที่มีการเลิกสัญญา ไม่ว่าผู้เช่าซื้อจะได้ชำระราคาสินค้าสำหรับงวดที่ถึงกำหนดชำระหรือไม่

(ข) หากสินค้าตามสัญญาให้เช่าซื้อเกิดเสียหายและผู้ให้เช่าซื้อได้รับค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายจากผู้รับประกันภัย ผู้เช่าซื้อหรือบุคคลอื่นแล้วแต่กรณี ผู้ให้เช่าซื้อไม่ต้องนำค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวมารวมคำนวณเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

(2) ในกรณีผู้เช่าซื้อมิได้ส่งคืนสินค้าตามสัญญาให้เช่าซื้อในทันทีที่เลิกสัญญา ซึ่งเป็นผลให้ผู้ให้เช่าซื้อสามารถเรียกร้องค่าขาดประโยชน์ใช้สอยในสินค้านี้ดังกล่าว ถือว่าค่าขาดประโยชน์เป็นค่าบริการที่ได้รับจากการให้บริการตามมาตรา 77/1(10) แห่งประมวลรัษฎากร ผู้ให้เช่าซื้อต้องนำเงินค่าขาดประโยชน์มารวมคำนวณเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

(3) ในกรณีเลิกสัญญาเนื่องจากสินค้าตามสัญญาให้เช่าซื้อถูกทำลายหรือเสียหายจนซ่อมแซมไม่ได้ และได้มีการทำสัญญาประกันภัยสินค้าที่ให้เช่าซื้อไว้ด้วย ผู้ให้เช่าซื้อไม่ต้องนำค่าสินไหมทดแทนที่ได้รับตามสัญญาประกันภัยมารวมคำนวณเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

ในกรณีผู้ให้เช่าซื้อได้รับค่าสินไหมทดแทนตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่ต้องคืนซากสินค้าให้แก่ผู้รับประกันภัยด้วย ถือว่าผู้ให้เช่าซื้อได้ขายสินค้าให้แก่ผู้รับประกันภัยตามมาตรา 77/1(8) แห่งประมวลรัษฎากร ผู้ให้เช่าซื้อมีหน้าที่ต้องนำมูลค่าซากสินค้านี้มารวมคำนวณเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

การคำนวณมูลค่าซากของสินค้าตามวรรคสอง ให้คำนวณมูลค่าตามสภาพ ณ วันโอนซากสินค้าให้แก่ผู้รับประกันภัย

(4) ในกรณีเลิกสัญญา เนื่องจากสินค้าตามสัญญาให้เช่าซื้อสูญหาย และในสัญญาได้กำหนดให้ผู้เช่าซื้อต้องจ่ายเงินตามมูลค่าสินค้าที่เหลืออยู่ตามสัญญาให้แก่ผู้ให้เช่าซื้อจนครบถ้วน เงินตามมูลค่าสินค้าที่เหลืออยู่ ถือเป็นค่าตอบแทนที่ได้รับหรือพึงได้รับจากการขายสินค้าตามมาตรา 79 แห่งประมวล

ราชการ ไม่ว่าผู้เช่าซื้อหรือผู้รับประกันภัยเป็นผู้จ่าย ผู้ให้เช่าซื้อมีหน้าที่ต้องนำค่าตอบแทนที่ได้รับมารวมคำนวณเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

(ก) ในกรณีผู้ให้เช่าซื้อได้รับเงินจากผู้เช่าซื้อหรือผู้รับประกันภัยเท่ากับหรือน้อยกว่ามูลค่าสินค้าที่เหลืออยู่ตามสัญญาให้เช่าซื้อ ผู้ให้เช่าซื้อมีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามจำนวนเงินที่ได้รับ และในกรณีได้รับเงินน้อยกว่ามูลค่าสินค้าที่เหลืออยู่ตามสัญญาให้เช่าซื้อ ต่อมาภายหลังได้เรียกเก็บจากผู้เช่าซื้อได้อีก ผู้ให้เช่าซื้อต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากจำนวนเงินที่เรียกเก็บได้เพิ่มเติม

(ข) ในกรณีผู้ให้เช่าซื้อได้รับเงินจากผู้เช่าซื้อหรือผู้รับประกันภัยมากกว่ามูลค่าสินค้าที่เหลืออยู่ตามสัญญาให้เช่าซื้อ ผู้ให้เช่าซื้อมีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเฉพาะจำนวนเงินที่นำไปชำระค่าสินค้าที่เหลืออยู่ตามสัญญาให้เช่าซื้อเท่านั้น สำหรับเงินส่วนที่เกินจากมูลค่าสินค้าที่เหลืออยู่และผู้ให้เช่าซื้อต้องคืนให้แก่ผู้เช่าซื้อ ผู้ให้เช่าซื้อไม่ต้องนำมารวมคำนวณเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ต้องเสียตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้เช่าซื้อเป็นผู้ถูกเรียกเก็บ หากผู้เช่าซื้อเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนย่อมมีสิทธินำมาถือเป็นภาษีซื้อในลักษณะเดียวกับกรณีที่ผู้เช่าซื้อได้จ่ายชำระราคาสินค้าตามงวดที่ถึงกำหนดชำระราคาแต่ละงวดจนครบถ้วนตามกรณีปกติ

(5) ในกรณีผู้ให้เช่าซื้อ ได้รับเงินตามมูลค่าสินค้าที่เหลืออยู่ตามสัญญาให้เช่าซื้อจนครบถ้วนตาม (4) แล้ว หากสินค้านั้นเป็นสินค้าที่มีการจดทะเบียนตามกฎหมาย และมีข้อตกลงให้ผู้ให้เช่าซื้อต้องโอนทะเบียนให้แก่ผู้รับประกันภัยถือเป็นการโอนสินค้าแทนผู้เช่าซื้อ ผู้ให้เช่าซื้อไม่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา 77/2 แห่งประมวลรัษฎากร แต่หากผู้เช่าซื้อเป็นผู้ประกอบการ ตามมาตรา 77/1(5) แห่งประมวลรัษฎากร ผู้เช่าซื้อมีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามจำนวนเงินที่ผู้ให้เช่าซื้อได้รับจากผู้รับประกันภัย

ข้อ 5 ในกรณีผู้ซื้อได้ชำระเงินล่วงหน้าจำนวนหนึ่งให้แก่ผู้ขายก่อนทำการตกลงว่าจะซื้อขายสินค้าในลักษณะซื้อขายเสร็จเด็ดขาดหรือซื้อขายตามสัญญาให้เช่าซื้อ

(1) ในกรณีเงินชำระล่วงหน้าเป็นเงินจองหรือเงินมัดจำ ซึ่งตามข้อตกลงจะต้องคืนให้กับผู้ชำระเงินจองหรือเงินมัดจำโดยไม่มีเงื่อนไขหากผู้ชำระเงินจองหรือเงินมัดจำไม่ประสงค์จะทำการซื้อขายให้สำเร็จบริบูรณ์ต่อไป และในทางปฏิบัติผู้ได้รับชำระเงินจองหรือเงินมัดจำได้ปฏิบัติตามข้อตกลงดังกล่าว ถือได้ว่าผู้ขายซึ่งได้รับเงินจองหรือเงินมัดจำยังมิได้รับชำระราคาสินค้าเป็นบางส่วนตามมาตรา 78 แห่งประมวลรัษฎากร ผู้ขายยังไม่ต้องออกไปกำกับภาษีตามมูลค่าของเงินจองหรือเงินมัดจำในขณะที่ได้รับเงินจองหรือเงินมัดจำ

(2) ในกรณีเงินชำระล่วงหน้าเป็นเงินค่าสินค้าที่ได้ชำระบางส่วนหรือเป็นเงินจองหรือเงินมัดจำที่ไม่เข้าลักษณะตาม (1) ถือได้ว่าผู้ขายซึ่งได้รับเงินชำระล่วงหน้า เงินจองหรือเงินมัดจำได้รับชำระราคาสินค้าเป็นบางส่วนตามมาตรา 78 แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว ผู้ขายต้องออกไปกำกับภาษีตามมูลค่าที่ได้รับชำระในขณะที่ได้รับชำระราคาสินค้าเป็นบางส่วน เงินจองหรือเงินมัดจำตามมาตรา 86 แห่งประมวลรัษฎากร

(3) ในกรณีผู้ซื้อได้ตกลงกับผู้ขายว่าจะซื้อขายสินค้าในลักษณะซื้อขายเสร็จเด็ดขาดภายหลังจากที่ได้มีการชำระเงินล่วงหน้าจำนวนหนึ่งให้แก่ผู้ขาย โดยเงินชำระล่วงหน้าเป็นการชำระไว้ตาม (2) ถือได้ว่าผู้ขายได้ขายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อตามมูลค่าทั้งหมดของสินค้า รวมทั้งส่วนที่ได้มีการชำระเงินล่วงหน้าด้วย และให้ผู้ขายออกไปกำกับภาษีตามมาตรา 86 แห่งประมวลรัษฎากร จากมูลค่าทั้งหมดของสินค้าซึ่งได้หักเงินส่วนที่ชำระล่วงหน้าออกแล้วในขณะที่ได้ส่งมอบสินค้าให้แก่ผู้ซื้อ

(4) ในกรณีผู้ซื้อได้ตกลงว่าจะซื้อขายสินค้าในลักษณะให้เช่าซื้อ ภายหลังจากที่ได้มีการ

ชำระเงินล่วงหน้าจำนวนหนึ่งให้แก่ผู้ขาย โดยเงินชำระล่วงหน้าเป็นการชำระไว้ตาม (2) ถือว่าผู้ขายได้ขายสินค้าที่ผู้ซื้อได้ชำระราคาล่วงหน้าไว้แล้วให้แก่ผู้ให้เข้าซื้อตามมูลค่าทั้งหมดของสินค้ารวมทั้งส่วนที่ได้มีการชำระล่วงหน้าด้วย และผู้ให้เข้าซื้อได้ขายสินค้าตามสัญญาให้เข้าซื้อให้แก่ผู้ให้เข้าซื้อตามมูลค่าทั้งหมดของสินค้ารวมทั้งราคาสินค้าชำระล่วงหน้า ให้ผู้ขายสินค้าและผู้ให้เข้าซื้อปฏิบัติดังต่อไปนี้

(ก) ผู้ขายสินค้าต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากมูลค่าทั้งหมดของสินค้า รวมทั้งราคาสินค้าชำระล่วงหน้าและต้องออกใบกำกับภาษีให้แก่ผู้ให้เข้าซื้อตามมาตรา 78(1) และมาตรา 86 แห่งประมวลรัษฎากร

(ข) ผู้ให้เข้าซื้อต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากมูลค่าทั้งหมดของสินค้าตามสัญญาให้เข้าซื้อ รวมทั้งราคาสินค้าชำระล่วงหน้า และต้องออกใบกำกับภาษีให้แก่ผู้ให้เข้าซื้อ ตามมาตรา 78(2) และมาตรา 86 แห่งประมวลรัษฎากร

(ค) ในกรณีที่ผู้ขายได้รับชำระราคาสินค้าล่วงหน้าจำนวนหนึ่งจากผู้ซื้อ และผู้ขายได้ออกใบกำกับภาษีให้แก่ผู้ซื้อแล้วตามมาตรา 78(1) และมาตรา 86 แห่งประมวลรัษฎากร เมื่อผู้ขายได้ออกใบกำกับภาษีขายสินค้าดังกล่าวให้แก่ผู้ให้เข้าซื้อตาม(ก)แล้ว ให้ผู้ขายออกใบลดหนี้ตามมาตรา 86/10 แห่งประมวลรัษฎากรให้แก่ผู้ซื้อ ตามมาตรา 82/10 แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ 6 ให้นำความในข้อ 1 ถึง ข้อ 5 มาใช้บังคับสำหรับการขายสินค้าตามสัญญาขายผ่อนชำระที่กรรมสิทธิ์ในสินค้ายังไม่โอนไปยังผู้ซื้อเมื่อได้ส่งมอบตามมาตรา 78(2) แห่งประมวลรัษฎากรด้วย

ข้อ 7 บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือตอบข้อหารือหรือทางปฏิบัติใดที่ขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้ ให้เป็นอันยกเลิก

สั่ง ณ วันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2536

จิตุมงคล โสณกุล

อธิบดีกรมสรรพากร

ภาคผนวก ข.

**ประกาศคณะกรรมการว่าด้วย
สัญญาเรื่อง ให้ธุรกิจให้เช่าซื้อรถยนต์
และรถจักรยานยนต์เป็นธุรกิจที่
ควบคุมสัญญา พ.ศ. 2543**

**ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา
เรื่อง ให้ธุรกิจให้เช่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์
เป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา พ.ศ. 2543**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 35 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2541 ประกอบกับมาตรา 3 มาตรา 4 และมาตรา 5 แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดธุรกิจที่ควบคุมสัญญาและลักษณะของสัญญา พ.ศ. 2542 คณะกรรมการว่าด้วยสัญญาออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ธุรกิจให้เช่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์เป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา

ข้อ 2 ในประกาศนี้ "ธุรกิจให้เช่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์" หมายความว่า การประกอบกิจการค้าโดยเจ้าของนำเอารถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ของตนออกให้เช่า และให้คำมั่นว่าจะขายรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์หรือว่าจะให้รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์นั้นตกเป็นสิทธิแก่ผู้เช่า โดยมีเงื่อนไขที่ผู้เช่าได้ชำระเงินเป็นจำนวนเท่านั้นเท่านี้คราว

"รถยนต์" หมายความว่า รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกินเจ็ดคน หรือรถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกินเจ็ดคน แต่ไม่เกินสิบสองคน และรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักไม่เกินหนึ่งพันหกร้อยกิโลกรัม ซึ่งมีได้ใช้ประกอบการขนส่งเพื่อสินค้าตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

"รถจักรยานยนต์" หมายความว่า รถที่เดินด้วยกำลังเครื่องยนต์หรือกำลังไฟฟ้าและมีล้อไม่เกินสองล้อ ถ้ามีพวงข้างมีล้ออีกไม่เกินหนึ่งล้อ และให้หมายความรวมถึงรถจักรยานที่ติดเครื่องยนต์ด้วย

"รถใช้แล้ว" หมายความว่า รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 แล้ว

ข้อ 3 สัญญาที่ผู้ประกอบธุรกิจทำกับผู้บริโภคต้องมีข้อความเป็นภาษาไทยที่สามารถเห็นและอ่านได้ชัดเจน มีขนาดของตัวอักษรไม่เล็กกว่าสองมิลลิเมตร และต้องใช้ข้อสัญญาที่มีสาระสำคัญและมีเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(1) รายละเอียดเกี่ยวกับยี่ห้อ รุ่น หมายเลขเครื่องยนต์และหมายเลขตัวถัง สภาพของรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ว่าเป็นรถใหม่ หรือรถใช้แล้ว และระยะทางที่ได้ใช้แล้ว โดยให้มีหน่วยเป็นกิโลเมตรหรือไมล์ รวมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับภาระผูกพันของรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ (ถ้ามี)

(2) เมื่อผู้เช่าซื้อ ได้ชำระเงินค่าเช่าซื้อครบถ้วนรวมทั้งเงินจำนวนอื่นใดตามที่กำหนด ไว้ในสัญญาแล้ว กรรมสิทธิ์ในรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ที่เช่าซื้อตกเป็นของผู้เช่าซื้อทันที และผู้ให้เช่าซื้อจะดำเนินการจดทะเบียนรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ดังกล่าวให้เป็นชื่อของผู้เช่าซื้อภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ผู้ให้เช่าซื้อได้รับเอกสารที่จำเป็นสำหรับการจดทะเบียนจากผู้เช่าซื้อครบถ้วน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีเหตุขัดข้องที่ไม่สามารถทำการโอนทะเบียน ได้โดยมิใช่เป็นความผิดของผู้ให้เช่าซื้อ หากผู้ให้เช่าซื้อไม่ปฏิบัติให้ผู้เช่าซื้อยินยอมเสียเบี้ยปรับโดยคำนวณจากมูลค่าเช่าซื้อในอัตราเท่ากับอัตราเบี้ยปรับที่ผู้ให้เช่าซื้อกำหนดให้ผู้เช่าซื้อต้องชำระในกรณีผู้เช่าซื้อผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อ และถ้าผู้เช่าซื้อต้องดำเนินคดีทางศาลเพื่อเรียกร้องค่าเสียหายหรือเบี้ยปรับ ผู้ให้เช่าซื้อจะรับภาระค่าธรรมเนียมค่าทนายความตามความเป็นจริง หรือค่าใช้จ่ายอื่นใดที่เกี่ยวข้องในการดำเนินคดีดังกล่าว

(3) ในกรณีที่ผู้ให้เช่าซื้อได้ชำระเงินค่าธรรมเนียม ค่าภาษีอากร หรือค่าใช้จ่ายอื่นใดที่ผู้เช่าซื้อ

หน้าที่ชำระแทนผู้เช่าซื้อไปแล้ว ถ้าผู้ให้เช่าซื้อไม่เคยมีหนังสือแจ้งให้ผู้เช่าซื้อนำเงินดังกล่าวมาชำระภายในเวลาไม่น้อยกว่า 7 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และผู้ให้เช่าซื้อประสงค์จะนำเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อในงวดต่อมากลับชำระเงินดังกล่าว ผู้ให้เช่าซื้อประสงค์จะนำเงินค่างวดของผู้เช่าซื้อในงวดต่อมากลับชำระเงินดังกล่าว ผู้ให้เช่าซื้อจะต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้เช่าซื้อทราบเพื่อนำเงินจำนวนนั้นมาชำระ ถ้าผู้เช่าซื้อชำระเงินดังกล่าวภายใน 7 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ผู้ให้เช่าซื้อจะถือว่าผู้เช่าซื้อผิดนัดชำระเงินงวดนั้นไม่ได้

(4) ผู้ให้เช่าซื้อที่มีสิทธิบอกเลิกสัญญาเช่าซื้อได้ ในกรณีผู้เช่าซื้อผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อ รายงวด 3 งวดติดๆ กัน และผู้ให้เช่าซื้อไม่มีหนังสือบอกกล่าวผู้เช่าซื้อให้ใช้เงินรายงวดที่ค้างชำระนั้นภายในเวลาอย่างน้อย 30 วัน นับแต่วันที่ผู้เช่าซื้อได้รับหนังสือและผู้เช่าซื้อละเลยเสียไม่ปฏิบัติตามหนังสือบอกกล่าวนั้น

(5) เมื่อผู้ให้เช่าซื้อบอกเลิกสัญญาเช่าซื้อ และกลับเข้าครอบครองรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ที่ให้เช่าซื้อ เพื่อนำออกขายให้แก่บุคคลอื่น

ก. ก่อนขายให้แก่บุคคลอื่น ผู้ให้เช่าซื้อต้องแจ้งล่วงหน้าให้ผู้เช่าซื้อทราบเป็นหนังสือไม่น้อยกว่า 7 วัน เพื่อให้ผู้เช่าซื้อใช้สิทธิซื้อได้ตามมูลหนี้ส่วนที่ขาดอยู่ตามสัญญาเช่าซื้อ

ข. ในกรณีที่ผู้ให้เช่าซื้อนำรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ออกขาย หากได้ราคาเกินกว่ามูลหนี้ในส่วนที่ขาดอยู่ตามสัญญาเช่าซื้อ ผู้ให้เช่าซื้อจะคืนเงินส่วนที่เกินนั้นให้แก่ผู้เช่าซื้อ แต่หากได้ราคาน้อยกว่ามูลหนี้ในส่วนที่ขาดอยู่ตามสัญญาเช่าซื้อ ผู้เช่าซื้อจะรับผิดชอบส่วนที่ขาดนั้นเฉพาะกรณีการขายโดยวิธีประมูลหรือขายทอดตลาดที่เหมาะสมเท่านั้น

(6) ผู้ให้เช่าซื้อได้จัดให้ผู้เช่าซื้อสามารถใช้สิทธิในการเรียกร้องให้มีการปฏิบัติตามเงื่อนไขการรับประกันของรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ที่เช่าซื้อจากผู้ขายหรือผู้ผลิตได้โดยตรง

(7) ผู้ให้เช่าซื้อที่มีสิทธิได้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัย ในจำนวนหนี้ที่ยังคงค้างชำระตามสัญญาเช่าซื้อเท่านั้น ส่วนที่เกินจากมูลหนี้ค้างชำระให้บริษัทประกันภัยจ่ายให้แก่ผู้เช่าซื้อ

(8) ผู้เช่าซื้อจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการทวงถาม การติดตามรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ที่เช่าซื้อ ค่าทนายความและอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องด้วยการที่ผู้เช่าซื้อผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อหรือการกลับเข้าครอบครองรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ที่เช่าซื้อของผู้ให้เช่าซื้อ เนื่องจากมีการบอกเลิกสัญญา ทั้งนี้ เพียงเท่าที่ผู้ให้เช่าซื้อได้ใช้จ่ายไปจริงเพื่อการดังกล่าวตามความจำเป็นและมีเหตุผลอันสมควร

(9) ผู้ให้เช่าซื้อจะส่งคำบอกกล่าว ซึ่งตามกฎหมายหรือตามสัญญากำหนดให้ต้องทำเป็นหนังสือ โดยการส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้แก่ผู้เช่าซื้อตามที่อยู่ระบุในสัญญาเช่าซื้อหรือที่อยู่ของผู้เช่าซื้อแจ้งการเปลี่ยนแปลงเป็นหนังสือครั้งสุดท้าย

(10) ในกรณีที่ผู้เช่าที่ผู้เช่าซื้อมีความประสงค์จะขอชำระเงินค่าเช่าซื้อทั้งหมดในคราวเดียว โดยไม่ผ่อนชำระค่าเช่าซื้อเป็นรายงวดตามสัญญาเช่าซื้อ เพื่อปิดบัญชีค่าเช่าซื้อ ผู้ให้เช่าซื้อจะต้องให้ส่วนลดแก่ผู้เช่าซื้อในอัตราไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของดอกเบี้ยเช่าซื้อที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระ โดยให้คิดคำนวณตามแถลงการณ์มาตรฐานการบัญชี ของสมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย เรื่อง การบัญชีเกี่ยวกับการเช่าซื้อ - ทางด้านผู้ให้เช่าซื้อ

ข้อ 4 ข้อสัญญาที่ผู้ประกอบการธุรกิจทำกับผู้บริโภคต้องไม่ใช่ข้อสัญญาที่มีลักษณะหรือมีความหมายทำนองเดียวกัน ดังต่อไปนี้

(1) ข้อสัญญาที่เป็นการผลักภาระให้ผู้เช่าซื้อเป็นผู้ชำระ ค่าธรรมเนียมค่าภาษีอากรหรือค่าใช้จ่ายอื่นใดเกี่ยวกับรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ซึ่งเกิดขึ้นก่อนที่ผู้เช่าซื้อจะเข้าทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ดังกล่าว

(2) ในกรณีผู้ให้เข้าซื้อจะกำหนดให้ผู้เข้าซื้อต้องชำระเบี้ยปรับ กรณีผู้เข้าซื้อผิดนัดชำระค่าเข้าซื้อ หรือเงินอื่นใด ผู้ให้เข้าซื้อจะกำหนดเบี้ยปรับเกินอัตราดอกเบี้ยสำหรับลูกค้าชั้นดีรายย่อย(MINIMUM RETAIL RATE) ของธนาคารกรุงไทย จำกัด(มหาชน) บวกสิบ(MRR.+10)ต่อปี ของจำนวนเงินที่ผู้เข้าซื้อผิดนัดชำระไม่ได้

(3) ในกรณีข้อสัญญาที่กำหนดให้ผู้ให้เข้าซื้อเรียกให้ผู้เข้าซื้อเปลี่ยนแปลงผู้ค้ำประกัน เว้นแต่เป็นกรณีที่ผู้ค้ำประกันถึงแก่ความตาย หรือศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดหรือเป็นบุคคลล้มละลาย หรือเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ

(4) ข้อสัญญาที่กำหนดให้ผู้เข้าซื้อต้องรับผิดชอบชำระค่าเข้าซื้อให้ครบถ้วนตามสัญญาในกรณีรถยนต์ หรือรถจักรยานยนต์ที่เข้าซื้อสูญหาย ถูกทำลาย ถูกยึด ถูกอายัด หรือถูกริบ โดยมีใช้เป็นความผิดของผู้เข้าซื้อ เว้นแต่ค่าเสียหายหรือเบี้ยปรับหรือค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการทวงถาม การติดตามรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ที่เข้าซื้อ ค่าทนายความ หรือค่าอื่นใด เพียงเท่าที่ผู้ให้เข้าซื้อได้ใช้จ่ายไปจริงตามความจำเป็นและมีเหตุผลสมควร

(5) ข้อสัญญาที่กำหนดให้ผู้เข้าซื้อต้องรับผิดชอบชำระเงินตามมูลหนี้ในส่วนที่ขาดอยู่ต่อสัญญาเข้าซื้อ ในกรณีผู้ให้เข้าซื้อบอกเลิกสัญญาเข้าซื้อ และกลับเข้าครอบครองรถยนต์ หรือรถจักรยานยนต์ที่เข้าซื้อ เว้นแต่ค่าเสียหายหรือเบี้ยปรับหรือค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการทวงถาม การติดตามรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ที่เข้าซื้อ ค่าทนายความ หรือค่าอื่นใด เพียงเท่าที่ผู้ให้เข้าซื้อได้ใช้จ่ายไปจริงตามความจำเป็นและมีเหตุผลสมควร

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2543 เป็นต้นไป

(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์
(นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์)
ประธานกรรมการว่าด้วยสัญญา

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง

พฤติกรรมการณ์ชำระหนี้ของลูกค้าสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์อู่ชู ของ บริษัท ไทยอโต้เซลล์ จำกัด

แบบสอบถามนี้ได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนประกอบในการทำสารนิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (สำหรับผู้บริหาร) สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการณ์ชำระหนี้ของลูกค้าสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์อู่ชู ของบริษัทไทยอโต้เซลล์ จำกัด โดยจะนำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดมาตรการควบคุม เพื่อลดความเสี่ยงของธุรกิจเช่าซื้อ ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือในการช่วยตอบแบบสอบถาม ซึ่งการตอบแบบสอบถามนี้ใช้เพื่อการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามจะไม่ได้รับผลกระทบจากการตอบแบบสอบถามแต่ประการใด และผู้วิจัยจะรักษาสีทิสส่วนบุคคลเป็นสำคัญ ดังนั้นข้อมูลที่ได้รับจากท่านจะถูกเก็บเป็นความลับ แบบสอบถามประกอบด้วย 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะผู้เช่าซื้อ

ส่วนที่ 2 เงื่อนไขในการเช่าซื้อ

ส่วนที่ 3 องค์ประกอบของการพิจารณาสินเชื่อเช่าซื้อ

ส่วนที่ 4 ลักษณะผู้ค้ำประกัน

ส่วนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้ำประกัน

ส่วนที่ 6 พฤติกรรมการณ์ชำระหนี้ของลูกค้าสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์อู่ชูของบริษัทไทยอโต้เซลล์ จำกัด

ส่วนที่ 1 ลักษณะผู้เช่าซื้อ

1. ผู้เช่าซื้อ อายุ ปี

2. อาชีพ

() เกษตรกร

() ข้าราชการ

() พนักงานรัฐวิสาหกิจ

() ลูกจ้างหรือพนักงานบริษัทเอกชน

() ค้าขาย / เจ้าของกิจการ

() อื่นๆ โปรดระบุ

3. สถานภาพสมรส

() โสด

() สมรส

() หย่าร้าง / หม้าย

4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน บาท

5. สภาพที่พักอาศัย

☐ บ้านเดี่ยว	☐ ทาวน์เฮาส์
☐ อาคารพาณิชย์	☐ คอนโดมิเนียม
☐ บ้านพักข้าราชการ/บ้านพักบริษัทฯ	☐ บ้านไม้ / บ้านปูน
☐ อื่นๆ โปรดระบุ	

6. สถานภาพของการพักอาศัย

☐ เจ้าของ	☐ ผู้อาศัย
☐ เช่า / เช้ง	☐ อื่นๆ โปรดระบุ

ส่วนที่ 2 เงื่อนไขในการเช่าซื้อ

7. วงเงินสินเชื่อที่ได้รับอนุมัติจากบริษัทฯ บาท
8. อัตราเงินวางเริ่มแรก(เงินดาวน์) %
9. ระยะเวลาการผ่อนชำระ ปี
10. ค่างวดเช่าซื้อต่อเดือน บาท

ส่วนที่ 3 องค์ประกอบการพิจารณาสินเชื่อเช่าซื้อ

11. ประเภทของรถยนต์ที่ขอสินเชื่อเช่าซื้อ
☐ รถยนต์ใหม่	☐ รถยนต์เก่า
12. วัตถุประสงค์ในการขอเช่าซื้อ
☐ เพื่อใช้ส่วนตัว	☐ เพื่อประกอบธุรกิจ
☐ อื่นๆ โปรดระบุ	
13. หลักฐานทางการเงินที่ใช้อ้างอิงเพื่อขอสินเชื่อเช่าซื้อ
☐ สมุดบัญชีเงินฝาก/Bank Statement	☐ ใบแจ้งยอดเงินเดือน
☐ โฉนดที่ดิน/ใบเสร็จค่าภาษีที่ดิน	☐ ทะเบียนรถยนต์คันอื่น
☐ อื่นๆ โปรดระบุ	

ส่วนที่ 4 ลักษณะผู้ค้ำประกัน

14. ผู้ค้ำประกัน อายุ ปี

15. อาชีพ

☐ เกษตรกร	☐ ข้าราชการ
☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	☐ ลูกจ้างหรือพนักงานบริษัทเอกชน
☐ ค้าขาย / เจ้าของกิจการ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ

16. สถานภาพสมรส

☐ โสด	☐ สมรส
☐ หย่าร้าง / หม้าย	

17. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน บาท

18. สภาพที่พักอาศัย

☐ บ้านเดี่ยว	☐ ทาวน์เฮาส์
☐ อาคารพาณิชย์	☐ คอนโดมิเนียม
☐ บ้านพักข้าราชการ/บ้านพักบริษัทฯ	☐ บ้านไม้ / บ้านปูน
☐ อื่นๆ โปรดระบุ	

19. สถานภาพของการพักอาศัย

☐ เจ้าของ	☐ ผู้อาศัย
☐ เช่า	☐ อื่นๆ โปรดระบุ

ส่วนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกัน

20. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่าซื้อและผู้ค้าประกัน

☐ ครอบครัวเดียวกัน(พ่อ-แม่-พี่-น้อง)	☐ ญาติ
☐ ผู้บังคับบัญชา	☐ เพื่อน/คนคุ้นเคย
☐ อื่นๆ โปรดระบุ	

ส่วนที่ 6 พฤติกรรมการชำระหนี้ของลูกค้า(ผู้เช่าซื้อ)

21. ผู้เช่าซื้อชำระค่างวดเช่าซื้อโดยวิธีใด

☐ ชำระเป็นเงินสดที่บริษัทฯ	☐ ชำระเป็นเช็คล่วงหน้า
☐ โอนเงินผ่านธนาคาร	☐ หักบัญชีอัตโนมัติ
☐ อื่นๆ โปรดระบุ	

22. ผู้เช่าซื้อเคยมีประวัติการชำระค่างวดเช่าซื้อล่าช้ากับบริษัทฯ หรือไม่

☐ เคย	☐ ไม่เคย (ข้ามไปตอบ ข้อ 25)

23. จากข้อ 22 ถ้าเคยชำระค่างวดล่าช้า ท่านมักจะชำระภายในกี่วันนับจากวันครบกำหนดชำระเงิน

☐ ภายใน 8 ถึง 30 วัน	☐ ภายใน 31 ถึง 60 วัน
☐ ภายใน 61 ถึง 90 วัน	☐ ภายใน 91 ถึง 120 วัน
☐ มากกว่า 121 วัน	

24. กรณีที่ค้างชำระค่างวดเข้าซื้อ ท่าน(ผู้เข้าซื้อ)ได้รับการติดต่อแจ้งข้อมูลจากบริษัทด้วยวิธีใด

☐ ทางโทรศัพท์	☐ จดหมายเตือนการชำระค่างวดเข้าซื้อ
☐ ไม่เคยได้รับการติดต่อจากบริษัท	

25. ปัจจุบัน ผู้เข้าซื้อค้างชำระค่างวดเข้าซื้อเป็นจำนวนกี่งวด

☐ ไม่ค้างชำระ	☐ ค้างชำระ 1 – 3 งวด
☐ ค้างชำระมากกว่า 3 งวด	

26. ข้อเสนอแนะ หรือความคิดเห็นของผู้เข้าซื้อที่มีต่อ บริษัท ไทยออยด์เซลล์ จำกัด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านที่สละเวลา ให้ความกรุณาในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/5746

วันที่ ๔3 กรกฎาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

 เนื่องด้วย นางสาวทิตสุดา จักรสินนท์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “พฤติกรรมการณ์ชำระหนี้ของลูกค้านเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ อีซูซุ ของ บริษัท ไทยอโต้เซลล์ จำกัด” โดยมี อาจารย์พนิต กุลศิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์วรังกณา อศิสรประเสริฐ และ อาจารย์รัฐ สาเรือง เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามพฤติกรรมการณ์ชำระหนี้ของลูกค้านเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ อีซูซุ ของ บริษัท ไทยอโต้เซลล์ จำกัด

 จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ให้ นางสาวทิตสุดา จักรสินนท์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

รายชื่อ	ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน
1. ดร. วรางคณา อติศรประเสริฐ	อาจารย์ประจำ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ รัฐ สาเรือง	อาจารย์ประจำ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อผู้วิจัย	นางสาวทิตสุดา จักรสิรินนท์ Ms.Titsuda Jaksirinont
วันเดือนปีเกิด	7 กรกฎาคม 2508
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 151 ซอยลาดพร้าว 87 ถนนลาดพร้าว แขวงวังทองหลาง เขตบางกระปิ กรุงเทพมหานคร 10310
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไป
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท ไทยออยล์เซลส์ จำกัด
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2526	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2530	นิเทศศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
พ.ศ. 2546	บธม. (การจัดการ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ